B103/c/19/4

LATVIJA AMERIKĀ

LATVIAN LANGUAGE NEWSPAPER

Published weekly by the
Latvija Amerika Publishing Limited
Business Offices: 125 Broadview Ave., Toronto, Ont. M4M 2E9, Canada. Editor-in-Chief **A. Kundrats**, 465-7902. USA Editorial Offices: New York, Editor **V. Irbe**, 4035 Rombouts Ave., Bronx, NY 10466; Chicago Editor **V. Jaunkalnietis**, 1805 Taylor Ave., Racine Wis. 53403; California Editor **Karlis Kalejs**, 3822 Markridge Road, La Crescenta, CA 91214.

NR. 48 SESTDIENA, 1982. GADA 27. NOVEMBRIS 32. GADS

SATURDAY, NOVEMBER 27, 1982

SECOND CLASS MAIL REGISTRATION NUMBER 2249 CENA 1 DOLARS

Ticība Latvijai — spēka avots

PBLA valdes priekšsēdis Dr. O. Pavlovskis svētku runā Toronto teica:

,,Atzīmējot Latvijas valsts neatkarības pasludināšanu, atcerēsimies valsts tapšanas dienas un brīvības cīņas. Šai piemiņā lai gūstam dedzību un paļāvību paši saviem spēkiem, jo toreiz, 1918. gadā, tāpat kā tagad, galvenais bija — griba būt brīviem, ticība mūsu spēkam, un apziņa, ka ceļš, ko bijām uzsākuši, veda uz mērķi. Neatkarīgas Latvijas pasludināšana nebija pēkšņs negaidīts notikums. Tas bija gadu simteņiem lolotu cerību piepildījums un cīņu vainagojums. Latvijas valsti radīja tautas griba!

Latvijas valsts proklamēšana apzīmogoja latviešu tiesības uz visiem laikiem būt patstāvīgiem un neatkarīgiem savā zemē.

Šīs Likteņlēmēja dotās, ar Latvijas asinīm apzīmētās tiesības mums nespēj atņemt neviens! Tās nevar dzēst nekādi līgumi, gan slepeni, gan atklāti — starp pasaules varām. Rietumu demokratisko valstu Baltijas valstu inkorporācijas neatzīšanas stāja balstās uz domas, ka arī starptautiskā plāksnē ir jāvadās no morāles principiem.

Mēs esam pasaules sirdsapziņas balss. Līdz ar to mums ir pienākums pret savu tautu un tās brīvību!

Būsim lepni, būsim paļāvīgi uz saviem spēkiem. Neaizmirsīsim, cik grūtos apstākļos radās jaunā Latvijas valsts uz nopostītas zemes gruvešiem. Un tomēr, neskatoties uz ciešanām un zemes izlaupīto stāvokli — atbrīvojušies no svešiem kungiem, Daugavas, Gaujas un Ventas krastos latvieši dzīvoja brīvi un veidoja savu valsti. Spoži mirdzēja tīrs Latvijas zvaigznes.

Bet tad kara liesmas no jauna iedegās Eiropā, un pie Latvijas austrumu apvāršņa savilkās tumši negaisa mākoņi. Sarkanās imperijas masas iebruka mūsu mazajā zemē un nolaupīja brīvības guni.

Kopš sirmas senatnes mēs esam turējuši godā tikumus: mīlestību pret dzimto zemi un ticību nākotnei. Šī mīlestība un ticība ir palīdzējusi mums pārdzīvot dažādus laikmetus un likteņa pagriezienus. Šī mīlestība, šī ticība ir turējusi latviešus kopā, paglābjot mūs no iznīcības; kamēr citas lielas un slavenas nācijas gāja izmirstības ceļu. Ir spēki, kas nav ne mērījami, ne sveramī, un šie spēki arī turpmāk uzturēs mūs gan svešumā, gan iekaŗotā dzimtenē: ,,Un pacels Dievs uz savām rokām, Mūs tad, kad mūsu diena nāks.''

Cīņa, kuŗā esam iesaistījušies, ir par dzīvību vai bojā eju vārdu tiešā nozīmē, jo šī cīņa ir ne tikvien par neatkarīgu valsti, savu zemi, bet arī par pašas tautas pastāvēšanu. Piesavinājies zemi, naidnieks tiecas iznīcināt arī tautu — labi zinot, ka, kamēr tā būs dzīva, vienalga, svešumā, Sibirijas taigās vai dzimtenē zem iekaŗotāju jūga, tā ilgosies pēc brīvības. Šim ilgu izpaudumam pretim stāties nevarēs neviens! Tādēļ padomju politikā ietelp apzinīgi pārkrievināt tos, ko var, un genocīds un garīga iznīcināšana lemta pārējiem.

Trimdā mūs fiziski neapdraud naidīgas varas, bet gan apatija citu ļaužu ideoloģijas ietekmē: ,,Kur man labi — tur ir mana tēvu zeme.'' Mēs nedrīkstam materiālas labklājības, kūtruma un laika trūkuma dēļ pieņemt nevēlamus kompromisus, mēs nedrīkstam piesavināties īsredzīgus uzskatus un pazaudēt perspektīvu par savu uzdevumu un latviskās eksistences iemesliem!

Jebkuŗš zaudējums mums ir sāpīgs, bet ir atšķirība starp atklātas cīņas upuŗiem — tautas varoņiem — kas ar saviem darbiem iedvesmo citus, un tiem, kas Latvijai iet zudumā aiz savas brīvas izvēles. Patmīlīga latvietības pamešana savos rezultātos līdzinās genocīdam, jo abos gadījumos Latvija zaudē savus dēlus un meitas. Tautas noliegšana tās grūtā brīdī — ir nodevība pret sevi un saviem brāļiem un māsām.

Pienākums palikt patiesiem latviešiem, nevis amerikāņiem, austrāliešiem vai kanadiešiem nekādā ziņā nenozīmē izolēties no dabiskās vides. Tās patvērumu zemes, kur patlaban dzīvojam, kļūst arī par mūsējām. Un šo mūsu zemju labklājība, saimniecība un brīvība nedrīkst mums būt vienaldzīga! Kalposim mūsu jaunajai zemei ar to neatsveramo pieredzi, kuŗu mums likteņis piešķīris.

Tas neprasa, lai mēs atteiktos no tā, kas mēs esam un no kā mēs esam cēlušies. Tautība un pavalstniecība ir divi atsevišķi jēdzieni, katrs ar savām īpašām prasībām, un kuŗas ir iespējams apvienot. Tas, kas paliks dzīvs savai tēvzemei, kas strādās tās labā, kas sēs ,,šo vienu graudu veselu'', tam, arī svešumā dzīvojot, tēvzeme paliks dzīva tagadnē.

Mēs, kas atstājām Latvijas zemi, neatstājām garīgo, mūžīgo Latviju. Mēs nebūsim atstājuši Latviju, kamēr paši nebūsim miruši. Atstāt zemi nenozīmē atstāt tautu. Latvieti — Latvijai vari kalpot, lai kur tu esi. No šī pienākuma atteikties nevar neviens. Tautību nevar cienījamā veidā pamest. Atkāpšanās no savas tautas nav morāli neitrāla rīcība. Kā uzticība tautai un tās mērķiem liecina par garīgu dižumu, tā padošanās un brīvprātīga aiziešana liecina par garīgu mazvērtību! Latvija jau nav tikai zeme pie Baltijas jūŗas, Latvija ir vēsturisks jēdziens, Latvija ir mūsu cietoksnis un spēks. Latvija ir mūsu sirdīs!

Latvieši dzimtenē jau 37 gadus stāv sardzē par latviskām dzīves tradicijām, tautas fizisko un garīgo spēku. Padomju vara nav samierinājusies tikai ar latviešu zemes sagrābšanu, tā visiem līdzekļiem cenšas apslāpēt mūsu sirdīs brīvības cerības — verdzību godinot par brīvību, bet brīvību noniecinot par verdzību. Brīvība nav individam, brīvība nav tautai - brīvība ir tikai iekaŗotājiem darīt, ko tie vēlas. Jaunajai paaudzei tie vilto vēsturi un mēģina iekalt krievu imperiālisma patriotismu. Un kā kādreiz cara laikos, tā līdzīgi šodien, latvju dēliem jāmirst austrumos padomju imperijas dēļ.

Zem smagā krievu dzirnakmens, nepārtrauktas izmantošanas un Maskavas vadītās saimnieciskās noasiņošanas tautas pretestība aug. Par to neapšaubāmi liecina gan pašu okupantu avoti, gan ziņas no dzimtenes. Mēs esam lepni ar saviem brāļiem un māsām iekaŗotā dzimtenē par viņu izturību, viņu spējām radīt un pretestības garu. Mēs

(Turpinājums 20. lp.)

Daugavas Vanagu tradicionālais
Ziemsvētku tirdziņš

4. decembrī no pl. 10 — 17 un
5. decembrī no pl. 10 — 14 DV namā,
DV namā, 125 Broadview Ave., Toronto

* ROTAS
* LATVISKI AUDUMI
* KERAMIKA
* ĀDAS IZSTRĀDĀJUMI
* DZINTARI
* KOKA IZSTRĀDĀJUMI
* GLEZNAS
* GRĀMATAS
* SKAŅU PLATES
* PIPARKŪKAS no pašu ceptuvēm
* KAFIJA
* MEDUS
* PUTRAIMI
* GARŠĪGAS PUSDIENAS
* BAZĀRS
* DV KLUBS jūsu rīcībā

Laipni ielūdz RĪCĪBAS KOMITEJA.

LATVIJA AMERIKĀ

SESTDIENA, 1982. GADA 27. NOVEMBRIS 48. numurs.

Latviešu nedēļas laikraksts, iznāk sestdienās. Izdevējs — Latvija Amerikā Publishing Ltd. Valdē — V. Plūdons, T. Kronbergs, A. Šterns. Laikraksta atbildīgais redaktors — A. Kundrats. Redakcija: 125 Broadview Ave., Toronto, Ont., Canada M4M 2E9, tālr. 465-7002. Nujorkas redakcijas vadītājs: A. Irbe, 4035 Rombouts Ave., Bronx, N. Y. 10466, U.S.A. Tālr. 212-994-7917. — Čikagas redakcijas vad. A. Zaube, 3353 N. Avers Avenue, Chicago, Ill. 60618. Redaktors Austrālijā Ed. Šmugais, 28 Taffs Ave., Lugarno, NSW 2210, Australia.

Redakcijai tiesības manuskriptus pēc vajadzības īsināt. Neizlietotos materiālus neuzglabā, bet pēc vēlēšanās sūta atpakaļ, ja pievienota pastmarka (Kanadā) vai starptautiskais pasta kupons (citās zemēs). Ar autora vārdu vai iniciāliem parakstītos rakstos izteiktās domas ir raksītāja personiskais uzskats un ne katrā gadījumā atbilst red. viedoklim.

Abonēšanas maksa Kanadā un ASV: par vienu gadu — 40 dol., 6 mēnešiem — 21 dol., 3 mēnešiem — 12 dol. Atsevišķa numura cena 1 dol.

Sludinājumu maksa sludinājuma daļā — $5.00, teksta $6.00, pirmajā vai pēdējā lp. $10.00, par 1 collas telpu. Sarīkojumu kalendārā $1.50 par rindiņu, atkārtojot 4 reizes un vairāk 25 proc. atlaide.

Laikraksta abonēšana un sludinājumi — tālrunis 466-1514.

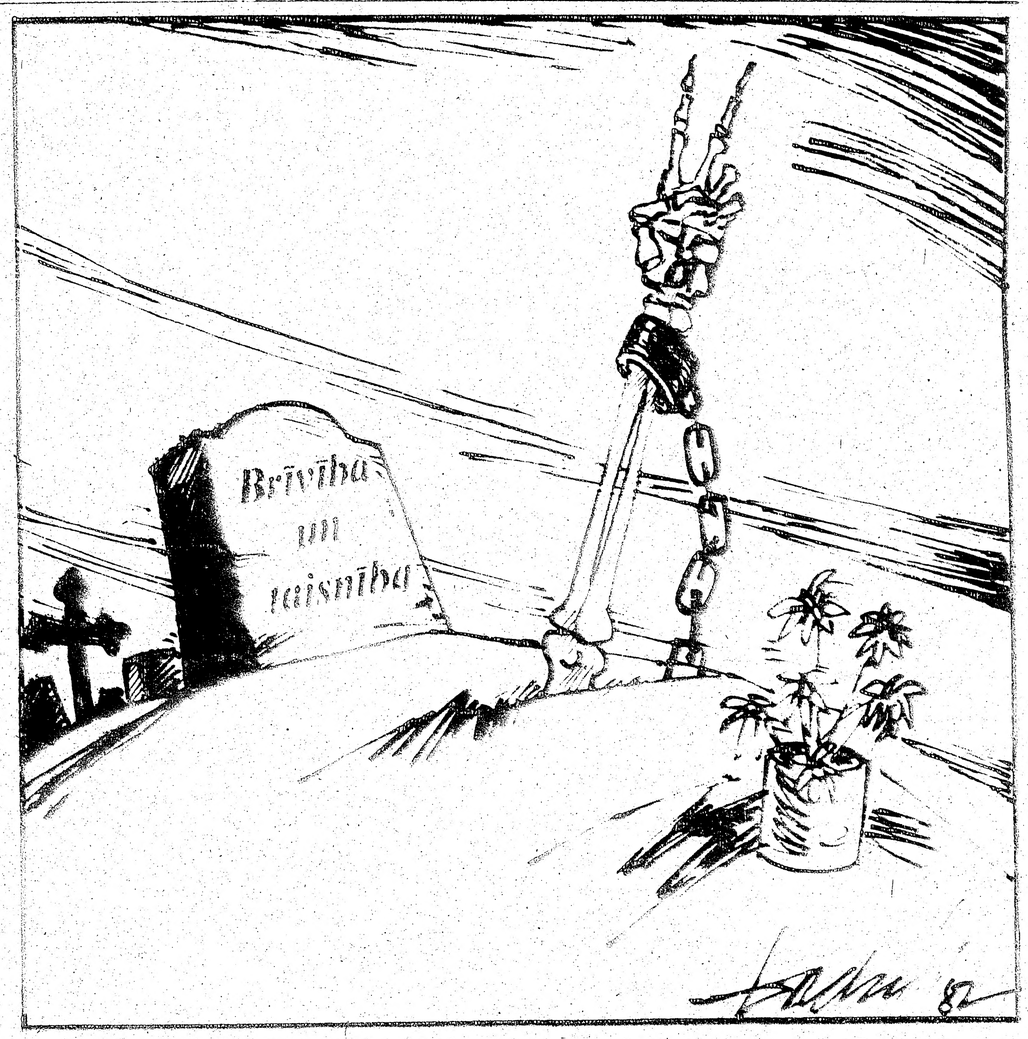

Brežneva bēres atbalsojās arī vienīgā brīvā republikā — upuru kapsētās. Dadža zīm. I. A.

Viktors Kalniņš

Jauktas laulības okupētā Latvijā

Jauktās laulības nav nekāds jaunums ne brīvās pasaules zemēs, ne Pad. savienībā. Padomju apstākļos tām ir īpaša nozīme. Ne velti dažādas etnogrāfiskas pētniecības programmas un propagandiskā literatūra pievērš tik lielu uzmanību jauktām laulībām. Jāsaka, ka statistiskie dati apstiprina jaukto laulību īpatsvara strauju pieaugumu. Ja pēc tautas skaitīšanas 1959. g. visā Pad. savienībā bija 8.8 miljoni ģimeņu, kurās laulātie piederēja pie dažādām tautībām, tad 1970. g. tādu jau bija 15 miljoni. Tātad 11 gadu laikā pieaugums bija 1.7 reizes. Vislielākais jaukto laulību īpatsvars ir Ukrainā, Kazahijā un Latvijā. Ukrainā jaukto laulību lielo skaitu vairāk izskaidrot visspirms ar krievu un ukraiņu valodu un tradīciju tuvību, kā arī ar zināmiem valdības pārkrievināšanas politikas panākumiem šīs republikas austrumdaļā.

Kazahijā pēc neskarte zemju apgūšanas pasākumiem izveidojusies par savdabīgu padomju Bābeli, kur pamattauta — kazahi — veido minoritāti savā dzimtenē. Šeit lielais jaukto laulību procents atspoguļo visspirms raibo republikas nacionālo sastāvu, jo neskarto zemju apguvēji bija savesti no malu malām. Dabiski, kā dzīvojot kopā vai nu uz laukiem vai pilsētās, strādājot vienā darba vietā daudzi stājas laulībā. Ja kollektīvs ir dažādas nacionālitātes, dabiski pieaug jaukto laulību skaits. Paši kazahi šajā procesā piedalās minimāli. Tiesa, gan padomju autori, piemēram, grāmatā „Modernie etniskie procesi Padomju Savienībā" (krievu valodā), gan daži aizrobežu krievu autori ar zināmu gandarījumu konstatē, ka „pēdējos gados sāškobījušies Vidusāzijas musulmaņu stingrie tikumi". To gan izdodas pamatot: vienīgi ar šo republiku galvaspilsētu statistiskiem datiem. Bet jāņem vērā, ka galvaspilsētās pamattautas vēl pagaidām ir mazākumā.

Latvijā jauktie laulību skaits ir ļoti augsts: to īpatsvars sastāda vienu ceturto daļu. Kā jau redzēļām, jauktās laulības visvairāk veidojas vai nu tiešo etnisko kontaktu raionos, kā Austrumukrainā, vai tad, kad republikā vai novadā ir jauktais nacionālais iedzīvotāju sastāvs, kā Kazahijā. Latvija pieder pie pēdējā varianta. Pēckara gados Maskavas koloniālās politikas dēļ mūsu dzimtenē lielā skaitā iepludināti cittautieši. Tas savukārt veicina jauktās laulības, kuru sekas ir tālākā un plānveidīgā denacionālizācija. Ka tā ir plānveidīga, liecina daudzi fakti: gan jaukto laulību oficiālā atbalstīšana, piemēram, rīkojot komjauniešu kāzas ar dažādām dāvanām, dažreiz tik vērtīgām, kā piemēram, atslēgas no jauna dzīvokļa, gan būvējot rūpnīcas, kur strādā galvenokārt Krievijā vai Baltkrievijā savervētas meitenes (Ogres trikotāžas kombināts, Liepājas „Lauma"). Par līdzīgiem pasākumiem Armēnijā man pastāstīja armēņu draugi. Armēnija Pad. savienībā ir republika ar visviengabalaināku nacionālo sastāvu, līdz ar to jaukto laulību skaits ir minimālākais — 9.7 proc.

Tomēr Latvijā ar lielo jaukto laulību skaitu pārkrievinātājiem viss iecerētais nav izdevies. To ir spiesti atzīt gan minētās grāmatas „Modernie etniskie procesi" autori, gan tāds pētnieks kā A. Holmogorovs. No jauktajām laulībām Latvijā un Igaunijā tikai 32 proc. ir latviešu un igauņu ar krieviem. Autori raksta: „Baltijā viennacionālās laulības — lietuviešu, krievu un poļu Vilnā, latviešu un krievu Rīgā, igauņu un krievu Tallinā — pārsniedz to teorētisko varbūtību." Tātad Latvijā lielu jaukto laulību īpatsvaru nosaka arī ģimenes, kurās abi laulātie nav latviešu tautības, kā arī latviešu laulības ar nekrievu tautību pārstāvjiem, piemēram, samērā biežām latviešu un lietuviešu Bauskas rajonā un latviešu un igauņu Valkas rajonā.

Arī jauktajās laulībās bērni savā vairumā sevi uzskata par latviešiem. Tā latviešu krievu ģimenēs Rīgā 57 proc. bērnu izvēlas latviešu tautību. Tomēr nedrīkst aizmirst par pārējiem 43 proc. Tādēļ latviešiem, neņemot vērā katra jūtas un apsvērumus, jāpadomā par sabiedriskām jaukto laulību sekām, ir jāapzinās, ka tās ir ierocis pārkrievinātāju rokās. Ar Maskavas lielšovinistiem šajā jautājumā lieliski saprotas dažas krievu emigrācijas aprindas. Vienā rakstā krievu emigrantu avīzē „Novoje Russkoje Slovo" tiek uzsvērts, ka arī lielo jaukto laulību skaitu nedrīkst piemirst, polimizējot ar Krievijas „sadalītājiem", kā vini dēvē cīnītājus par nacionālo neatkarību. To der atcerēties arī latviešiem.

Lasītāju Vēstules

KĀPIENS AR DĪVAINĀM ATSKANĀM

Baltiešu draugu un izcilāko komūnisma izpratēju Kanadas avīžniecībā, Toronto Sun aiz. redaktoru Pēteri Vortingtonu sagaidīja 150 klausītāju apjausi, kad viņš iesāka paskaidrot Latviešu Centrā pirmdien, 8. novembrī, par kāpšanu Kīnas Himalaju Gonga kalnā. Ekspedīcija mērķi tomēr nesasniedza, ko viņš un tautietis Ēriks Savičs piedēvēja ekspedīcijas pieredzes trūkumam. Arī mēģinājums, kā to rādīja filma un slīdītes, ir bijis pilns grūtībām.

Savā avīzē pēc 1. novembra garā raksta — Latvieši—upuri, viņš atkārto savu pārliecību, ka Baltijas valstīm nodarīta pāresība, bet rietumi tikai paraustot plecus. Autors Vortingtons tomēr neslēpa arī apbēdinājumu, ka viņa filma rādīta tumšā un mazā ielokā. Izrādās, ka trējais projektors nav bijis arī piemērots ierunāto paskaidrojumu atskaņošanai.

Tanī pašā avīzes numurā ir red. vietnieces Barbaras Amielas raksts par to pašu vakaru. No tā rodas sajūta, ka viņa bijusi kādā īpatnu sabiedrībā. „Tie latvieši" esot, pamaza auguma, un par kalniem tiem nevarot būt liela interese, jo Latvija arī esot samērā plakana un pat Niagaras ūdenskrituma krauja viņu gaumei esot par tuvu pilsētai. Un visi sēdējuši tik kārtīgi (neatly), pacietīgi un klusi un gaidoši...

Un viņa esot piebildusi, ka viņi tā laikam pārcietuši krievu, vācu un zviedru apspiešanu. Izņemot, varbūt II Pasaules kara histēriju, kad viens otrs latvietis parādīja ne visai vēlamu entuziasmu par Trešās valsts diezgan ekstrēmām attieciībām pret maniem tautiešiem — žīdiem."

Arī Vortingtons piemin šo momentu, bet mazliet citādi. „...un Amiela tad teica, '...cik jauki esot būt starp cilvēkiem, kas nošāvuši tik daudzus no viņas senčiem.' Es izlikos, ka to nedzirdu un ceru, ka tā tatviešu nedzirdēja."

V. U. Toronto.

PALDIES

Jūsu laikraksta 8.novembra numurs ir zelta vērts. Pirmajā lappusē dzejnieks A. Apse. Vecajā vānagā skopās rindās nateicis vairāk nekā visi mūsu profesionālie tautiskie mudinātāji un sapulču runātāji. Nemaz nekaunos par aizkustinājuma asaru. Paldies A. Apsem, kā arī mākslinieka E. Dambergam par skaisto zīmējumu.

Daudzi varbūt nezinās, ka dzejnieks dzīvo vientulībā tālajā Francijā — īstā trimdā.

A. M. Toronto.

LABAM MĒRKIM

Līdzeklu sagādē palīdzības darbam Ziemeļkalifornijas vanagi izšķirušies decembrī rīkot amerikānu garāžas izpārdošanu — lietotu mantu tirdziņu.

Propagandas akciju viņi iesākuši ar jaunām rīmēm.

Tautieši — lai rodas prieks
Valā tiki no tā, kas lieks:
Lūdzu, atsaucīgi esat
Un uz savākuvēm nesat!

Vedat spoguļus vai glāzes,
Pleijzerus, lampas, vāzes;
Krēslus, guļas, naktsgaldiņus,
Kannas, spaiņus, puķpodiņus.

Pārlūkojat katru lietu,
Garāžā, kas aizņem vietu;
Liekat kastēs, bāžat maisā
Lai mēs varam „uzsist gaisā".

Gunārs Grieze, 9415 Cherry Hills Lane, San Ramon (tālr. 828-173) ir viens no mantiņu pieņēmējiem.

I. Z. Kalifornijā.

Krikša krusttēva jaunā grāmata

„VELNS AR SAVĒJIEM" — PASAKAS. UĢA NĪGALA VĀKS UN ILLUSTRĀCIJAS. LATVIJAS SKAUTU PREZIDENTA ĢENERĀĻA GOPPERA FONDA IZDEVUMS, 1981. 138 LP.

Tautā jau gadiem saukts par Krikša krusttēvu un Pīkstītes audzinātāju — rakstnieks Jānis Širmanis savai plašajai lasītāju un cienītāju saimei ir dāvinājis jaunu grāmatu — Velns ar savējiem. Liekas, ka viņa grāmatu skaits jau sniedzas pāri 30. Šī grāmata, tāpat kā vairākas iepriekšējās, ir godalgota, un par to Krikša krusttēvs, Pīkstītes audzinātājs un visādu labsirdīgu, latviski runājošu velnu dancinātājs — Jānis Širmanis ir saņēmis Ģenerāļa Goppera Fonda 1976. gada balvu literātūrā.

Ja nu šis ar humoru bagātais Kriša krusttēvs ir varējis iegūt un paturēt tik plašu lasītāju saimi savām grāmatām, kad latviešu tūkstoši dzīvo svešuma pajumtēs, tad tas daudz ko liecina par Jāņa Širmaņa personu, personību un viņa ikdienas dzīves kopsummu. Vispirms jau mums ir tikai viens pats Jānis Širmanis; otra tāda nav. Viņš ir neatkārtojams pasaku meistars un notikumu režģītājs un vijējs savās pasakās un stāstos. Bieži vien viņa darbu māte vai tēvs lasīdami priekšā saviem bērniem, paši sāk dzīvot līdz visam tik ļoti, ka sāk justies kā bērni, un patīk tādā atpūtas vīzijā padzīvot.

Tie, kas satikuši rakstnieku Jāni Širmani skolās, sarīkojumos, rakstnieku cēlienos vai dziesmu svētkos, būs pamanījuši, ka viņš māk un prot sarunāties ar bērniem, jauniešiem, pieaugušiem vai viengadniekiem ar redzību un iejušanos. Brīžiem viņš ir kluss vērotājs, un tad var manīt, ka viņš skatās laužu pulkā vai arī kādā atsevišķā cilvēkā ar draudzību un reizē ar tādu kā līdzjutību. Un kad viņš sarunājas, tūlīt var sadzirdēt, kā skan un sprēgā Krikša krusttēva, Pīkstītes audzinātāja un „velnu dancinātāja" asprātīgā, krāsainā, ar intelligentu humoru iekrāsotā valoda. Šeit tad redzam to radošo avotu, no kuŗa ir izburbuļojušas 30 un vairāk daudz lasītās un mīlētās grāmatas: tas ir pats Jānis Širmanis ar visu savu dzīvi, personību, kas augusi un tapusi no savas tautas, tās dzīves, laimīgiem gadiem, no bēdām, no brīvās Latvijas valsts. Tas viss ir Jāņa Širmaņa personības kopsummā, un no tās ir tapušas un arvien vēl top viņa grāmatas ar tīrskanīgu, krāšņu latviešu valodu. Ir labi, ka no viņa grāmatām bērni mācās tēvu un māšu valodu svešumā. Latvijas brīvības gados viņš bija skolotājs savā skolā. Šodien, pasaules tālumos, Jānis Širmanis ir skolotājs visās latviešu skolās un mājās.

Krikša krusttēvam ir balti mati un mūža gājumā jau — 79. Viņa attieksme pret dzīvi un apkārtni ir garīgi jauneklīga un radoša. Tāpat kā pirms gadu desmitiem, viņš arvien ir ziņkārīgs paredzēt un saprast visu, kas dzīvē un pasaulē veidojas un top no jauna. Par sevi Jānis Širmanis saka pasmiedamies: „Esmu jauns un traks, nekā darīt — tā tas ir..."

Rakstot apceri par viņa jaunāko grāmatu Velns ar savējiem, liekas, ka pēc gadu desmitu rakstnieka darba un veikumiem un pēc trīsdesmit grāmatām Jānis Širmanis būtu tā kā pelnījis, ka apceri par grāmatu iesāk ar pastāstījumu par viņu pašu, grāmatu radītāju.

Jaunā grāmatā ir trīsdesmit septiņas pasakas, kuŗās dzīvo, steidzas pa stundām, sacenšas darbos, gudrībās un viltībās velni, spoki un cilvēki. Arī šinī grāmatā drīz vien atklājas, ka Jānis Širmanis ar savu skanīgo fantaziju nav bijis labs krusttēvs tikai slavenajam Kriksim vien. Jau ar vārdu došanu Dižvelna trīnīšiem autors parāda, cik skanīga un lokana var būt mūsu latvieša valoda tās mīlētāja meistara domās, mutē un rakstos: Pirmiķis, Otriķis, Trešiķis!

Ne ragainajam tēvam Dižvelnam, ne viņa trīnīšiem, ne arī bērniem vai mātēm pasakas lasot nemaz nevar sajukt — kuŗš velns ir kuŗš un kādi ir tie velnīgie darbi un uzdevumi, kas katram jāveic. Labi zinādams, ka latviešu bērni Amerikā, Kanadā, Austrālijā, Anglijā, Vācijā vai Zviedrijā negaņa vis govis pureņu plavās un nerok kartupeļus nosalušiem pirkstiem, Jānis Širmanis norīko jaunāko Dižvelna dēlu Trešķi pajaukt dzīves, darbu un cilvēku jušanās kārtību skaistuma kopšanas salonā, veikalā, pie kurpnieka, aptiekā un arī pie sportistiem.

Tur tad viss notiek tā, kā modernajā dzīvē velns un cilvēks var sagaidīt. Notiek arī tā, kā nevar sagaidīt. Tā jau ir sen pazīstamā mūsu pasaku meistara māksla — fabulēt un notikumus savīt tā, ka pat pašam Dižvelnam jāpakasās ap saviem spalvās ieaugušajiem ragiem: tas Jānis Širmanis pat maniem plāniem māk ievārīt negaidītas ziepes!

Arī spokiem un spociņiem viņš māk iekristīt tādus vārdus, kas iekožas atmiņā: Bubū, Čabī. Spoki kā jau spoki: tie var un spēj visu ko tādu, ko cilvēki vēl nespēj pat technoloģijas laikmetā. Tie vēl nelido pat raķetē uz Marsu, bet Bubū tas viss ir tīrais nieks, tikai jāpagaida spoku stunda. Viņš kāpj cilvēku sagatavotajā raķetē, atstāj pabailīgo Čabī vienu, un piespiež pogu, uz kuŗas ir vārds: starts. „Lejā cilvēki uztraucās, brīnījās un nesaprata — kā raķete varēja sākt kustēties. Ka spoks vainīgs, tāda doma neviena nav nelenāca prātā." (88)

Kas šeit par labu, interesantu lasāmvielu technoloģijas laikmetā augošajiem bērniem! Ir bijusi sūdzēšanās, ka bērniem latviešu valodā nav lasāmvielas, kas spētu saistīt viņu interesi ar piemērotu saturu. Jāņa Širmaņa Velns ar savējiem par to ir gādājis dažādos āķīgos veidos.

Arī sievišķības skaistums, aicinājumus, viltības un atriebības parādīt savās pasakās Jānis Širmanis nav vis aizmirsis. Tur ir raganas un raganība. Visvairāk pēdējās nodaļās: Zilene un Puzuru vīri, Kalngala skaistule un Kuprītis. Saturs nav jāatstāsta. Lai pieaugušās un pāraugušās meitenes lasa grāmatā pašas par sevi.

Tāpat kā grāmatas autors, slavējams arī tās illustrātors Uģis Nīgals. Latviešu folkloras tēlu parādīšana ar melnbaltā zīmējuma gaismām un ēnām ir dinamiska un pievilcīga. Dižvelns ar saviem trīnīšiem ar zīmējuma līnijām „lec" no lappuses pret skatītāju. Komisks ir nodaļu sākumos parādītais skrejošais velns, kas rāda tīri cilvēcīgi garo degunu mums visiem. Tāpat daudzās citās illustrācijās ir manāma oriģinālā „nīgaliskā" radošā fantazija. Nāk prātā — ja Uģa Nīgala velniem noņem nost viņu ragus, tad matainās un bārdainās sejas izskatās ļoti līdzīgas mūsu hipijiskiem jauniešiem, daudzajiem ļoti gudrajiem latviešu profesoriem un māksliniekiem.

Jānis Kļidzējs

Ilze Andžāne beigusi Gvelfas universitāti Ontario ar Master of Landscape Architecture gradu — MLA. Bakalaura gradu — BA pilsētu plānošanā (Urban studies) viņa ieguva Toronto universitātē. Starplaikā studēja Ball State universitātē Indianā, ASV. Pieder pie korporācijas Spīdola saimes.

Ilze Liepiņa-Šīmane skandēja dzejas svinīgajā Latviešu preses biedrības 35 gadu atceres aktā Kalamazū.
Foto V. Jaunkalnietis.

Modris Lorbergs rakstnieku cēlienā.
Foto V. Jaunkalnietis.

Preses dienās Kalamazū Latviešu biedrības namā notika mākslinieces Maijas Miesnieces-Bērziņas akvareļu izstāde.
Foto V. Jaunkalnietis.

Voldemāra Galdiņa pieminai

No Toronto latviešu saimes pēc ilgas un grūtas slimošanas 1982. g. 19. oktobrī 78 g. vecumā mūžībā aizsaukts dedzīgs tautietis cand. oec. Voldemārs Galdiņš.

Sarmotā rīta stundā Tava balss ir apklususi — klusi, klusi, un ir iestājies mūžīgais klusums un miers...

Voldemārs Galdiņš dzimis 1904 g. 5. februārī Priekuļu pagasta Inkuļos. Pēc Priekuļu pamatskolas beigšanas 1917. g. rudenī iestājies Longina Ausēja augstākā reālskolā Cēsīs. 1924. g. beidzis Valsts vidusskolu Bērzainē, Cēsīs. Pēc skolas beigšanas strādājis par grāmatveža palīgu Latvijas Piensaimnieku Centrālā Savienībā Rīgā, Valsts Zemes Bankā Rīgā un Jelgavā. 1925. g. iestājies Latvijas universitātes lauksaimniecības fakultātē, bet darba apstākļu dēļ pārgājis uz tautsaimniecības un tiesību zinātņu fakultātes tautsaimniecības nodaļu. Studiju laikā strādājis Latvijas dzelzceļu virsvaldē un 1930. g. pārgājis Zemkopības Ministrijas dienestā. 1934. g. aicināts par Zemkopības viceministra sekretāru un vēlāk iecelts par Zemkopības ministra sekretāru.

Blakus darbam Zemkopības ministrijā saistījies darbā jaundibinātā A/S „Šīfers" par revidentu — revīzijas komisijas priekšsēdi no 1934. g. līdz 1939. gadam. Vēlāk pārcelts uz Dabas katastrofu postījuma nodaļu par taksatoru. Pēc Latvijas okupācijas 1940. g. organizējis Statistikas biroju, bet jau ar 1. decembri no darba atlaists.

1941. g. janvārī izturējis gala pārbaudījumus un ieguvis cand. oec. gradu. Tad strādājis būvmateriālu trestā par grāmatvedi un pēc vācu okupācijas darbu turpinājis šīs iestādes likvidēšanā — privātizācijā kā revidents grāmatvedības lietās.

Trimdā uz Vāciju V. Galdiņš devies 1944. g. novembrī, kur pēc kapitulācijas pusotru gadu nodzīvojis Hamelnas apkārtnē. 1947. g. jūnijā pārcēlies darbā uz Angliju. 1952. g. kopā ar ģimeni ieradies Kanadā un uz dzīvi apmeties Toronto. Šeit strādājis Bank of Nova Scotia un Canada Life Insurance Association.

Voldemārs Galdiņš bija viens no korporācijas Vendia dibinātājiem un Toronto Korporāciju Kopas loceklis. Viņš bija uzticīgs Vendias devīzei: „Tēvija, gods, pienākums". Darbs, centība, pienākums, nacionālā stāja un goda prāts ir galvenie vadmotīvi, kas aizgājēju veidojuši un vadījuši cauri dzīves vētrām. Nākdams no lauku sētas, bija mācījies pazīt dzimtenes dabas skaistumu un latvju zemes svētību. Viņa domas un darbi bija pie mātes Latvijas. Vīrs, kas nepazina kompromisus un nešaubīgi ticēja Latvijas brīvības rītam.

Darbojies dzimtenē un Kanādā studentu biedrībā Dziesmuvara. Piederēja pie Sv. Jāņa draudzes Toronto. Par nelaiķi sēro dzīvesbiedre farmaceite Elza, meita Gunta, znots Olģerts Bernaus, dēls Jānis ar vedeklu Ligita, dēls Juris, mazbērni, māsa un brālis Latvijā, vendu saime plašajā pasaulē un draugi. Nelaiķi izvadīja 23. oktobrī uz Mt. Pleasant krematoriju māc. I. Gaide. Pie šķirsta stāvēja vendu goda sardze ar sērās tītu karogu un Dziesmuvaras biedru goda sardze ar karogu. Sēru mūziku atskaņoja ērģelniece Anita Rundāne. No aizgājēja atvadījās korp. Vendia t/l seniors N. Zarevičs no Filadelfijas, Dziesmuvaras — J. Paliepa, Korporāciju Kopas Toronto — Fr. Latav. fil! V. Vāgners un no Saulaines pārvaldes — A. Brencis. Dziedot tradicionālo sēru dziesmu: „Ja kādu brāli vest uz kapu klusu...." pār šķirstu noliecās sērās tītais Vendias karogs. Dziesmuvaras biedri nodziedāja: „Integer vitae". Bēru azaidu bija rīkojusi dzīvesbiedre Elza ar piederīgiem savā namā.

Sit tibi terra levis!

A. Kabucis

Jauns romāns

Nupat, tikai dažas nedēļas pirms Ziemsvētkiem, mūsu grāmatu galds kļuvis bagātāks par jaunu grāmatu. Tikko iznācis PBLA Kultūras Fonda laureāta un Latvija Amerikā bij. redaktora Kriša Sidara jaunais romāns „Aiz ezera balti bērzi", ko pie lasītājiem jau laidusi Daugavas Vanagu grāmatnīca Toronto un kas būs dabūjama visur, kur darbojas latviešu grāmatnīcas un grāmatu galdi. Grāmata iespiesta Greenwood Printers spiestuvē Toronto, 272 lappušu biezā sējumā, uz gaiša luksa papīra, ar mākslinieka Elmāra Damberga ilustrācijām un vāka zīmējumu. 1980. gadā iznāca tagad gandrīz jau izpārdotais tā paša autora romāns „Debesis nav tālu" ar pseudonimu Guntis Salāts, gūstot labas kritikas un lasītāju atsauksmes. Kas būs izlasījis šo romānu, nevarēs neizlasīt arī jauno grāmatu „Aiz ezera balti bērzi" līdz pēdējai lappusei, kur, tāpat kā iepriekšējā, saistošā un raitā valodā notēlota mūsu sabiedriskā vide, kurā darbojas krāsainas personas un interesanti raksturi, kādi būs atrodami visur, kur darbojas latvieši un dzīvo savu dzīvi, kurā iesaistās arī mūsu jaunā paaudze, dažkārt nesaprasta un pārprasta. Jaunais romāns, kaut gan lasāms pats par sevi kā atsevišķs darbs, reizē ir arī „Debesis nav tālu" turpinājums un nobeigums, kur sastopamies ar tām pašām personām un raksturiem, pievienojoties vēl jaunām, krāsainām figūrām.

Apk.

Divu dzejnieču pēcpusdiena

Latviešu preses biedrības Kanadas kopa šoruden savu pirmo literāro pēcpusdienu 7. novembrī Latviešu namā Toronto bija veltījusi divām dzejniecēm — Veronikai Strēlertei Zviedrijā un Ilonai Leimanei Francijā, kas tur vada savus trimdas gadus jau kopš Latvijas atstāšanas. Abas dzejnieces tagad jau pārkāpušas savu septiņdesmito gadu slieksni. Viņu dzejas paraugus izteiksmīgi deklamēja aktrise Valija Lāma. Sarīkojumu atklāja un vadīja Inta Purva.

Veronikas Strēlertes dzeju raksturoja Ingrīda Vīksna, kuŗa savas trimdas gaitas arī sākusi uz Zviedrijas zemes, un tās abas dzejnieces vēl vairāk satuvinājušas. Strēlerte ir zemgaliete, dzimusi Dobelē, studiju laikā pievērsusies romāņu valodām, kas viņai ļāvis pietuvoties latīņu kultūras avotiem. Lasījusi un tulkojusi daudzus franču autoru darbus. Viņas dzejā atklājas ass intellekts, versmains jūtu dziļums. Viņa par savu pirmo dzejoļu grāmatu Vienkārši vārdi, kas iznāca 1938. gadā Latvijā, saņēma Latvijas Kultūras Fonda balvu. Tai ar īsām atstarpēm sekojuši dzejoļu krājumi Lietus lāses, trimdā Mēness upe, Gaisma tuksnesī, Žēlastības gadi un nesen — Pusvārdos.

Strēlerte neraksta daudz, skopa, bet rūpīga savā devumā. Viņas dzejā ieskanas rezignācija par dzīvi un zaudētiem draugiem, to pavada nāves un dzīvības motīvi. Dzejniecei dziļi sāp dzimtenes atstāšana, pamestais degošais Kurzemes krasts, kuŗu sajūt visos ceļos un kur palikušas visas mūsu cerības. Dzejniece mīl savu vientulību un klusumu, viņas dzeja ir kā spogulis, kas rāda tikai vienu pusi otra puse staros pēc viņsaules rīta, „un es nomiršu nepazīta". Viņa aicina klausīties pazemes vaidos (dzejolī Berlīne) jo dzīvos daudzi, kas gruvešos rakti, bet šais drupās arī daudzi vēl mirs.

Pie Ilonas Leimanes devuma pakavējās Guna Ikona. Viņa dzīvo Parīzē jau kopš 1950. gada un 5. oktobrī pārkāpusi 77 gadu slieksni. 1935. gadā iznācis Leimanes dzejoļu krājums Sirds un stāstu krājums Sērmukša vīns (1939), tad dažas bērnu grāmatas dzejas formā. Vēlākos gados vēl dzejoļu krājumi Divas gaismas (1942) un Saule un Tu (1944). laikā starp abiem krājumiem 1943. gadā publicēts viņas Kultūras Fonda godalgotais romāns Vilkaču mantiniece, kas tulkots arī igauņu un vācu valodā, kad seko vēl romāni Vadātājs (1947), Mātes cilts (1949) un Kailā dzīvība (1953). Parīzē 1951. gadā vēl iznācis viņas dzejoļu krājums Ugunsputns Francijas Latviešu biedrības izdevumā, kas iespiests 1500 eksemplāros, laikam vislielākais metiens, kādā līdz šim iznācis kāda trimdas dzejnieka dzejoļu krājums.

Referente tālāk analizēja Ilonas Leimanes prozas darbus, sevišķi izceļot romānu Kailā dzīvība, kas vēl tagad, pēc viņas atzinuma, ir nepārspēts darbs latviešu prozas literātūrā par izsūtīto dzīvi, ciešanām un likteņiem vergu darbu nometnēs. Tas rāda latviešu moku un izmisuma ceļu, reizē arī spītu un gribu izturēt.

Raksturojot Ilonas Leimanes dzeju (krājumā Ugunsputns), referente bija izvēlējusies vairākus raksturīgākos dzejoļus, kas koncentrēti parāda rakstnieces trimdinieces pārdzīvojumus. Šīs dzejas paraugus skandēja aktrise Valija Lāma.

Dzejniece trimdu redz kā dzelonaiņu žogu, kuŗā nav ne durvju, ne loga, kas nelūdz iekšā, jo „tumšs ļaužu acīs deg naids". Uzsākot grūto un ilgo ceļu, dzejniece klīst kā vienacis vilks, kaucieniem pilnu rīkli (dzejolī Trimdinieks). Dzejolī Taisnības spogulī dzejniece izsaucas: „Bija dzirā vērmeļainā pārvērties mans prieks!". Vientulību viņa sajūt kā burvju loku un asu rīksti, kas ap viņu liecas un šausta bez mitas, bet tanī pašā laikā norūda cietu un sīksti (Vientulība). Tā rodas pārdzimšana, kad nedienas un raizes vairs nesajūt par nastu, jo viss liekas „atlēcis", un iemīl prieku kā putns savu brīvību vai kā bite, kas pieplok ziedam kā pie Vakarēdiena, „sevi dzirda un mielo" (Pārdzimušais).

Pēc referātiem sarīkojuma vadītāja Inta Purva pateicās referentiem un klausītājiem, aicinot pie kafijas. Turpat varēja parakstīt īpašu ziedojumu listi par labu dzejniecei Ilonai Leimanei trimdas latviešu periodikas iegādei, jo viņai vientulībā dzīvojot, trūkst latviskās lasāmvielas.

V. S.

JŪLIJA POPEĻA

GLEZNU IZSTĀDE TORONTO

KANADAS LATVIEŠU KULTŪRAS CENTRĀ

4 Credit Union Drive

Piektdien, 26. nov. pl. 19—21, sestdien, 27. nov. pl. 13—20, svētdien, 28. nov. pl. 13—20. IELŪGUMUS NEIZSŪTĪS

VISI LAIPNI IELŪGTI

INGŪNA G no Kalifornijas

(pag. gadā izkļuva no Latvijas)

PIRMDIEN, 29. NOV., PL. 19.30

Latviešu Centrā stāstīs un rādīs slīdītes

par dzīvi Latvijā

Ieeja pret ziedojumiem. Atspirdzinājumi.

(Šī pirmdiena atvieto decembŗa pirmo pirmdienu)

GATAVOJU NESAMĀS KASTES KOKLĒM. Tel. 488-2075

5. jauniešu garīgās mūzikas koncerts adventa ieskaņai

TAM KUNGAM JAUNA DZIESMA

1982.g. 28. novembrī pl. 15 Sv. Andreja baznīcā

Piedalās: Anita Kuprisa — trompete
Aldis Liepiņš — ērģeles
Sv. Jāņa draudzes jauniešu ansamblis — diriģente Brigita Alka
Koris Jaunbalss — diriģente Dace Šmite
Jauniešu koris — dalībnieki no visām Toronto Latviešu draudzēm — diriģents Jānis Belaglazovs

Laikraksta LATVIJA AMERIKĀ atsevišķus numurus var pirkt Toronto latviešu veikalos un DV grāmatnīcas nodaļās Latviešu Namā un Centrā, kā arī spiestuvē.

Vilis Hāzners Varoņu piemiņas dienā Čikagā

Čikagas DV apvienības Lāčplēšu dienas sarīkojums notika 7. novembrī Latviešu namā. To ievadīja sabiedriski kultūrālās noz. vad. O. Jēgens, svētbrīdi noturēja māc. V. Landmanis. Svētku runu teica DV goda priekšnieks V. Hāzners, cita starpā norādot:

„Pie Latvijas bruņoto spēku slavenākām dienām pieder 1919. gada 11. novembris, kad beidzās kauja par mūsu galvaspilsētu Rīgu. Šajās dienās gavilēja visi Rīgas un Vidzemes pilsētu baznīcu zvani. Šajā dienā dibināja Lāčplēša kara ordeni, un šo dienu izsludināja par Latvijas armijas dienu, kura kopš tā laika skaitījās valsts svinamdiena ar karaspēka parādēm visos garnizonos. To atzīmēja valsts prezidenta pilī, visos mūsu kultūras iestādījumos, ar dievkalpojumiem baznīcās un vainagu nolikšanas Brāļu kapos, pie Brīvības pieminekļa un citām svinīgām ceremonijām, tā godinot mūsu valsts brīvības ieguvējus un Latvijas valsti.

Trimdas sākuma gados to atkal atjaunoja, bet svešumā arvien pamazām aiziet aizmirstības ceļos mūsu Lāčplēšu cilts un mūsu valstij uzticīgās armijas diena. Šo dienu mēs nedrīkstam aizmirst. Paverot skatu atpakaļ vēsturē, mēs zinām, cik smagās un nozīmīgās cīņās tas noticis, lai izcīnītu mūsu valsts neatkarību un brīvību pret desmitkārt lielāku pārspēku. To izcīnīja šie varonīgie cīnītāji, pie tam vāji apgādāti un apģērbti un bruņoti, iesaistot pat skolniekus. Bet mēs zinām, ka latviešu vīru cīņas spars, griba un nepieciešamība pastāvēt šajās izšķirīgajās cīņās uzvarēja.

11. novembris nekad nedrīkst zust no mūsu vēstures, tāpat kā nedrīkstam aizmirst šo varoņu slavu un godināšanu, kas izkaroja Latvijas brīvību. Vēl tikai nedaudzi palikuši mūsu vidū, visi jau sirmi un dzīves nastu noliekti, mēs viņus godinām šodien un vienmēr, kamēr vien dzīvosim. Tāpat mēs nedrīkstam aizmirst godināt tos Otrā pasaules kara, varonības kara ordeņa kavalierus un cīnītājus, kuriem mēs visi esam pateicību parādā par izkļūšanu brīvībā rietumpasaulē; to esam piemirsuši, bieži paši savās ēnas baidīdamies un labos apstākļos dzīvojot.

Vai mēs drīkstam šos varoņus aizmirst? Nāks diena, kad atkal celsies 11. novembŗa kaujas slava un Lāčplēša gars, kad atkal celsies Otrā pasaules kara varoņu gars, un nāks laiks, kad Latvija atgriezīsies brīvo tautu saimē. Tam visam mums jātic un jācīnās ar visu sirdi."

Sekoja apbalvojumi un goda diploma pasniegšana. ASV DV zemes valdes priekšnieks A. Spārniņš pasniedza goda diplomu un cildināja V. Hāznera ilgo un pašaizliedzīgo darbu DV organizācijas labā, sākot ar tās dibināšanu Cēdelgēmā 1945. g. 28. decembrī un arī vēlāk Vācijā un šinī zemē, veicot dažādus amatus. Visus amatus veicis ar lielu pienākuma apziņu un sirdsdedzi. Par šiem nopelniem viņam piešķirts goda diploms un ievēlēts par DV goda priekšnieku. Viņu sveica arī apvienības priekšnieks A. Bārda. S. Priedulāja pasniedza ziedus. Spēcīgiem aplausiem, kājās piecēlušies, sarīkojuma dalībnieki godināja V. Hāzneru. Rita Valdmane saņēma DV zelta nozīmi un DV Sporta kopai piešķirto Centrālās valdes atzinības rakstu.

Nobeigumā visi kopīgi nodziedāja Daugavas vanagu dziesmu.

V. Dāboliņa skandēja Veltījumu Lāčplēšiem (nezināma autora), A. Jēgens nolasīja stāstu par Jāņa kalnu un viņa dēls Juris Jēgens sakopotus visu brīvības cīnītāju piemineklos iekaltos uzrakstus, O. Jēgens nobeidza ar K. Skalbes Šūpojiet mani, Daugavas viļņi.

Sarīkojumu beidza ar čella, vijoles un klavieru mūziku, piedaloties Mārai Kārkliņai, Perī Smaiks un Sarmai Aistarei.

DV mītnē bija vanadžu gatavotas vakariņas viesiem un programmas izpildītājiem. Tā kā bijušam ASV DV zemes valdes priekšn. J. Utinānam 18. novembrī piepildās 75 mūža gadi, zemes valdes priekšn. A. Spārniņš pasniedza viņam albumu, atzinībai par ilgo darbošanos DV organizācijā. No apvienības sveica priekšn. A. Bārda ar grāmatu. Sarīkojums bija ļoti labi apmeklēts. Zāli gaumīgi bija dekorējuši M. Priedulāja un O. Jēgens. Klavieru pavadījumu spēlēja S. Priedulāja. **A. Zaube**

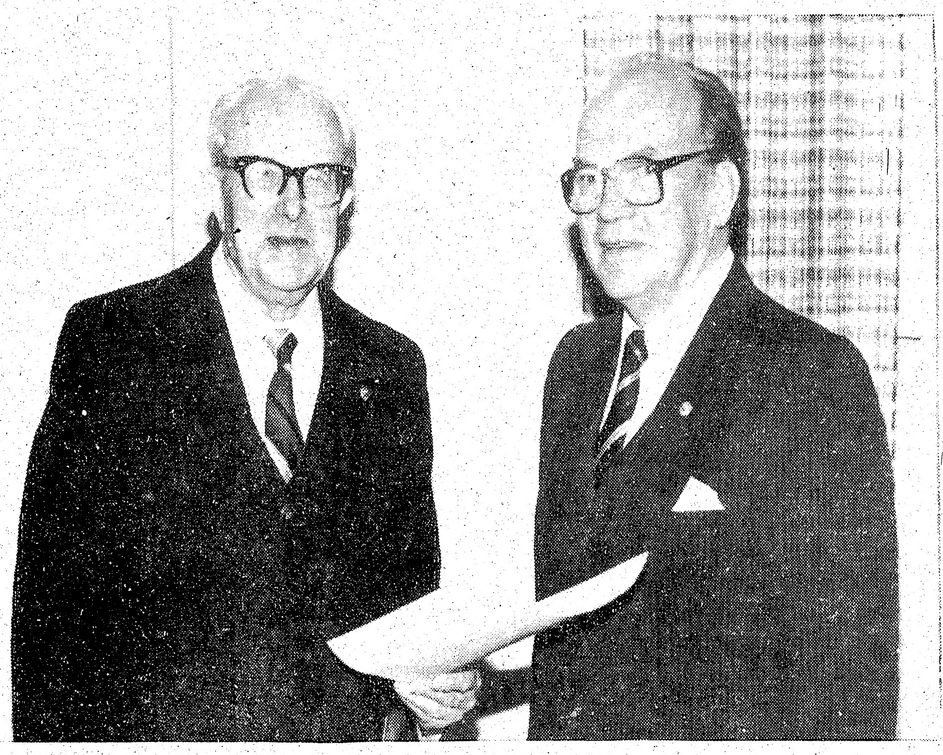

ASV DV priekšnieks A. Spārniņš pasniedz DV centrālās valdes piešķirto organizācijas goda diplomu Vilim Hāzneram. Foto V. Jaunkalnietis.

Godinot J. Utināna nopelnus viņa 75 gadu šūpuļsvētkos, DV priekšnieks A. Spārniņš nodeva viņam piešķirto CV balvu. Foto V. Jaunkalnietis.

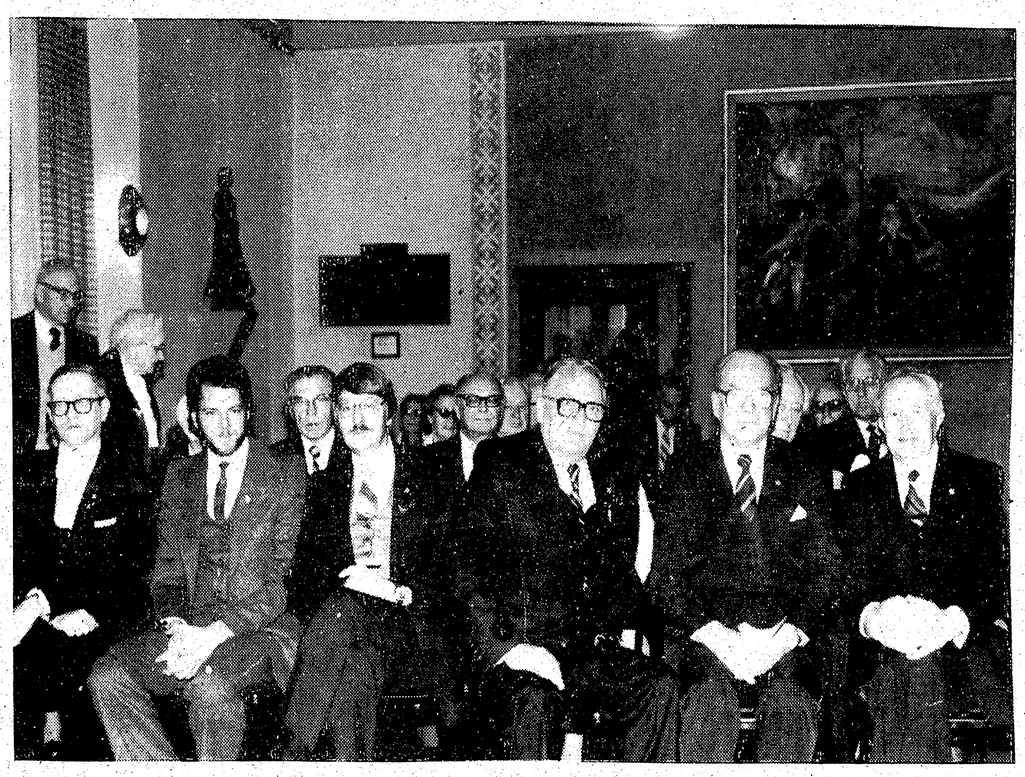

Lāčplēša dienas atceres sarīkojuma viesi Čikagā: 1. rindā no kr. R. Čaks, Dainis Hāzners, Daumants Hāzners, I. Utināns, A. Spārniņš un DV organizācijas goda priekšnieks V. Hāzners. Foto V. Jaunkalnietis.

Lidojumi: uz Floridu — St. Petersburg, Tampa — abos virzienos, sākot ar $ 199 atkarībā no lidojuma laika.

uz Portugali — Algarva — sākot ar janvāri $799 abos virzienos, iesk. viesnīcu 2 nedēļām. Par trešo un ceturto nedēļu par viesnīcu papildām $ 50 no personas, iesk. nodokļus.

Maksājumi Kanadas $. Izlidošana un atgriešanās Toronto.

Hello WORLD Travel Ltd.

1843 Avenue Rd., Toronto, Ontario, Canada M5M 3Z4
Tel.: (416) 789-5304

NODAĻA: Union (Station) stacijā.
Tel. (416) 368-7451.

Sīkāku informāciju un pakalpojumus ceļojumiem sniedz biroja vadītāja INESE GRODNIS pa augšminēto tel.

Anšlāvs Eglītis

Zinātne režīma žņaugos

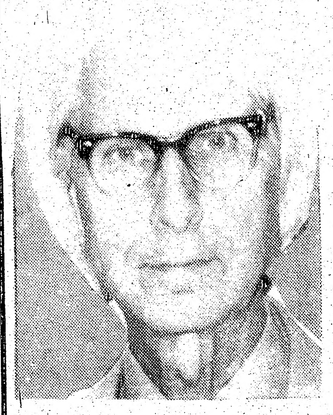

MARKS POPOVSKIS; „PAKALPINĀTA ZINĀTNE". Overseas Publications Inc., London, 1978. 319 lp.

(Turpinājums)

Miestu no visām pusēm apņem nepārvaramu dzeloņžogu sistēma. Daudzinātajā padomju bezklašu sabiedrībā iedzīvotāji stingri katēgorizēti. Priekšnieki un svarīgākie speciālisti dzīvo cietokšņiem līdzīgos namos ar dažādām „Staļina stila" ērtībām — verandām, dārziņiem. Zemāku pakāpju zinātnieki mīt saliekamās, bet pietiekami ērtās „somu" kotedžās. Pēc amata pakāpes „vecākiem" darbiniekiem namiņi ir divstāvu, ar guļamistabām augšstāvā, „jaunākiem" — mazāki un vienstāvu. Vēl zemākiem ierēdņiem ierāda vienistabu mitekļus blokmājās, bet vienkāršie laboranti un strādnieki dzīvo barakās, kur vienā istabā iespiestas vismaz divas ģimenes, pārdalot telpu ar segām. Tikpat liela atšķirība pastāv apgādē. Priekšniecībai bagātīgu pārtiku pieved klāt, padotajiem jāstāv rindās pie tukšajiem veikaliem.

Zinātnieku pilsētiņas tuvumā arvien novietotas spaidu darbu nometnes. Katru rītu vēl krēslā no tām iesolo pilsētā garas izbadējušos un noskrandušu zeku kolonnas veikt vienkāršākos darbus. Pēc Staļina nāves „melnos" darbus strādā arī būvbataljonu karavīri — tāpat pelēka, bezpersoniska masa.

Slepenajā pilsētā neienāk nekāda informācija no ārpuses. Par pasaules politisko stāvokli neviens nekā nezina. Nemitīgi tiek atgādināts, ja krievu atomfiziķi nestrādātu ar pilnu jaudu un netaisītu arvien spēcīgākas atombumbas, ASV jau sen būtu Krievijai uzbrukušas. ASV tiek notēlota par ārkārtīgi agresīvu imperiju, kurā darba ļaudis dzīvo lielākā apspiestībā un nabadzībā. Miesta nomalē stāvējusi nožēlojama būda ar iebrukušu jumtu. Gaŗāmgājējiem allaž aizrādīts: Lūk, tā dzīvo Amerikā! —

Katēgorizētie zinātnieki nekad nejaukušies savā starpā. Akadēmiķi satikušies tikai ar akadēmiķiem, doktori ar doktoriem, laboranti ar laborantiem. Ar zekiem, saprotams, katra satiksme stingri aizliegta. Tos vispār neuzlūko par cilvēkiem.

Stāstītājs, kas pats piederējis izlases katēgorijai, runājis par nemitīgo „šķiru cīņu" skolā. Nabadzīgo strādnieku bērni ar kliedzieniem „sitiet bebrus", pastāvīgi uzbrukuši „bagātniekiem", un cīņiņi nereti izvērtušies īstos masu kautiņos.

Darbā valda sauklis — strādā un nedomā. Kas kuŗam jādara, norādīts no augšas. Nekādus personiskus izlēcienus vai īpatnējus paņēmienus necieš. Popovskis intervējis dažus direktorus, kas allaž paskaidrojuši, ka padomju zinātnē personībai nav vietas, svarīga tikai spēja koncentrēties uz norādīto darbu. Jaunos darbiniekus esot tieši ieteicams paterrorizēt, lai viņi neaizmirstu padomju institūtu „augstos mērķus". (259. lp.)

Popovskis spriež, ka lielajā padomju zinātnieku masā netrūkst arī spējīgu cilvēku, kas ar visu sirdi nododas zinātnei, nevis zinātnes politikai, tomēr paklausības un pārraudzības gaisotne paralizē viņu radošo garu. Trūkst biedrošanās iespēju: domu apmaiņa bīstama, jo var uzdurties uz provokātoru-ziņotāju.

Bažas par savu drošību ir katra padomju pilsoņa ikdiena. Bailes ir atslēga arī padomju zinātnieku psiholoģijai. (269. lp.) Atklātu un slepenu aizliegumu ir tik daudz un padomju likumi tīši sastādīti tik miglaini, ka jebkuŗam pilsonim iespējams „piesiet" kādu pārkāpumu. Nekur, piemēram, nav definēts, kas īsti ir „pretpadomju propaganda" — visvairāk lietotais politisko apsūdzību punkts. Ar šo apzīmējumu var saistīt visnevainīgākās lietas. Interesantā kārtā provincē uzraudzība ir stingrāka nekā Maskavā vai Ļeņingradā.

Apmeklēdams kādu Doņecas institūtu, Popovskis redz pazīstamu profesoru ar spalvu pārrakstām sen iespiestu Achmatovas dzeju krājumu. Popovskis brīnās, kāpēc profesors nelieto rakstāmmašīnu vai, vēl labāk, kāpēc nenoņem „gaismas kopiju"? Profesors uztraucies sauc: „Ko jūs, jaunais cilvēk! Tā būtu mechanizēta reproducēšana, un tas, pēc Donecas čekas ieskatiem, skaitās samizdats!" — Popovskis vēl vaicājis, vai profesoram neliekoties tāda kvalificēšana nejēdzīga? — Zinātnieks atteicis: „Es par to nedomāju. Likums paliek likums, un es nevaru riskēt zaudēt savu katedru."

Sabiedrības trūkums spiež zinātniekus ierauties sevī, savā ģimenē. Tas veicina dzeršanu. 30 proc. zinātnieku esot alkoholiķi un parasti dzeŗot vienatnē. Padomju iestādes stingri nosoda šādu stāju, un presē bieži parādās raksti, kas apkaŗo „iekšējo emigrāciju."

Popovskis salīdzina jaunā Einšteina karjēru ar jauna padomju zinātnieka gaitu un spriež, ka Krievijas apstākļos Einšteins ne mūžam nespētu izlauzt ceļu savām jaunajām idejām. Viņa pārdrošos ieskatus modrā priekšniecība apslāpētu jau pašā sākumā kā neatbilstošus ģenerāllīnijai. Viņa disertācijas nepieņemtu, un kā introverts cilvēks, kas maz raizējas par idejisko sagatavotību, viņš saņemtu negātīvu personības raksturojumu, kas viņa karjēru likvidētu pavisam.

(Turpinājums sekos)

Baznīca izvērtē paveikto darbu

LELBA pārvaldes sēde notika 4., 5. un 6. novembrī Ņujorkas draudzes Salas baznīcas telpās. Pārvaldi apsveica LC-USA (Luterāņu koncila ASV) ģenerālsekretārs Dr. J. Rouck, norādot, ka LELBA tagad ir pilntiesīga šīs organizācijas sastāvdaļa. Amerikas Luterāņu publicitātes biroja prezidents māc. Džordžs Matzats pasniedza pārvaldes priekšniekam prāv. A. Voitkum Mārtiņa Lutera 500 gadu dzimšanas atceres medaļu un porcelāna šķīvi ar Lutera attēlu. Sekoja pārrunas par LELBA pārstāvju aktīvu piedalīšanos LC komiteju darbā. Kopš uzņemšanas LSUSA prāv. A. Voitkus un Dr. J. Robiņš piedalījušies Luterāņu baznīcu vadību sanāksmē, Kolorado; prāv. R. Āboliņš LCUSA teologu sekcijas seminārā un māc. V. Vārsbergs pārstāvējis mūsu baznīcu koncila bēgļu un immigrantu darba komitejā.

Darba sēdi ar svētbrīdi 4. novembrī atklāja un vadīja pārv. pr-ks prāv. A. Voitkus. Darba sēdē galvenā uzmanība tika veltīta pagājušās vasaras darba izvērtēšanai, kā arī jaunatnes, ārmisijas, palīdzības un evaņģelizācijas darba plānošanai nākotnē.

Archibīskaps A. Lūsis pārvaldi ar rakstu informēja par Baznīcas Virsvaldes plēnārsēdē konstatētām problēmām. Lai veicinātu studiju beigušo jauniešu ciešāku piesaistīšanu draudzēm, pārvalde nolēma norādīt mācītājiem un draudzēm, ka to draudzes locekļu adreses, kas pārceļas uz citām vietām, paziņojamas jauno dzīves vietu tuvumā esošiem mācītājiem. Vēlama arī laicīgo baznīcas darbinieku iesaistīšana iesvētes mācībā, apgabalu prāvestiem būtu jārūpējas par jauniešu saietu organizēšanu kā daļu no iesvētes mācības programmas.

Pārvaldes priekšn. prāv. A. Voitkus savā pārskatā norādīja, ka no Misuri sinodes izstājusies Londonas draudze. Otavas draudze nopirkusi baznīcu. 1982./83. gadā stipendijas 2000 dol. apmērā piešķirtas teoloģijas studiju turpināšanai Aldim Elbertam un Edg. Liepiņam.

Pārvalde nolēma aicināt draudzes atzīmēt nel. Archib. K. Kundziņa 100 gadu dzimšanas atceri. Šim gadījumam māc. E. Ķiploks sagatavojis slīdīšu priekšlasījumu par nel. archibīskapa darbu.

Pēc palīdzības nozares ziņojuma (vad. prāv. A. Veinbergs) pārvalde nolēma paplašināt palīdzības darbu, piesaistot jaunus darbiniekus, kā arī savākt informāciju par praktiskām pal. darba iespējām draudzēs.

Pārvalde nolēma ievērot ārmisijas noz. vad. māc. V. Rumpēteŗa atteikšanās rakstu. Par ārmisijas noz. vad., sākot ar 1983. g. 1. janvāri, iecēla prof. V. Klīvi. Prof. V. Klīve sniedza plašu informāciju par padarīto un iecerēm nākotnē misijas darbā Indijā. Jauno baznīcu Kalūrā iesvētīs 24. dec., piedaloties prof. Klīvem. Šajā laikā uzņems arī filmu latviešu valodā par LELBA ārmisijas darbu.

Šī darba turpināšanas nodrošināšanai pārvalde nolēma nodibināt algotu posteni LELBA pārziņā slimā māc. Stīvena darba atvieglošanai un turpināšanai, kā arī atvēlot līdzekļus 1000 dol. apmērā mācītāja mājas celšanai Karuneipuri. Iegādājams arī transporta vāģis (van) ārmisijas darba vajadzībām Sudijā, izlietojot testamentāri novēlētos līdzekļus. Pārvalde apstiprināja jaunos, paplašinātos ārmisijas nozares darbiniekus — Viju Klīvi, Maiju Pētersoni un Daci Baumani, kā arī konsultantus, līdzšinējos noz. vad. māc. V. Rumpēteri un P. Nesauli.

Ļoti rosīgi darbojusies evaņģelizācijas nozare (vad. māc. J. Cālītis), noorganizējot bībeles tulkošanu, Draudžu dienas Katskiļos un Reliģiskos kursus Saulainē. Prāv. A. Ozols informēja, ka Draudžu dienās piedalījušies 423 reģistrēti dalībnieki un ieteica nākotnē padomāt par atsevišķu programmu jaunatnei. No Draudžu dienu atlikuma (apm. 9000 dol.) 2000 dol. piešķīra Katskiļu nometnei kā atzinību par sekmīgi veikto darbu nometnes rīkošanā, 1000 dol. prof. Grīšļa grāmatas izdošanai un pārējo bībeles tulkošanas darbam. No Dr. dienu līdzekļiem iegādāts arī kasešu pavairojamais aparāts.

Teoloģijas kursos Saulainē piedalījušies 39 dalībnieki, pārstāvot visas paaudzes no daudzām zemēm. Saņemtas pozitīvas atsauksmes no kursantiem un lektoriem. Lekcijas ieskaņotas kasetēs. Kursus turpinās 1983. gadā.

Sekmīgi turpinājies bībeles tulkošanas darbs. Tulkošanas komiteja ir labi sastrādājusies, un Lūka ev. tulkošanu cer nobeigt 1983. g. rudenī.

Rakstveida ziņojumus bija iesūtījušas vairākas nozares.

Rosīgs bijis apgāda darbs (vad. māc. H. Jesifers). 1982. g. izdotas trīs grāmatas, sagatavošanā četri manuskripti. Izdoto grāmatu sarakstu publicē Ceļa Biedrā. Saņemts testamentārs novēlējums — 1000 dol, no Pēteŗa Ivansona, Londonā, Ont.

Skolu nozare (vad. Maija Grendze) aktīvi strādā, sagatavojot ticības mācības materiālu pamatskolām. Jaunās darba lapas visām klasēm būs dabūjamas nāk. māc. g. sākumā.

Dāmu komiteju nozare (vad. prāv. J. Turks) apvieno 2005 dāmu komiteju locekles pa visiem apgabaliem. Visos apgabalos notikušas kopsanāksmes un uzkrāti līdzekļi palīdzības darbam. Pārvalde nolēma katra budžeta gada beigās norādīt dāmu komitejām, kuŗās nozarēs līdzekļi visnepieciešamākie.

Baznīcas liturģijas un mūzikas (BLUM) nozare (vad. māc. I. Gaide) pašreiz strādā pie B. virsvaldes uzdotā projekta, lai izstrādātu jaunu gaišāku mācītāja tērpa paraugu. Nozare sagatavo arī jaunu dziesmu izlasi dziesmu grāmatas pielikumam. 1983. gada rudenī plānots Mārtiņa Luteŗa 500 g. dzimšanas atceres sarīkojums, kas notiks kopā ar Ērģeļu dienām. Kopā ar evaņģelizācijas nozari izstrādāts mūsu liturģijas paraugs angļu valodas dievkalpojumiem, izlietojot kā paraugu angļu tekstu no 1948. g. izdotās archib. T. Grīnberga grāmatas Tālā Ceļā.

Kasieris A. Trautmanis iepazīstināja pārvaldi ar kases pārskatu uz 1982. g. 30. septembri. Ziedojumos Polijai ieņemti 8.047,25 dol., kas nosūtīti Lutheran World Relief organizācijai. Pārvalde pieņēma kasieŗa proponēto budžetu 1983. gadam ar 122.000 dol. ienākumos un izdevumos.

Otrās sēdes dienas vakarā sēdes dalībnieki un draudzes locekļi pulcējās dievkalpojumā Salas baznīcā. Tur kalpoja prāvesti A. Voitkus un R. Āboliņš, un mācītāji Rich. Zariņš, J. Cālītis, Lauma Lagzdiņa - Zušēvica. Ērģelniece Irēne Upeniece - Jasuta.

Trešajā sēdes dienā kand. Laris Saliņš sniedza informāciju par piedalīšaņos 1982. g. maija beigās Luterāņu Pasaules misijas teoloģijas studentu studiju ceļojumā uz okupētajām Baltijas valstīm un Pad. savienību, Lut. Pasaules Federācijas prezidenta Dr. Wel vadībā.

Pārvalde nolēma turpmāk uz paplašinātām sēdēm aicināt arī apgabalu laicīgos pārstāvjus un uz visām sēdēm apgabalu prāvestus. Nākošā paplašinātā sēde paredzēta 1983. g. 14., 15. un 16. aprīlī Klīvlandē.

Sēdi beidzot, pārvalde izteica pateicību visiem nozaŗu vadītājiem un darbiniekiem par sekmīgi veikto darbu. **E.R.**

Vanagu Kārlis

Trimdinieka piezīmes 56

ASV Apvienoto baltiešu komitejas darba vadību tagad pārņēmis Ulmaņa krustdēls Gunārs Meierovics. Viņa darbu padara vieglāku prezidenta Rēgena pašreizējā asākā nostāja pret Kremļa varmākām. Maz cerību, ka valdība ko darīs ABK protesta iesniegumos par Baltijas valstu suverēnitātes nerespektēšanu ASV tirdzniecības darījumos padomju ellas centrā mūsu Ventspilī, padomju liecinieku pratināšanā ,,kaŗa noziedznieku'' lietās utjpr. Vēlēsim G. Meierovicam sekmes padziļināt un aktīvizēt sadarbību ar Austrumeiropas organizāciju konferenci (AEEEC), par kādu mūsu sabiedrībai tikpat kā nekādu ziņu nav. Tāpat ar ASV Tautas vietnieku nama Speciālo Baltijas valstu un Ukrainas ad hoc komiteju. Vispār, latviešu pagastu pretkomūnistu rosmēs būtu vairāk jāsadarbojas ar ukraiņiem, kas ir etniska tauta ar neatkarīgu kultūru, ko maskavieši arī cenšas pārkrievināt. Ukraina savu naidu pret krieviem apliecināja 1941. g., kad sagaidīja vācu kaŗavīrus ar puķēm kā savus atbrīvotājus no Staļina terrora. Arī ukraiņu brīvprātīgie cīnījās pret sarkanarmiju. Pēdējais laiks latviešu ciemu un pagastu vadītājiem pārbaudīt, kuŗi no viņu apgabala ASV kongresa deputātiem vēl nav iesaistījušies pieminētajā ad hoc komitejā un ar latviešu Jaungada vēlējumiem lūgt tagad to izdarīt. Mums ir vairāk nekā nepieciešams savs skaļrunis ASV kongresā!

* * *

Ko gan dažs labs mūsējais šeit jau nav darījis, lai pamekļētu sakarus ar šādiem ideālčekistiem?! Šis apbrīnojami naīvais ieskats ir arī mūsu sociāldemokratu ideāls, un par to (nacionālkomūnismu) bērnišķīgi jūsmo jaunatnes organizāciju vecīgie līderi. Viņus netraucē fakts, ka šadu pieeju noraida no okupētās Latvijas izsprukušie latvieši, sākot ar mācītāju, beidzot ar bijušo čekistu!''

(Longins Apkalns)

* * *

Vēl arvien pret debesīm brēc apsūdzība pret Izraēlu, ka tā Rietumbeirutā, palestiniešu bēgļu nometnē, ielaidusi kristīgos falangistus, kas tur nobendēja lielā skaitā nevainīgus cilvēkus. Kremlis šajā traģedijā vaino arī ASV. Bet kā tad bija, kad rietumvalstis mierīgi pieļāva Kremļa neliešu iebrukumu mūsu zemēs, kur tie ar asiņainu teroru vērsās pret mūsu sievām, sirmgalvjiem un bērniem? Vinstons Čerčils par to vēlāk savos Memuāros (2.gr., 12. nodaļā) gan rakstīja:,,Pad. savienība ar ilgi uzkrātu naidu un lielu apetītu tad metās uz savu upuri (Baltijas valstīm)...'', bet kad tur norisa nežēlīgās Bērtuļu naktis, tad Lielbritanija un ASV klusu ciešot mierīgi ļāva visam tur notikt! Paldies Pāvilam Brūveram, kas nu iedrīkstējies šajā jautājumā skaļāk pateikt arī mūsu domas par to, kad Brīvā pasaule necilvēcīgus notikumus nedz redz, nedz dzird, nedz vēlas par tiem runāt: ,,Kāda brēka sacelta ap PLO, kas nav un nekad nav bijusi sava valsts, bet ko Maskava atbalstīja tikai pēc šādas prasības pieteikšanas. Bet par trim Baltijas valstīm, kas baudīja starptautisku cieņu un atzinību, par trim Baltijas tautām ar augstu eiropisko kultūru, kas tika padarītas par padomju imperijas vergiem — par mums nedzied neviens gailis!'' Bet reiz šis brīvības gailis tomēr dziedās, un tad— ,,tanī niknā dienā, asins šaltis šļācot'', celsies brīvo Baltijas valstu trīsvienība!

* * *

Kuŗš gan no mums zēna gados nebūs aizrautīgi lasījis Žila Verna fantastiskos romānus par ceļojumu pa jūras dibenu vai ceļojumu uz mēnesi? Šo fantaziju īstenošanai tagad paši esam acu liecinieki! Neaptveŗams progress! Tagad, kur vien veries, visur skatu piesaista visādi elektroniski superdaikti. Fantastiska ir skaitļotāju (kompjūteru) tehnikas attīstība. Krievi dara visu, lai to no mums nozagtu vai izspiegotu! ASV zinātnieki, kas strādā vēl tālāk skaitļotāju izkopšanā, jau sāk bažīties, vai šo elektronisko smadzeņu straujā attīstība mūs kādreiz nepārsteidz nesagatavotus, kad cilvēka lēni domājošās smadzenes vairs nespēj nedz atjēgties, nedz izrīkoties!

Savās trimdas sabiedrības izdarībās mēs bez visiem skaitļotājiem jau tagad daudzkārt esam apjukuši un vēl tagad neesam attapušies, kā gan daža laba ievirze varēja noiet sānceļus un neesam atgiduši, kā visas savas lietas atkal savest pirmieceres kārtībā...

Informācijai par abonementa maksas kārtošanu un ievietojamiem sludinājumiem lūgums zvanīt:

466-1514

Sludinājumus laikraksta nākošajam numuram pieņem līdz pirmdienas pēcpusdienai.

Atzīmējot Lāčplēša un Varoņu pieminas dienu, DV Toronto nodaļas sekcija Latviešu vēstures mūzejs Toronto Latviešu Centrā izrādīja filmu Brāļu kapi. Referēja virspulkvedis A. Silgailis. Foto V. Plampe.

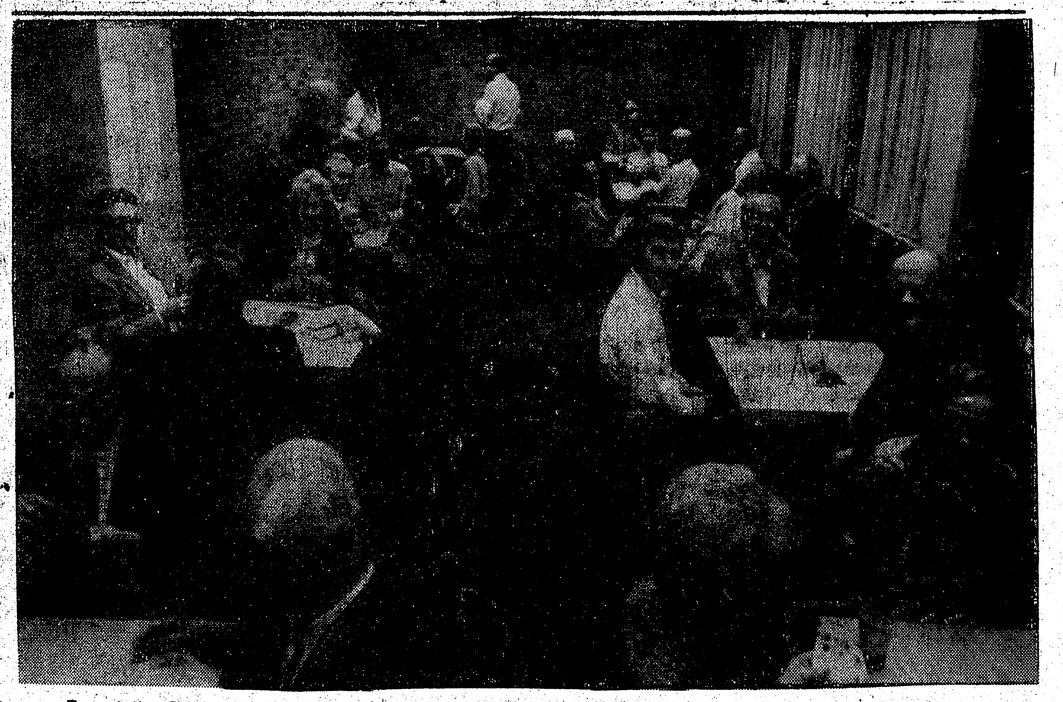

Latviešu Centrā Toronto ik nedēļas pulcejas bridža spēlētāji. Foto V. Plampe.

DV apvienības Detroitā vanadžu ansamblis Dziesma Astras Kalniņas vadībā piedalīsies Toronto DV nodaļas rīkotā Kaŗavīru daudzinājumā 27. novembrī pl. 19.30 DV namā, 125 Broadview Ave.

TLTA latvisko zināšanu seminārā š.g. 14. nov. Latviešu Namā runāja prof. Dr. Jānis Labsvīrs par tematu — Faktori, kuŗi sekmēja Latvijas valsts nodibināšanu. Pēc tam bija klausītāju jautājumi referentam. Otrā daļā dzejniece Guna Ikona runāja par tematu — Trimdas latviešu dzeja kā nacionālo ideju paudēja. Attēlā no kreisās — dzejniece Guna Ikona, prof. Dr. Jānis Labsvīrs un Latvisko zināšanu semināru vadītāja Pamela Melnbārde.

Foto V. Plampe.

amber

AMBER PRINTERS & PUBLISHERS LTD.
125 BROADVIEW AVENUE
TORONTO, ONTARIO
466-1514; 465-7902

TORONTO ZIŅAS

● Toronto latviešu biedrības Sestdienas skolas 18. novembŗa aktā Latviešu Namā piedalījās ap 150 dalībnieku un viesu ar TLB priekšnieku L. Ozolu un biedrības pārstāvi skolā R. Preisbergu. Pēc skolas karoga ienešanas (Ēriks Preiss, Lisa Kņezs-Kņezinska un Sandra Ezera) svētbrīdi vadīja mācītājs J. Cālītis. Uzrunu teica skolas pārzine M. Matīsa, aicinādama skolas saimi augt tēvzemes mīlestībā. Dace Cielava spēlēja pavadījumu Latvijas himnai. Svētku runu teica skolas 25. izlaiduma absolvents Arnis Slempers, norādot uz latviešu valodu, kas kopā ar mūsu kultūru un tautas tradicijām ir tautas vienotāja. Priekšnesumos piedalījās divas koklētāju grupas Dianas Lapiņas un Aelitas Brīviņas vadībā. Sekoja visu klašu skolēnu kopdeklamācijas, kuŗas ar solo deklamāciju ievadīja 8. klases audzēknis Pēteris Kaļiņš un skolotājas D. Cielavas vadītās 2. un 3. un skolotājas V. Slaviešas 4. un 5. klases audzēkņu koŗa dziesmas. Sarīkojums beidzās ar cienastu, tautas dejām un rotaļām.Skola saņēmusi arī divus ziedojumus: no Konrada Riekstiņa ģimenes 100 dol. un Andreja Jaunzemja — 500 dol.

● Jaunās paaudzes ērģelniece Ruta Āze 2. decembrī pl. 12.10 spēlēs Sv. Paula angļikāņu baznīcā, 227 Bloor St. East, pie Jarvis St., pusdienas laika koncertā, atskaņojot adventa mūziku. Ieeja brīva. Māksliniece ir daļēji nodarbināta arī St. John angļikāņu baznīcā par ērģelnieci un koŗa vadītāju.

● Dv bērnu Ziemsvētku eglīte notiks 12. dec. pl. 14, nevis pl. 16, kā kļūdaini ziņots iepriekš.

● Zinaīdas Lazdas piemiņas vakars notiks svētdien, 28. novembrī, pl. 16.30 Latviešu ņamā.

● Anitas Rundānes pusdienas pārtraukumu brīvkoncerts nākošo reizi notiks 1. decembrī pl. 12.30 Yorkminster baptistu baznīcā, 1585 Yonge ielā, ziemeļos no St. Clair.

● Vīru koŗa Viesturs garīgo koncertu 31. oktobrī Sv. Jāņa baznīcā noklausījās apmēram 250 apmeklētāju; pēc tiešo izdevumu atskaitīšanas atlikums 1377 dol. Atlikumu palielināja Sv. Jāņa draudzes dāmu komitejas ziedojums par pārdoto kafiju un maizītēm, kā arī Putniņu ģimenes ziedojums par altāŗa greznojamiem ziediem. No paredzētiem honorāriem (100 dol. katrs) atteicās diriģents Jānis Barušs un solistes Ērika Beitāna un Anita Rundāne. Viss atlikums nodots baznīcu atbalstam Latvijā.

● Pensionāru apvienības 18. novembŗa sanāksme Latviešu namā, pulcinot ap 240 dalībnieku, bija veltīta Latvijas valsts svētku dibināšanas atcerei. Sarīkojumu lielajā zālē ievadīja ar karoga ienešanu: to ienesa E. Koks ar pavadonēm M. Holanderi un N.Slaucītāju. Sarīkojumu daļas vadītājs K. Tannis pieteica svētku runātāju LNAK valdes priekšsēdi T. Kronbergu, kas teica: ,,Jūs visi esat pensionāri, bet Latvijas brīvības atgūšanas darbā pensiju vēl neesat izkalpojuši.'' Pēc valsts himnas aktrise Lija Pone skandēja Friča Bārdas Sauciens tālē. Apvienības koris J. Beloglāzova vadībā nodziedāja sešas dziesmas, divas atkārtoja. Augšējā zālē dāmu komiteja bija klājusi ziediem un svecēm sapostu kafijas galdu. Nākošā saietā, 2. decembrī, Voldemārs Kalniņš referēs: Ziemeļkurzeme vēsturiskā skatījumā.

● Latvijas valsts dibināšanas atceres dienā 18. novembrī pl. 14.30 CBC klasiskās mūzikas pārraidījuma programmā, kas notiek katru dienu no pl. 14—16, atskanēja Dievs, svētī Latviju. Komentātors vēl pieminēja, ka tā ir Latvijas himna, un jautāja:,,Vai šodien to dzied arī Latvijā?'' Vēl pārraidīja Reitera koŗa skaņu platē ieskaņotu latviešu komponista dziesmu. Pieminēja arī, ka šim raidījumam dziesmas sagādājis Dāvids Miķelsons no Reksdēles, Ont. un izteica viņam pateicību par piesūtītajām skaņu platēm. Dāvida Miķelsona garīgu raidījumu ,,Labās ziņas'' latviešu valodā dzirdam katru sestdienas vakaru pl. 22.30 (īsie viļņi — 6155 KHZ) un arī ASV, bet Latvijā tas dzirdams svētdienas rītos pl. 6.30. Raidījumus ASV pārraida no spēcīgā WRNO īsviļņa raidītāja Ņuorleanas pilsētā ar vilni 49. Klausītāji, kas vēlētos šos raidījumus kuplināt ar garīgām, pašu vai citu iedziedātām dziesmām vai dzejoļiem, aicināti ieskaņojumus iesūtīt D. Miķelsonam, 60 Stevenson Rd., Rexdale, Ont., M9V 2B4, tālr. 749—0832.

● Kanadas latviešu katoļu apvienības jaunievēlētā un vecā valde 14. novembrī sapulcējās priekšsēža S. Gabrāna mājā, kur vecā valde nodeva kases grāmatu un norēķinus, reizē izbeidzot arī savas pilnvaras. Jaunās valdes priekšsēža pienākumus uzņēmās līdzšinējais S. Gabrāns, viņa vietnieks Elmārs Trizna, sekretāre Kornelija Zariņa, vietnieks Arvīds Jakse un kasieris B. Logins. Revīzijas komisija darbosies līdzšinējā sastāvā: priekšsēde Biruta Senkēviča, sekretārs A. Vuciņš, loceklis P. Erts. Apvienības apkārtraksta redakcijā darbosies Dr. P. Cakuls un J. Budže; nākošais numurs iznāks uz Ziemsvētkiem. Pēc jaunās valdes konstruēšanās nolasīja kongresa protokolu un apskatīja tur izteiktos ierosinājumus. Valde nolēma īstenot pirmo ierosinājumu — Jauniešu draudzības dienas Mežciemā 1983. gada vasarā. Rīcības komitejas vadību uzņēmās E. Trizna, komitejas sastāvā pieaicinot arī jauniešus. Draudzības dienu programmā paredzēti mūzikāli priekšnesumi, paneļdiskusijas, referāti, svinīgs dievkalpojums, saviesīgs vakars, arī peldēšana, ūdensslēpēšana, volejbols, futbols un citas sporta spēles. Nākošo valdes sēdi nolika uz 14. janvāri.

● Toronto Latviešu tautas augstskolas latvisko zināšanu semināru 14. novembrī Latviešu Namā ievadīja Pamela Melnbārde. Edgars Kiršs iepazīstināja ar referentu vēstures profesoru Jāni Labsvīru no Indianapoles, ASV. Savā referātā: Faktori, kas sekmēja Latvijas valsts nodibināšanu, profesors apskatīja Latvijas tapšanu un vēsturisko attīstību, sākot ar tautiskās atmodas laiku līdz Latvijas valsts tapšanai. Mūsu jaunā paaudze, kas dzimusi un uzaugusi svešumā, referātu noklausījās ar lielu interesi. ,,Šādu referātu varētu klausīties visu vakaru'', vēlāk izteicās kāds no jaunajiem klausītājiem. Pārruņās arī debatēja par jautājumu, kas ir nacionāls cilvēks. Iepazīstinot ar dzejnieci Gunu Ikonu, Pamela Melnbārde minēja, ka viņa ir divu grāmatu autore — Kodols un Patiesības medības, trešā grāmata angļu valodā sagatavota iespiešanai. Dzejniece referēja par trimdas latviešu dzeju kā nacionālu ideju paudēju. Viņa apskatīja septiņu dzejnieku — Andreja Eglīša, Ainas Kraujietes, Astrīdes Ivaskas, Valdas Dreimanes, Andreja Pablo Mierkalna, Lidijas Dombrovskas un Ritas Gāles dzeju, ko lasīja jaunieši Sandra Bādere, Laima Ķuse, Sandra Struce, Pauls Legzdiņš un Vilis Osis. Abus referātus noklausījās ap 100 apmeklētāju, kas starpbrīdī stiprinājās ar kafiju un cepumiem.

● Latviešu Centra gadskārtējais Mārtiņu tirdziņš 6. un 7. novembrī arī šogad bija pulcinājis kuplu apmeklētāju skaitu. To rīkoja Centra dāmu komiteja ar priekšnieci Ainu Baronu. Dāmas rūpējušās par bagātu ēdienu klāstu. Abās dienās apēsts 72 zosu un 306 mārc. cūkas gaļas cepešu, 300 mārc. skābu kāpostu, 150 kukuļu maizes, 170 pildītas olas, 80 mārc. desu un izdzertas 1500 krūzes kafijas. Ieņemts pāri par 10.000 dolaru. Dāmas strādājušas uz maiņām. Kupla bija daiļamatnieku piedalīšanās ar saviem izstrādājumiem. Sudraba un rotas lietu novietnē darbojās A. Gugāns, A. Korma, Dz. Mežulis un V. Plostiņš no ASV, keramikas novietnē — V. Jansone, E. Dzeguze, Ņīna un Gvīdo Jurševski, ādu izstrādājumu stendā — A. Hāne un G. Bušs, audumu un tekstīliju novietnē — E. Avota. Bija arī zīda puķu darinājumi, ļoti līdzīgi dabiskajiem ziediem. Savas gleznas bija izstādījusi Veneranda Vabale. Ar T-krekliem reprezentējās A.Markitants un I. Tauriņa. Lauksaimniecības ražojumu novietne bija Āpšēm un Zamlovskiem no Miltonas, Ont. Novietne pārdevusi arī maizi, kuŗas cepšanai izlietotas 320 mārc. miltu. Centra dāmas pārzināja žāvētu zivju, dažādu ievārījumu un citu produktu novietni. Abās dienās darbojās arī ,,laimes rats'' ar daudzajiem laimestiem.

● Toronto Latviešu koncertapvienības 24. sezonas otrā koncertā 7. decembrī pl. 20 Lorensa mākslas centrā koncertēs vijolnieki Ruta Krumoviča un Alvaro Gomezs. Abi mākslinieki ir no Čīles. Ruta Krumoviča dzimusi Rīgā, studējusi vijoles spēli Jāzepa Vītola Latvijas valsts konservātorijā. Ar iegūto stipendiju studējusi Maskavā pie pasaulslavenā Dāvida Oistracha, kur 1972. gadā atradusi savu dzīvesbiedru Čīles vijolnieku Alvaro Gomezu. Koncertējusi Baltijas valstīs un Pad. savienībā, vēlāk arī ar simfoniskajiem koncertiem Eiropā un Dienvidamerikā. Bijusi Santiago filharmonijas un simfoniskā orķestŗa koncertmeistare. Arī Alvaro Gomezs studējis ar stipendiju Maskavā, koncertējis Eiropā, ASV un Dienvidamerikā, ir koncertmeistars Čīles simfoniskajā orķestrī.

● Toronto Latviešu biedrības drāmas kopa iestudū Anšlāva Eglīša divcēlienu lugu, mīlas stāstu Pēc kaut kā cēla, nezināma, režiju vadot Vilnim Brastiņam, kas arī tēlo vienu no lomām. Pārējos tēlotājos: Anna Briede, Maija Ķuze un Oļegs Bērziņš. Pirmizrāde paredzēta nākošā gada martā. Luga sešdesmitajos gados izrādīta ASV. TLB drāmas kopas administrātore ir Maija Ķuze.

● Sv. Jāņa draudzes svētdienas skolā, ko vada Aina Kalniņa, kopš oktobŗa mācās 34 bērni no 2 1/2 līdz 12 gadu vecumam. Mācības notiek grupās, ar kuŗām strādā septiņi skolotāji. Īpašā grupā mācās bērni, kas vāji runā latviski. Mācību sākumā ir svētbrīdis, ko vada draudzes mācītājs I. Gaide. J. Barušs apmāca bērnus dziedāšanā.Ar jauniešiem no 13—17 gadiem nodarbojas Sandra Kurse ar palīdzēm Intu Malēju un Astrīdi Kaņķi. Svētdienas nodarbībās piedalās 10 jaunieši. Draudzes iesvētes mācībās iet 21 jaunietis māc. I. Gaides vadībā.

● Kristīgās sadraudzības pēcpusdienā 13. novembrī Sv. Andreja baznīcā, ko ievadīja ar dziesmām J. Baruša pavadījumā, piedalījās 60 dalībnieku. 18. novembŗa piemiņas uzrunu teica Morella Vilka, pēc tam vīru ansamblis J. Baruša vadībā nodziedāja divas dziesmas. Biruta Senkēviča sacīja pateicības lūgšanu un lasīja savus dzejoļus; M. Brukšteina-Pīpe aizlūdza par slimajiem. Svētos rakstus lasīja A. Andersone. Galvenā runātāja Austra Vītoliņa stāstīja par charismatisko kustību un Svētā gara dāvanu. Sadraudzības pēcpusdienu vadīja Anna Kurse un to beidza ar lūgšanu N. Ābeles vadībā.

● Toronto Latviešu biedrības inženieŗu un tehniķu kopa atsāk savus referātu vakarus ceturtdien, 9. decembrī, pl. 19.30 Latviešu Namā. Inženieris Jūlijs Toms referēs par jaunākajām gāzes apkures un citām apsildīšanas iekārtām, kas var sevišķi interesēt tagadējā degvielu taupīšanas laikā. Referātu aicināti noklausīties arī pārējie tautieši.

● Burtnieku Mārtiņu saietā 13. novembrī J. Paliepa mājā Skarboro bija pārrunas par senajiem Mārtiņiem un to toreizējo kaŗotāju gaitām — sirošanu, kad sāka aizsalt purvi un tos varēja pārstaigāt sausām kājām, bez ceļiem un takām. Vandeļu Jānis lasīja Medeņa dzeju. Dievtuŗu sadraudzes vecākais gleznotājs Arnolds Nulītis, kas arī piedalījās saietā, dāvināja burtniekiem savu gleznu Gājiens naktī, pastāstot par savām mākslinieka gaitām un spilgtākajiem dzīves posmiem. Mākslinieka sirsnīgos vārdos pateicās A. Memenis. Pēc tam bija pakavēšanās pie latviskā Mārtiņu galda. Ziemsvētku svinēšana 26. decembrī pl. 16 DV namā.

● Prāvests Dr. Kokins kristījis Marutu Larisu Ancāni, Pēteŗa un Ritas, dzim. Gribustes, meitu.

Latviešu Centrā Umurkumurā

katru ceturtdienu spēļu vakari — šachs, kārtis u.c. Etniskas vakariņas. Ik piektdienas vakaru cienasts. Katra mēn. 1. un 3. sestdienā sadziedāšanās. Sporta spēles televīzijā. Visi mīļi gaidīti.

Dundas-Kingston Rd. rajonā izdodamas 2 ISTABAS AR VIRTUVI UN AUTO NOVIETOŠANU — vieniniekam vai vieniniecei. **$ 150** mēnesī.
247-6509

INGŪNA G no Kalifornijas
(pag. gada izkļuva no Latvijas)
PIRMDIEN, 29. NOV., PL. 19.30
Latviešu Centrā stāstīs un rādīs slīdītes
par dzīvi Latvijā
Ieeja pret ziedojumiem. Atspirdzinājumi.
(Šī pirmdiena atvieto decembŗa pirmo pirmdienu)

Kārlis Ķezbers

Rumba

ROMĀNS

(17. turpinājums.)

Fīlfrāss bija tā aizrāvies ar diļļu viras gatavošanas nostāstu, ka nemanīja Ķimeņa pazušanu. Ķimenis, lai nebūtu jāizmelojas, iemuka sānis ieliņā un tādā necilā veidā tika vaļā no runīgā izdēdāja.

Nonācis parkā, viņš atsēdās uz soliņa un pārdomāja nākamos gājienus. Vissvarīgāk viņam likās ātri sameklēt Jāni Ragu, lai tas no bankas izņemto naudu nelietīgi nenotērētu. Lejezeru varēja atstāt vēlākam laikam. Viņam bija aizspriedumi pret veča skaisto sievu un savā ziņā arī bail par Raita Lejezera dzīvību. Dzīvības apdrošināšanas polisē, kas atradās Diānas rokās, bija ierakstīts viņas kā mantinieces vārds! Miljons dolaru! Viss pārējais — arī atkarīgs no Diānas. Ja Raits aizietu, ciestu kādā nelaimē, Diāna saņemtu miljonu. Jonatans atcerējās garāžā noklausīto Diānas sarunu ar šoferi Žani. Viņa likās pārāk lielā draudzībā ar izskatīgo jaunekli, kas nebūt neiederējās Lejezeru mierīgajā vidē.

Citadi tas bija ar Jāni Ragu. Ja par Diānas un Raita Lejezeru kopdzīvi ļaudis čukstēja, tad par Ragiem tie atklāti smējās. Stāsti bija gluži anekdotiski. Aizgāja tik tālu, ka zināja stāstīt pēdējo viņu sadzīves sīkumu. Piektdienas vakaros, kad Jānis nākot mājās no darba, sieva to pamatīgi izkratot un atņemot katru sīknaudas gabalu, ko var atrast kabatās. Aija nosakot apģērbu, ko Jānis var vai nevar valkāt, kreklu un kaklasaišu krāsu, vai todien ņemt līdz lietussargu. Cenzējot vēstules un kontrolējot telefona sarunas. Ja Ragam gadoties būt pie telefona, kad zvana, un izdodoties pateikt kādu vārdu, kas Aijai nepatīk, tā uzminot vīram uz kājas, un vada otrā galā sarunas partneris saklausot sāpīgu brēcienu. Savu domu izteikt Ragam esot neiespējami. Viņš drīkstot tikai pievienoties sievas domām.

Vissmagākie gadījumi bija sadursmēs ar kaimiņiem. Sieva uzbrēkusi: ,,Nu, ko stāvi un brīnies? Ej un pasaki tam tipam, ko es domāju! Tev bail? Vienmēr esi bijis cālis, mūžam tāds paliksi!'' Jānis Rags izrādījās pacietīgs, kā nastu nesējs ēzelītis, bet beigu beigās sadumpojās un izdarīja to, par ko ļaudis vēl ilgi brīnīsies. Jonatans Ķimenis atzina, ka Raga sadumpošanās arī viņam bija likusies neiespējama, bet — vai tad galu galā romieši paredzēja Spartaka vergu dumpi? Kas varētu notikt pēc tam, kad Ķimenis bēgli būs atradis, arī detektīvs nevarēja izdomāt.

Atpūties no Fīlfrāsa uzbāzības, Ķimenis piecēlās, lai dotos uz Magoņu ielu iztaujāt Minnu Knoblauchu. Viņš bija paspēris tikai nedaudzus soļus, kad laipni smaidot to uzrunāja glīti ģērbies kungs.

,,Vai amerikānis?''

Itin bieži svešā zemē amerikāņi, kaut nepazīstami, viens otru uz ielas uzrunā. Amerikāņi pie tā esot pieraduši kopš laikiem, kad rietumu pavalstu prērijās un kalnos mita tikai nedaudzi cilvēki. Katrs no tiem bija nozīmīgs, varēja palīdzēt tikt tālāk, sameklēt barību, ūdeni, apmešanās vietu. Familiāritāte kopš šiem laikiem palikusi par amerikāņu pamatīpašību un pielipusi arī latviešu emigrantiem. Vienīgā atšķirība — bez pieklājīgā un oficiālā ,,jūs'' latviešiem vēl bija mīlīgais, draudzīgais ,,tu''. Atšķirību šo divu vārdiņu starpā vecākā paaudze zināja, jaunākai— tas ne allaž padevās.

Jonatans Ķimenis pavērās svešiniekā.

Viņam palika iespaids, ka šo cilvēku jau kādreiz kaut kur būtu redzējis, bet nevarēja atcerēties kur. Raibs uzvalks, zila sporta cepure, brūnas kurpes. Kad svešais noņēma cepuri, lai noslaucītu sviedrus, kas tam bija sarasojuši uz pieres, Ķimenis redzēja, ka tas ir sarkanmatis. Strupas ūsiņas, uzrauts deguns (nez, ko par to teiktu viņa draugs — profesors Rūtainis?), izvirzīts zods un zema piere.

,,Amerikānis gan'', atzinās Ķimenis. ,,Jūs arī?''

Svešais priecīgi pasmaidīja un sniedza roku.

,,Nupat atlidoju no Metropoles un nezinu, kā nokļūt dzelzceļa piestātnē. Vāciešiem prasīt nav nozīmes, viens rāda uz vienu pusi, otrs — citu.''

,,Kurp vēlaties ceļot?''

Svešais kļuva domīgs.

,,Vairākām vietām — Vīni, Lucernu, Cīrichi, Romu. Bet vispirms — Insbruku. Mans vārds — Korabs. Esmu elektronisku ražojumu pārstāvis. Droši vien esat dzirdējuši firmas Elektrons vārdu?''

Ķimenis atcerējās, ka amerikāņu žurnālos lasījis par lielās starptautiskās firmas pētījumiem un panākumiem. Firmai bija nozares Eiropā un Dienvidamerikā, pašlaik tā centās iekarot nesen atklāto Sarkanās Ķīnas tirgu.

,,Kurp jūs, ja drīkstu jautāt?''

,,Pirmkārt — arī es uz Insbruku.''

Svešais priecīgs sakustējās.

,,Vai jums būtu ko iebilst, ja ceļojam kopā? Būs īsāks laiks!''

Ķimenim iebildumu nebija. Par Korabu sevi nosaukušais cilvēks izskatījās daudz interesantāks ceļa biedrs nekā izdēdējs Fīlfrāss.

,,Jūs — arī amerikānis?''

Korabs pavērās viņā aizdomīgu skatu.

,,Esmu arabs. Eiropā un Amerikā par arabiem zina tik ļoti maz. Taisni brīnums! Nē, mēs visi nejājam uz kamieļiem, neturam vairs haremus, esam tādi paši kā jūs! Mums, protams, rūp, lai kamieļa vietā uz mūsu pleciem netupētu kāds svešs jātnieks. Arī mums ir slavena vēsture, un muhamedāņu ticība nebūt nav kaut kas līdzīgs pagānismam dažās Afrikas zemēs!''

Viņš aprāvās. Likās, ka Korabs juta, ka atklājis pārāk daudz. Abi turpināja ceļu ilgāku laiku klusēdami.

* * *

Viesnīcā Brūnais Lācis kustība neapstājās. Bija tūristu sezona. Rītos priekštelpā drūzmējās ļaudis, kas brauca prom. Saiņi un somas sakrautas garā rindā, daudzi gaidīja autobusus piebraucam, kamēr citi šķirstīja brošūras, fotografēja viens otru un uzklausīja grupas vadītāja paskaidrojumus. Pa tam lāgam sāka ierasties jauna maiņa. Pa vienam, ģimenēm, grupām. Kad Jonatans Ķimenis iegāja vestibilā, viņš tūdaļ ievēroja eleganto dāmu, kas, atsēdusies uz dīvāna, kūpināja garā iemutī iesprausto cigareti un garlaikotu sejas izteiksmi noraudzījās knadā. Arī Ķimenis nevarēja atturēties, nepajautājis lifta zēnam:

,,Kas ir šī dāma?''

Atbilde bija tāda pati kā Jānim Ragam —

,,Grāfiene Cīta Terēzija Ceprehēgi, kungs!''

Domās Ķimenis salīdzināja slaido dāmu ar Loriju Metjūzu. Jonatans bija cilvēks no cita plaukta kā Rags. Lai gan salīdzinājums iznāca par sliktu Lorijai, Jonatanam bija visās lietās praktiska pieeja, tāpēc viņš šim salīdzinājumam vairs neveltīja ne mirkli un pieprasīja pie reģistrācijas galda sev istabu.

,,Vai esat sev tādu rezervējis'', laipns jauneklis vienkāršā livrejā apjautājās. ,,Mums tagad cilvēki nāk un iet. Viesnīca ir pārpildīta.''

,,Saprotu'', neatlaidās Jonatans Ķimenis. ,,Biju mazliet nolaidīgs, nepārbaudot, vai mana sekretāre jums piezvanījusi un istabu rezervējusi. Diemžēl, tādā kārtā esmu palicis bez pajumtes.''

,,Nožēloju, kungs! Insbrukā ir daudz viesnīcu un arī ļaudis, kas pašu mājās izīrē istabas!''

,,Vai tomēr kaut kā nevarētu?''

Ķimenis iespieda ierēdņa plaukstā desmitnieku un ievēroja, ka vīram mainījās sejas izteiksme.

(Turpinājums sekos.)

Andrejs Eglītis

Novembŗa dienās

Būs gaŗa nakts un šausmas ilgs,
Kā putns asiņainu spārnu vilks
Uz svešām mājām klīstot tauta.

Pēc brāļa galvas brālis brēks,
Un pūlis satumsīs un rēks:
Lai skrandās viņa miesa rauta.

Bet lielā cīņa tālāk šalks,
Kā uguns garžos ūdens malks,
Līdz nāvei izēdīsies cauri.

Nāks milzīgs klusums, tīrs un baiss,
Un mūsu valsts un viņas gaiss —
Vīs tautas galvu zelta lauri.

No dzejoļu krājuma — Uz Vairoga, 1946. gadā Stokholmā.

* * *

Valdis Mežezers

Mazas nakts dziesmas

Mēness gaismots ezers laistās.
Kas lai sirdij mieru ļauj,
Kad pēc saules dienas skaistās
Nakts ar vieglu vēsmu skauj?

Vai tas mēness savu zaigu
Mums šai naktī dāsni spīd?
Vieglītiņām manu vaigu
Glāstīt Tava roka slīd.

*

Tāla debess zvaigzne spoža
Augšup liek man skatīties.
Balsi kāda putna moža
Abiem tīk mums klausīties.

Manā klēpī Tava galva,
Tā mēs abi klusējam.
Kur ir tāda vārdu balva,
Lai šo nakti slavējam?

* * *

Arvīds Melliņš

Atraitnes dēls

Bezmiega naktīs
viņš mācās
sadauzīt,
piesmiet,
saberzt putekļos
šo apaļo bumbiņu,
šo zemīti,
šo sīko
saules bērniņu.

* * *

Jānis Tanks

Vīzija

(Kādai dzejniecei)

Viņa ienāca melnā tērpā,
kā sērās,
kā pati dzeja
un ielika kvēlošu ogli plaukstā.

Ej vientuļā mežā,
sakur uguni
un sasildies,
viņa teica.

Mēs stāvējām katrs
savā kalna pusē
un dzirdējām tikai
savu vārdu tālās atbalsis.

Tās bija svešas,
kā no citurienes,
kā no aizmūžiem,
kā no kapa.

Ogle ilgi kaisa
manā plaukstā
un sabira pelnos.

Viņa ienāca melnā tērpā,
kā sērās,
kā pati dzeja
un ielika plaukstā kvēlošu ogli.

Sarīkojumu Kalendārs

TORONTO

26. novembrī pl. 19 J. Popeļa gleznu izstādes atklāšana Latviešu Centrā. Izstāde būs atvērta arī 27. un 28. novembrī no pl. 13—20.

27. novembrī pl. 19.30 Latviešu namā Toronto Katoļu draudzes gadskārtējais sarīkojums ar loteriju. Spēlēs Runči.

27. novembrī pl. 19.30 DV namā kaŗavīru daudzinājums.

28. novembrī no pl. 11.30—15.00 azaids Latviešu Centrā. Pl. 15.00 vid. zālē Dr. B. Rubesas referāts—Aspāzija un viņas laikmets.

28. novembrī pl. 16.30 Latviešu Namā Zinaīdas Lazdas piemiņas vakars. TLB sarīkojums.

28. novembrī pl. 15 Sv. Andreja baznīcā Jauniešu koncerts Tam Kungam jauna dziesma.

28. novembrī Studiju teātrī Harbourfront, 235 Queens Quay W. DV teātris izrādīs Reg. Roses drāmu Bez šaubām. Izrādes pl. 16 un 20.30.

29. novembrī (pirmdienā) pl. 19.30 Latviešu Centrā Ingūnas G. stāstījums par dzīvi Latvijā. Slīdītes. Iecija pret ziedojumiem. Atspirdzinājumi.

2. decembrī pl. 14 Latviešu Namā pensionāru sanāksmē referēs Voldemārs Kārkliņš par Ziemeļkurzemi vēstures skatījumā.

4. un 5. decembrī pl. 10 DV namā Ziemas svētku tirdziņš.

4. decembrī pl. 19 Latviešu Namā LNJAK sarīkojumā Ziemas svētku koncerts Daces Šmites vadībā. Balle.

5. decembrī pl. 11.30—15.00 azaids Latviešu Centrā. Pl. 15 vid. zālē Latviešu skolas Hamiltonā velte Latviešu Centram — Pazīsti Latviju — skolēnu uzvedums ar dziesmām un deklamācijām. Visi laipni ielūgti.

5. decembrī pl. 13.30 Sv. Barnabas baznīcā vīru koŗa Viesturs garīgā koncerta atkārtojums.

5. decembrī pl. 17 Latviešu Namā vīru ansambļa Kalvis koncerta atkārtojums.

12. decembrī pl. 11.30—15.00 Adventa azaids un Zelta svētdiena Latviešu Centrā. Pl. 14.30 māc. J. Cālīša un māc. I. Gaides vadībā Ziemas svētku dziesmu kopdziedāšana. Dāmu komiteja pārdos piparkūkas. Šā gada pēdējais azaids. Tos atsāks 1983.g. 9. janvārī.

12. decembrī pl. 14 DV Toronto nod. bērnu eglīte.

12 decembrī pl. 15 Latviešu namā Latvisko zināšanu seminārā referēs prof. G. Šubiņš: Ģeografijas iespaids Eiropas austrumu robežām, 1914—1950.g. Prof. J. Dreifelds: Tautsaimniecība okupētajā Latvijā un kā tā būtu citādi.

18. decembrī pl. 19 DV namā nodaļas biedru eglīte.

31. decembrī pl. 20 DV namā jaunā gada sagaidīšana.

31. decembrī Latviešu Namā Jaungadā sagaidīšanas balle. Sākums pl. 20.00.

TORONTO LATVIEŠU KONCERTAPVIENĪBAS 24. SEZONAS KONCERTI

7. decembrī, otrdien, Ruta Krumoviča (vijole) un Alvaro Gomez (vijole). Abi mākslinieki no Čīles.

1983. GADĀ

12. februārī, sestdien, Tālivalža Ķeniņa skaņdarbu koncerts. Piedalās Ērika Beitāne — soprāns, Arturs Jansons — altvijole, Edite Timermane un Pēteris Zariņš — klavieres, Toronto universitātes mūzikas fakultātes kameransamblis autora vadībā, DV sieviešu koris ,,Zīle — dir. Arvīds Purvs.

5. martā, sestdien, Skaidrīte Līduma - Hildebrante, soprāns; pie klavierēm Daira Kalnāja - Langena.

Visi koncerti notiks pl. 20 Town Hall, St. Lawrence Centre for the Arts.

1983. GADĀ

26. februārī Viestura un Jundas koŗu koncerts.

17. aprīlī, svētdien, pl. 17 DV Toronto sieviešu koŗa Zīle 11. gadskārtējais koncerts Walter Hall.

1983.g. 23. aprīlī ALT Vašingtonas ansambļa viesizrāde Toronto.

Šelburna

27. novembrī pl. 18.30 DV Druvas nodaļas 20 gadu darbības atcere Šelburnas Leģiona zālē. Dziedās Zīles koris. Saviesīgs vakars.

BĒRZAINE

27. novembrī pl. 10 TLMM kluba tīteru šaušanas sacensības. Ikviens var piedalīties.

Indra Gubiņa

Saulaina diena ar mākoni

Piezīmes 18. novembrī

Ir vēl tumsa, kad pošos ceļā; ceļā — uz darba dienu Latvijai, uz 18. novembŗa svinēšanu. No lādītes izceļu dzintara rotu, kuŗu lieku tikai īpaši svinīgās reizēs. Manam kaklam pieskaŗas vēsa vaŗa važiņa un dzintars, vairākas dzintara lāses. Šo rotu man pirms vairākiem gadiem dāvināja mani skolas biedri, ar kuŗiem kopā pavadīju gan savu bērnību, gan savus agrās jaunības gadus. Viņi teica, ka katrā lāsītē zaigošot viņu smaidi un viņu vēlējumi, katrā lāsītē esot kāda laba doma no mājām. Ik reizes, kad šīs dzintara lāses man pieskaŗas, manī sakustas ne tikai manu tālo draugu smaidi, bet arī viņu asaras. Viņu balsīm daudzkārt jāklusē, kad gribētos kliegt, viņu lūgšanām un dziesmām jāizsāp aizžņaugtā kaklā. Bet manā elpā cilājas viņu rota, manā balsī skan viņu balsis, un es dziedu ar viņiem un par viņiem.

Es patiešām esmu ar viņiem kopā, kad, saulei lecot, stāvu ārā dzestrajā rītā pie Latviešu Centŗa, kur archibīskaps runā sirsnīgi, ar dziļu mīlestību uz mūsu zemi un tautu. Viņš saka: ,,Ja ikviens tikai vienu mazu akmentiņu nolasītu no ceļa, kas ved uz brīvību, būtu jau izdarīts liels darbs. Vai mēs esam gatavi šos akmentiņus lasīt? Vai mēs tos lasām? Es domāju — jā, vismaz mēs mēģinām. Tad — Centra priekšnieka V. Vāgnera runas ar atgādinājumu — piemini Latviju, un mēs dziedam Dievs, svētī Latviju. Trīs karogi, saules apmirdzēti, paceļas pret neticami dzidrām novembŗa debesīm. Uz zemes viegli vizmo sarma. Manas tautas daļa te agrā rīta stundā lūdz — Dievs, svētī Latviju! Ko īsti domā ikviens, kad šo dziesmu dzied? Par kādu Latviju mēs lūdzamies? Par bijušo, esošo, nākotnes? Es nezinu, kā domā citi, es tikai jūtu, ka ar visu sirdi un no visas sirds es lūdzu par tagadnes Latviju — Dievs, svētī jel to, jo viņai Tava svētība tagad tik ļoti, ļoti vajadzīga.

Es dziedu, es lūdzu, un uz manām krūtīm cilājas dzintara lāses, kuŗās skan Baltijas jūra, mana bērnība, manu draugu balsis, un tieši tāpēc man ir jādzied, man ir jālūdz, kaut arī tas iznāktu tikai tāds šņuksts.

Saule pacēlusies un spīd. Ai, teci jel, saulīt, uz dzimteni steidz!

Tad sākas darbdiena, ar ziņojumiem, pārskatiem, referātiem. Diena aizritējusi līdz pusdienas stundai, gaiša, saulaina diena. Bet pēkšņi tai pārslīd ēna. Latviešu Centrā atskanējis telefona zvans, kas vēstī, ka Centrā novietota sprādzēja bumba. Policista uzdevums ir telpas pārmeklēt, un visi klātesošie — ap 500, mierīgi tās atstāj. Muļķīgs joks? Vai zvanītājs bija latvietis? Bet šodien taču ir 18. novembris, diena, kad mums jājūtas visiem kā vienai ciešai vienībai, jo mēs taču visi gribam brīvu Latviju! Kādam gan jābūt tam, kas šo ziņu padeva? Vai tiešām kādam latvietim patikās uzmest akmeni uz Latvijas brīvības ceļa, uzmest — nevis to pacelt?

Diena ir vēlīga, debesīs viegli pland trīs Latvijas karogi, zem kuŗiem nu ļaudis stāv un runājas. Jādomā par Draudžu dienās P. un R. Brūveru teikto, ka mēs te brīvībā varam tik daudz, ko dzimtenē latvieši nevar. Mēs varam vērtēt savu darbību, mēs varam vērtēt, mēs varam brīvi runāt un brīvi Dievu lūgt, mēs varam svinēt 18. novembri, un mēs — varam to arī jaukt. Ai brīvība, kā tu esi pārprasta!

Pēc pusstundas, kad policisti telpas pārmeklējuši, ļaudis atkal mierīgi saiet Centrā. Būtībā nekas jau nav izjaukts, viss rit tālāk. Tikai kādam cilvēkam būs jādzīvo ar akmeni, kas uz viņa sirdsapziņas paliks visu mūžu.

Kaut mēs ļautu vairāk saulei iespīdēt mūsu sirdīs, kaut mēs nolasītu tos sīkos akmentiņus, un kopīgiem spēkiem veltu — tos lielos, kaut mēs cits citā atrastu vairāk gaismas un *mīlestības! Mēs taču* esam — viena mēle, viena dvēsle! Dievs, svētī Latviju, to izbradāto, to apspiesto, un svētī arī to, kuŗa dzīvo mūsu sirdīs, lai nekrīt akmeņi, lai kaut kad mēs paši, mūsu bērni vai mūsu bērnu bērni vēl var atrast ceļu atpakaļ uz mājām, uz saulainu 18. novembri!

Karogu pacelšana 18. novembŗa rīta stundā Latviešu Centrā Toronto.

Latvijai veltīta diena Centrā

Latvijas valsts svētkus jau otru gadu 18. novembrī atzīmēja ar veselas dienas programmu Toronto Latviešu Centrā, kas sākās jau saullēktā ar karogu pacelšanas svētbrīdi, piedaloties ap 600 visu paaudžu latviešiem.

Archibīskaps A. Lūsis iesāka svētbrīdi ar paša sacerētu korāli Mūsu tēvu stiprais Dievs. Svētrunā archibīskaps teica, ka pašreizējā laikā mums vairs palicis maz īstu draugu, un mūsu uzticamākais sabiedrotais ir Dievs. Mums ir Latvijas sarkanbaltsarkanais karogs, kas mūs aicina uz vienību. Turēsim mūsu gara ieročus vienmēr spožus, un nepagursim savai tautai un zemei prasīt nolaupīto brīvību.

Svētbrīža nobeigumā runāja Centra valdes priekšsēdis V. Vāgners. — Mūsu mērķis ir brīva Latvija, mūsu spēks esam mēs paši, — viņš teica. Rītdienas Latvijas veidojot, mums jāceļ tilts no latvieša uz latvieti, lai kur tas dzīvotu. Tikai nacionāli stipra un vienota tauta būs spējīga atgūt brīvību mūsu laikmeta ideoloģiskajā sajukumā. Mēs esam apdraudēti no divām pusēm—svešumā mums draud asimilēšanās, savas valodas aizmiršana, okupētajā dzimtenē — genocīds. Mūsu tauta dzīvos, ja mūsu bērnos un mazbērnos ieaudzināsim mīlestību pret latviešu tautu un Latviju. Centra priekšsēdis aicināja kopt mūsu tautas tikumus un tradicijas, par visām lietām turēt dzīvu latviešu valodu, jo tauta bez savas valodas padota iznīcībai. Viņš aicināja pulcēties zem sava karoga, kas dod spēku un ticību brīvai Latvijai.

Atskanot kopīgi dziedātai Latvijas himnai, trīs augstajos mastos pacēlās Latvijas karogi. Goda sardzē stāvēja Daugavas Vanagu, kaŗa invalidu, virsnieku, gaidu un skautu pārstāvji, Daugaviņas un Dižzanča dalībnieki un Valodiņas skolēni.

Pēc kopīgām brokastīm, kuŗās piedalījās ap 350 brokastotāju, sekoja pārskats par latviešu sasniegumiem vienā Latvijas gadā, kopš 1981. gada 18. novembŗa, ko vadīja Dr. Guntis Siliņš, piedaloties sešiem referentiem.

DAUGAVAS VANAGU ASV VALDE RĪKO

ĪSLUGU SACENSĪBU,

KURĀ AICINĀTS PIEDALĪTIES KATRS IEINTERESĒTS LATVIEŠU AUTORS BRĪVAJĀ PASAULĒ. ĪSLUGAI NE VAIRĀK KĀ DIVI CĒLIENI. IESŪTĪTAJAM DARBAM JĀBŪT JAUNAM, IEPRIEKŠ NEPUBLICĒTAM UN NESPĒLĒTAM. SACENSĪBAS VĒRTĒŠANAS KOMISIJĀ ČETRI ŠOBRĪD AKTĪVI MŪSU REŽISORI UN DV ASV KULTŪRAS NOZARES VADĪTĀJS AR IZŠĶĪRĒJU BALSI, JA KĀDS DARBS SAŅEMTU VIENĀDU TIESNEŠU VĒRTĒJUMU. SACENSĪBAS PIECUS LABĀKOS DARBUS GODALGOS, KATRU AR $200.00.

ĪSLUGAS IESŪTAMAS LĪDZ 1983. GADA 15. APRĪLIM 3 EKSEMPLĀROS ZEM SEGVĀRDA, PIEVIENOJOT APLOKSNĒ AUTORA ĪSTO VĀRDU UN ADRESI, DV ASV VALDES KULTŪRAS NOZARES VADĪTĀJAM V. APARJODAM 1247 N. 34 STREET, MILWAUKEE, WI 53208, USA.

RAIBĀ NEDĒĻA

VIENALGA, KURŠ NELIETIS

Pagāniskā ceremonijā sarkanā cara Leonida Brežņeva līķis nolikts Kremļa valnī, turpat blakus viņa uzticīgajam kalpam un padomdevējam — aplamās komūnisma ideoloģijas apustulim Suslovam. Tajā pašā rindā jau labu laiku guļ gadu simteņa lielākais masu slepkava Staļins un viņa kādreiz paklausīgais kalps — zvēriski asiņainais čekas priekšnieks Džeržinskis, kā arī citi, kuŗu vārdi ierakstīti vēstures tumšākās lapās.

Ļeņina līķis — vēl paliks pielūdzamais elks.

Imperijas vergu miljoni par Brežņeva nāvi nebūt nebija pārsteigti. Kad viņš patiesi bija nomiris, daudzi tam neticēja, jo domāja, ka tās ir tikai baumas.

Laikā, kad, Brežņevam sirgstot, visa pasaule zīlēja, kas gan no sarkanā galma mantos viņa troni, caurmēra krieviņš par to nemaz nebija norūpējies. Vienkāršā Ivana filozofija bija: „Leonids Iļjičs nomiris, bet vai tas nav vienalga, kuŗš no tiem citiem neliešiem nāks viņa vietā." Cik patiesi vārdi!

Tādas bēres varēja notikt tikai valstī, kur par elka dievu pārvērsts Oktobŗa revolūcijas tēva Ļeņina līķis, kas stikla zārkā, sarkanarmiešu apsargāts, vēl guļ granīta kapličas pagrabā. Bībele jau sen aizstāta ar Ļeņina naida mācību, kuŗā velti meklēt kādus morālus principus.

Tagad pamazām atklājas patiesība, ka Brežņeva vietu pārņemt čekists Andropovs jau sāka plānot pirms gada. Kad Andropovs atteicās no čekas priekšnieka amata, tad taču bija skaidrs, ka viņš nolīdzina sev ceļu augstākās varas sagrābšanai. Izraugot viltīgo ukraini Vitāliju Fedorčiku par jauno čekas šefu, Andropovs veikli paturēja kontroli pār čekas aparātu savās rokās. Andropovam pašreizējā polītbirojā nav neviena nopietna pretinieka. Ja tādi rastos, Andropovs pratīs tos ātri un veikli nobīdīt malā. Pelšes un Kiriļenko vietā nāks Andropova izraudzītie kandidāti, droši vien jau pieminētais čekas priekšnieks Fedorčiks un sarkanarmijas bruņoto spēku ģenerālstāba priekšnieks maršals Nikolajs Ogorkovs.

Ar čekas un armijas atbalstu aiz savas muguras Andropovs neticami īsā laikā ir apracis valodas par pārejas laika kollektīvo vadību Kremlī. Domā, ka imperijā kādu laiku brežņevisms vēl eksistēs bez paša Brežņeva — tas nozīmē, ka nekādi zilie brīnumi, liberālas reformas vai pagriezieni ārpolītikā nav gaidāmi.

Maskavā un citās lielākās pilsētās preču trūkuma dēļ pie veikaliem atkal redzamas gaŗu gaŗās rindas.

Nav domājams, ka Andropovs atcels kolchozu sistēmu. Viens no viņa pirmajiem soļiem bija godalgu izsludināšana kolchozniekiem par šīs ziemas plāna izpildīšanu. Tā ir kazas barošana ar burkānu, jo nu kolchozniekiem par cenšanos sola godalgās autiņus, atvaļinājumu Melnās jūras piekrastē vai pat ceļojumus uz ārzemēm. Te gan jāpiezīmē, ka par ārzemēm uzskata imperijas vasaļvalstis — Ungāriju, Čechoslovakiju un Austrumvāciju. Uz Poliju arī pat visvientiesīgākais kolchoznieks tagad baidīsies braukt.

Drīzumā sanāks kompartijas centrālkomiteja, un varbūt tad vairāk atklāsies Andropova īstā seja. Te gan jāpiezīmē, ka Andropovs jo drīz var pievienoties Brežņevam, jo viņš slimojot ar tā dēvēto armēņu slimību, kuŗas dēļ viņš vairākus mēnešus gadā nerādoties atklātībā. Domā, ka tā ir sirdsslimība, kam pievienojušās diabetiķa likstas un akluma draudi.

VALESA TIEKAS AR GLEMPU

Jaruzeļskis neiedrošinājas fiziski iznīcināt Solidāritātes līderi Valesu. Kremlī apmācītam poļu kvislingam rīcībā ir daudz rafinētāki līdzekļi. Dezinformācijas dienesta ietvaros sākusies Valesas nomelnošanas akcija. Ārzemju žurnālistiem un katoļu garīdzniekiem mēģina pierādīt, ka Valesa nav nekāds poļu patriots, bet gan sīks blēdītis, kas piesavinājies arodbiedrības naudiņu un piedevām vēl nodevies pervertām seksuālām orģijām. To varēja sagaidīt, un poļu tauta tādēļ tam netic.

Valesas nākotne svaru kausos.

Pagājušā nedēļā Polijas katoļu baznīcas galva archibīskaps Glemps izsauca Valesu uz Varšavu, kur aiz slēgtām durvīm divas stundas pārrunāja Valesas tālāko likteni. Domā, ka Glemps ieteicis Valesam būt piesardzīgam. Kad Valesa atgriezās Dancigā, svētdienas dievkalpojuma laikā pie viņa baznīcas bija sapulcējies liels viņa atbalstītāju pulks. Valesa sagādāja vilšanos, jo klusībā aizgāja uz viņa dzīves vietai tuvo mazo baznīciņu.

Domā, ka Glemps Valesam uzticēs kāda laicīga padomdevēja posteni strādnieku jautājumos Polijas katoļu baznīcas pārvaldes iestādījumā. Vai Valesa ar to samierināsies, ir cits jautājums.

Tim/L'Express/Paris

TAČERE NEPARAKSTĪJĀS

Gods kam gods — Lielbritanijas ministru prezidente Margrieta Tačere bija vienīgā rietumu politiķe, kas par Brežņeva nāvi nenobirdināja nevienu asaru. Viņa atteicās arī izteikt oficiālo līdzjutību Maskavas diplomātiskās pārstāvniecības grāmatā Londonā.

Prezidentam Rēgenam daudzi viņa padomdevēji pārmeta nebraukšanu uz Brežņeva bērēm. Rēgens darīja pareizi, bet tanī pašā laikā viņš tomēr ieradās Kremļa sūtniecībā Vašingtonā, kur sūtnim Dobriņinam sērīgi smaidot, parakstījās priekšā noliktajā līdzjutības izteikšanas albumā.

VAI JAUNI PĀRSTEIGUMI VIDĒJOS AUSTRUMOS

Vidējos austrumos atgriezies prezidenta Rēgena ārkārtējais sūtnis Habibs. Lebanonas ievirzīšana normālās sliedēs izrādījusies par nepateicīgu un grūtu uzdevumu. Lebanonas prezidents Amins Gamajels, kuŗu uzskatīja par Begina ielikteni, tagad Vašingtonai prasa, lai tā gādātu par visu svešo kaŗaspēku izvākšanos no Lebanonas. Un te pirmā vietā tieši domāta Izraēla, un tad tikai Sirija un Arafata palestīnieši. Gamajels ir acīm redzot pārsteigts par Jeruzalemes nekaunīgām prasībām. Izraēla grib paturēt militāru kontroli pār Beka augstieni, kas atrodas dziļi Lebanonas territorijā, jo Bekas ielejā uzturoties vēl ievērojami Sirijas un Arafata spēki. Izraēla prasa sev tiesības kontrolēt Lebanonas territoriālos ūdeņus un piedevām vēl visu gaisa telpu. Kopā saliekot, tas nenozīmē neko citu kā stratēģiski militāru kontroli pār visu Lebanonu, kaut arī to dēvētu par suverēnu valsti.

Begins ar Šaronu izraēliešus ir diezgan daudz baidījuši ar Sirijas uzbrukuma bubuli, bet Sirija no savas puses nav aizmirsusi žīdu negaidīto uzbrukumu militārām bazēm vēl nesenā pagātnē. Te jānorāda, ka pagājušā gadā varbūt tieši bailēs no Izraēlas Sirija parakstīja uz 20 gadiem savstarpējas draudzības un palīdzības līgumu ar Padomju savienību.

Izrādās, ka Sirijas prezidents Asads pēdējos mēnešos divi reizes bijis siepeni Maskavā. Viņš tur pārrunājis Kremļa militārās palīdzības nepieciešamību, un uz Siriju jau sākusi plūst jaunāko un modernāko Kremļa gaisa atvairīšanas ieroču straume. Nav domājams, ka Andropovs to pārtrauks.

Begina prasības ir pārspīlētas.

Palestīniešu vadonis Arafats nebūt vēl nav piekritis Rēgena ierosinātam miera plānam. Pēc ciemošanās septiņās arabu valstīs, Arafats Brežņeva bērēs Maskavā runājis par PLO spēku pārgrupēšanu, ne jau Jordānā, kā to varēja domāt, bet gan tieši Sirijā.

Arafats operē Sirijā un Maskavā.

Par sarkanarmijas atvilkšanu no Afganistānas nevar būt runas. Varbūt ka Kremlis aizstāj Babraku Karmalu ar kādu citu sev uzticamu politiķi, bet kapitulēt nacionālo afganistāniešu priekšā Maskava nevar sava prestiža dēļ, kaut arī tā to vēlētos darīt.

No bērēm rindā pēc pārtikas.

GRĀMATAS DĀVANĀM
un paša priekam

V. Janelsiņa — Divas jakas un taksido	$15.50
L. Kalniņa — Valentīns un viņa sievietes, rom.	$12.50
A. Apse — Gandrīz ģenerālis, rom.	$12.50
O. Perro — Holmas cietoksnis, atm.	$12.00
M. Alauksta — Nate, kāds dzīves gājums	$10.50
Trimdas rakstnieku vēstules I - II	$22.00
A. Čaks — Mūžības skartie	$ 7.75
A. Michelsons — Klibā skrodeŗa iela, rom.	$ 8.50
L. Bērziņa — Līdzinieks, rom.	$ 8.50
A. Voitkus — Redzi, mēs dzīvojam, rom.	$12.00
L. Bērziņa — Mans draugs Žanis, satīra.	$13.50
G. Janovskis — Purvā, rom.	$11.50
Lietiskā māksla, Nr. 12, rokdarbi	$ 6.20
A. Ziedonis, jr. — A Study of R. Blaumanis	$25.00
A. Šilde — Latvijas vēsture 1914 — 40	$34.00
L. Baron — Krišjāņa Barona atmiņas	$13.00
Z. Mauriņa — Manas saknes debesīs	$12.00
E. Dunsdorfs — Latvijas vēsture 1710 — 1800	$22.50
Anšl. Eglītis — Lūdzu ienāciet, ser. I - II	$18.00
Anšlavs Eglītis — Vai zini zemi, kur citronas zied, rom.	$14.00
L. Roze - Gulbe — Jāiztur, dzej.	$10.00
G. Ikona — Patiesības medībās, dzej.	$10.00
M. Lorbergs — Gruzdošais nemiers, dzej.	$ 9.00
L. Vilde — Alite Bišu muižā, jaunatnei	$10.00
E. Andersone — Vai darīju pareizi? īsrom.	$10.00
E. Andersone — Ziemsvētku pasakas	$10.00
Ed. Freimanis — Piedzīvojums Padomijā, rom.	$12.00
K. Ozoliņš — Ideāli liesmās, atm.	$12.00
I. Liepiņa — Brīnums, dzej.	$ 8.50
A. Ivaska — Līču loki — ainas un ainavas	$13.50
Tēvzemes arāju cilts, Jelgavas zemkopības skolas likteņgaitas	$35.00
J. Daģis — Prez. K. Ulmanis, II d.	$30.00
A. P. Balodis — Kosmosofija	$24.00
88 Latviešu tautas dejas un apdares	$25.00
A. Dzērvīte — Latvju raksti	$25.00
A. Jaunzeme — The Rhyme Chronicle of Livonia	$24.00
Dr. J. Siliņš — Mārtiņš Krūmiņš, monogr.	$31.50
P. Babris — Silent Churches	$24.95
Latvijas māksla I	$38.00
Latvijas māksla II	$48.00
Plēpis un viņa gravūra kokā	$50.00

Piedāvā dāvanām: gleznas, rotas, keramiku, ādas un koka izstrādājumus, audumus, kā arī citas mantas.

DV GRĀMATNĪCA, 491 College St., Toronto, Ont. M6G 1A5, tālr. 921-7121. Pasta sūtījumiem 10 % piemaksa.

DV GRĀMATNĪCAS NODAĻA - SALONS, 4 Credit Union Drive, Toronto, Ont. M4A 2N8, tālr. 757-1482.

Vecākais latviešu puķu veikals

Venus

ZIEDI KATRAM GADĪJUMAM

Pasūtinājumus pieņem arī no ārzemēm un uz ārzemēm.

231 RONCESVALLES AVE., TORONTO 3, ONTARIO.

Tel. darbā 534-4645, pēc darba 533-4037.

A. PUTNIŅŠ

Dāmu un kungu DRĒBNIEKI

šuj apģērbus pēc mēra un Jūsu gaumes

Runā vāciski

Old Mill Tailors

Rudi H. Schneider

7 Riverview Gardens — 769-9535

pie Bloor, vienu bloku rietumos no Jane

ZIEDI UN DĀVANAS

GARDENIA
FLOWERS & GIFTS

362 Danforth Ave., Toronto, Ont. M4K 1N8
(Pie „Chester" pazemja pieturas)

466-1951 vai 466-1502

ZIEDI KATRĀ VEIDĀ — KATRAI VAJADZĪBAI
VISUR BRĪVAJĀ PASAULĒ
LATVIEŠU DAIĻAMATNIEKU DARBI
ĀDĀ, KOKĀ — KERAMIKA, AUDUMI
DZINTARA IZSTRĀDĀJUMI
ZELTKAĻA A. GUGĀNA ROTAS

Māra Lūsis un Inta Tauriņš

RM

ROSAR-MORRISON FUNERAL HOME LTD.

Thomas L. Morrison — Funeral Director
467 Sherbourne St., Toronto, Ont. M4X 1K5.
Tel. 924-1408.

RŪPĪGA UN SMALKJŪTĪGA
APBEDĪŠANAS CEREMONIJU IZKĀRTOŠANA

Ja domājiet iegādāties jaunu māju vai pārdot esošo, būšu priecīga Jums pakalpot.

A. E. LePAGE
ONTARIO LTD. REALTOR

Maria Tiltins, B.A., B.Ed.

1566 Bloor Street West
Toronto, Ontario M6P 1A4
Birojā: (416) 537-3431
Mājās: (416) 536-3702

ĒRGĻU LIGZDAS

MEDUS

30 Dewson St.
Toronto, Ont.
Telefons 534-0563
S. Vasarājs

EGLĪŠI

Atjaunojiet abonementu un dāviniet to saviem draugiem, lai nodrošinātu informāciju par notikumiem pasaulē.

LATVIJA AMERIKA

Lūdzu sūtiet LATVIJU AMERIKĀ uz

☐ vienu gadu	$40.00
☐ 6 mēnešiem	$21.00
☐ 3 mēnešiem	$12.00

Mr., Mrs., Miss .....

Adrese .....

Jauns abonents ☐ **pagarinājums**

Čeku lūdzu rakstīt uz

LATVIJA AMERIKĀ PUBLISHING, LTD. vārda
125 Broadview Ave., Toronto, Ontario M4M 2E9

Tartu goda diplomi latviešiem

Tartu universitātes 350 gadu atceres sarīkojumus ievadīja ar banketu 15. oktobrī Princtona klubā Ņujorkā. Atklāšanas uzrunā igauņu pārstāvis T. Parmings paziņoja, ka piešķirti četri goda diplomi. No latviešiem tos saņēma Pauls Kundziņš no Kanadas, kas nebija ieradies, un Jānis Gaigulis no Ņujorkas, kam to pasniedza banketa laikā.

Paula Kundziņa piešķiršanas rakstā norādīts, ka igauņi un latvieši pašreizējos grūtos notikumus savās dzimtenēs var pārdzīvot tikai tāpēc, ka tas pa daļai atkarīgs no tiem laikiem, kad dibināja Tartu universitāti.

Kundziņu ģimenei bijuši lieli nopelni latviešu tautas atmodā, latviešu nacionālitātes modernizēšanā un tautiskā mantojuma saglabāšanā. Paula Kundziņa tēvs Kārlis beidzis Tartu universitāti 1870. gados, un ar labiem panākumiem darbojies par mācītāju un literātu. Viņa brālis Ludvigs beidzis Tartu veterināro institūtu un vēlāk saņēmis goda doktora gradu no Tartu universitātes. Paula Kundziņa brālis Kārlis bija latviešu luterāņu draudžu archibīskaps trimdā. Kā architekts Pauls palīdzēja nodibināt brīvdabas mūzeju Rīgā, bija mācībspēks un piederēja pie igauņu akadēmiskās apvienības.

Otru goda diplomu saņēma Jānis Gaigulis. Ar viņa palīdzību 1968. gadā sanāca pirmā baltiešu zinātnieku konference Merilandes universitātē, pēc tam nodibināja organizāciju „Association for the Advancement of Baltic Studies" (AABS). Draugi un paziņas viņu pazīsta kā „Mr. AABS".

Atbildes runā J. Gaigulis norādīja uz Tartu universitātes dibināšanas laiku. Akadēmiskām mācības iestādēm jāievēro divas lietas: meklēt patiesību un cīnīties par akadēmisku brīvību, par domu, runas un mācīšanas brīvību.

Nobeiguma vārdos T. Parmings atgādināja, ka 72.000 igauņu rietumos devuši 496 doktorus laikā no 1945. līdz 1975. gadam. Viņš arī norādīja uz igauņu sasniegumiem literātūrā, jaunu bībeles tulkojumu, pašreiz tulko angļu valodā Kalevipoegu, izdotas trīs lielākas igauņu vārdnīcas.

Ar rakstu bija sveicinājis Latvijas sūtniecības vadītājs Vašingtonā Dr. A. Dinbergs, vairāku mācības iestāžu vadītāji, arī no Upsalas universitātes Zviedrijā, un vairāki politiķi.

Kolumbijas universitātes telpās 16. oktobrī Dr. J. Peniķis runāja par tematu „Igauņu un latviešu nacionālitātes identitātes problēmas". Vakarā bija akadēmiska balle Līderkranca klubā, bet nedēļu vēlāk, 24. oktobrī, Ratgera universitātes simfoniskā orķestŗa koncerts Igauņu luteraņu baznīcā Ņujorkā.

Māc. Arveds Celms.

Tradicija dzīva top liecībā

..Jo Dievs mums nav devis
bailības garu, bet spēka,
mīlestības un savaldības
garu. Tad nu nekaunies
liecināt par mūsu Kungu...
2 Tim. 1:7—8

Mūsu baznīca ir tradiciju baznīca. Tas nav apvainojums vai pārmetums. Tradicija ir liels un svētīgs spēks. Svētīgas ir tradiciju dienas un svētīga ir tāda diena kā 31. oktobris, Reformācijas atcere vai kā mēs, latvieši, tik skaisti sakām— Ticības atjaunošanas svētki. Latviešu nosaukums tiešām izteic Reformācijas būtību. 1517. gadā 31. oktobrī Dr. Mārtiņš Luters ar savām 95 tezēm negribēja absolūti neko citu kā tikai pārbaudīt baznīcas novirzes, kas bija baznīcu novedušas bīstamos sānceļos, prom no īstā ceļa — Jēzus Kristus, kurš, Jēzus Kristus vārdiem runājot, ir — ,,ceļš, patiesība un dzīvība.'' 95 tezes arī iesākās vārdiem: ,,Lai noskaidrotu patiesību, es aicinu...'' — Lai noskaidrotu patiesību — patiesības gaismā: bībeles patiesībā — to gribēja Mārtiņš Luters. Tas, kas notika, bija Dieva darīts.

Reformācijai ir garāka vēsture nekā 1517. gada 31. oktobŗa novakare. 1415. gadā Jānis Huss, kāpdams sārtā, teica: ,,Šodien jūs mani sadedzināt, bet pēc 100 gadiem jūs ticības liesmu neapslāpēsit.'' Mārtiņam Luteram lielā stunda nav 1517. gada 31. oktobris, bet 1521. gada 18. aprilis, kad ķēniņa un baznīcas priekšā Mārtiņam Luteram bija jāapliecina sava teorija darbos.

Wormsā valsts un baznīcas priekšā Luters teica vārdus, kuŗiem vēl šodien pasaulē ir neizsakāma vērtība: Tā kā jūsu majestāte prasa vienkāršu atbildi, es tādu dodu: ,,Līdz kamēr es tieku ar svētajiem rakstiem vai vienkāršu prāta slēdzienu pārliecināts — es neticu pāvestiem un konciliem, tie ir bijuši maldīgi un pretrunīgi — mana sirdsapziņa ir saistīta Dieva vārdā — es nevaru un es neatsaucu neko — jo ir nepareizi un bīstami rīkoties pret sirdsapziņu. Palīdzi man, Dievs.'' (brīvs tulkojums).

Tā bija Lutera lielā stunda — sirdsapziņa saistīta Dieva vārdā. — darbos rādīta ķēniņa un baznīcas priekšā. Toreiz Wormsā, ar sākumu 31. oktobrī Wittenbergā ar 4 lappušu garu rakstu, kas bija pienaglots pie pils baznīcas durvīm. Vārdam bija jākļūst apliecinātam darbos — tas ir reformācijas devums un šodienas spēks — Ticības atjaunošanās diena nav kāda notikuma atcere priekš vairākiem simt gadiem, tradicija, bet šodienas prasība — Tradicija paliek dzīva un dzīvo darbībā, apliecināšanā.

23. junijs kalendārā atzīmēts kā Līgo svētki, bet bez Jāņu vainaga vīšanas un Līgo dziesmas tas paliek tikai kalendārā atzīmēta tradicija. Ticības atjaunošanas svētdiena, kalendārā atzīmēta, bet bez apliecinājuma ir nedzīvas tradicijas atzīme.

Mēs brīvajā pasaulē redzam, kā mūsu tradicijas apsūbē — vaina meklējama mūsos — no tradicijām saņēmuši mēs esam —laiks pienācis saprast, ka šodien tradicija prasa liecību — darbību — atdzīvināšanu. Skaista ir baznīcas dziesma:

Sentēvu dzīvā ticībā,
Cietumos, sārtos vajāta.

Ar skaļu izteiksmi šo dziesmu dzied ne visai lielais dievlūdzēju pulciņš dievkalpojumā. Ticības atjaunošanas svētdiena atgādina, ka Dievam ir viss, izņemot vienas lietas — Dievam nav mazbērnu — Viņam ir tikai meitas un dēli — mazbērnus Dievs nesaņem. Mēs mantojumā no saviem tēviem esam saņēmuši Ticības augļus, bet ne ticību. Ticība mums pašiem jāpiedzīvo, Dievam pateicību sakot par mūsu sentēvu ticību, kuŗas augļus mēs baudām un kuŗā mūs aicina sendienu tradicija dzīvību dot mūsu dzīvā ticībā, pasaulei apliecinot, ka:

...Dievs mums nav devis
bailības garu, bet spēka,
mīlestības un savaldības garu-

Ticība ir stipra pakļaušanās uz to, kas cerams, pārliecība par neredzamām lietām.

,,Ko skumsti tad, sniedz
roku, brāli,
un droši cīņā dosimies
Lai dzīvais Kristus uguns
kvēli
Met mūsu sirdīs lūgsimies.
Un tad ar sirdīm degošām
Mēs jaunus laikus sagaidām.''

Latviete ar visīsāko uzvārdu

Laikam šis būs pirmais gadījums, ka mums ir tautiete ar uzvārdu, kam ir tikai viens burts, proti — Ingūna G. G. kundzi varēs satikt, klausīties un skatīt viņas slīdītes pirmdien, 29. novembrī, pl. 7:30, Latviešu Centrā, Toronto.

Slīdītes uzņemtas Vidzemes vidienē starp Cēsīm un Ērgļiem, kā arī brīvdabas mūzejā Rīgā un citur. Tautiešiem, kas pazīst minēto pusi, varētu būt īpaša interese slīdītes redzēt.

Ingūna G. tika ārā no okupētās Latvijas tikai vēl pag. gada septembrī, vispirms apstājoties Zviedrijā un tālāk uz Sav. Valstīm pie sava vīra latvieša G. Tādēļ viņas stāstījums par dzīvi Latvijā padomju okupācijā ir vēl gluži svarīgs, kā to viņa jau vairākos referātos parādījusi Sav. Valstīs. Referente dzimusi 1952. gadā skolotāja ģimenē, beigusi Rīgas lietiskās mākslas skolu, tāpēc zīmē, arī dzejo un ir visai norūpējusies par tautas likteni. Referāti ir viņai viens veids, kā kaut ko darīt patiesības labā.

MONTREALA

DV nodaļa 6. novembrī atzīmēja 32 gadu pastāvēšanas svētkus ar sarīkojumu Latviešu namā. Priekšnieks J. Norvelis uzrunā pakavējās pie nodaļas dibinātājiem, no kuŗiem daudzi pārgājuši aizsaules robežu. Pieminēja arī šajos 32 gados savāktos līdzekļus palīdzībai u.c. DV vajadzībām. Naudā ziedots pāri par 10,000 dol. Lielāko daļu devuši Montrealas latvieši, kas nav DV biedri. Mirušo lāčplēšu dzīvesbiedres Grīnu un Gobu vanadžu priekšniece sveicināja ar krāšņiem neļķu ziediem.

Sveicienus no Toronto DV nodaļas nodeva Osvalds Kļavenieks, kas pats ir bijis Montrealas nodaļas dibinātāju skaitā un kādu laiku arī tās priekšnieks. Ar rakstu cildināja deju kopa „Ačkups".

Tālāk sekoja „Gaismas akcijas" filmas izrāde par koncentrācijas nometnēm okupētajā Latvijā, un apcietināto nodarbināšanu. Redzami bija arī dažu nometņu vadītāji un mītņu iekšpuse. Komentāri angļu valodā. Filmu vajadzētu redzēt vietējiem iezemiešiem, lai tie beidzot apzinātos savus tirdznieciskos sakarus ar brutālo varas nesēju pasaulē.

Pie vanadžu sarīkotā cienasta aizritēja svētku noslēguma stundas.

Pensionāru apvienības kārtējā sanāksme notika 11. novembrī Latviešu namā. Uzrunu teica Žanis Valdheims, tajā ietverot laiku no 1918. g. 11. novembŗa līdz 1919. g. 11. novembrim. Daumants Vītols nolasīja Arnolda Apses dzejoli Vecais vanags. Priekšnieks P. Agrums apsveica četrus novembrī dzimušos apvienības biedrus.

Kādā no iepriekšējām sanāksmēm pieņēma biedru dalības maksu 5 dol. gadā. Priekšnieks ieteica šo summu samazināt uz 3 dol. gadā, ko arī vienprātīgi pieņēma.

Turpmākās sanāksmes: 25. novembrī, 9. un 23. decembrī Latviešu namā plkst. 13. Ziemsvētku sanāksmē katram jāņem līdz balva savstarpējai apdāvināšanai. D. V.

HAMILTONA

Arī šogad pēc iepriekšējo gadu paraug Daugavas Vanagi visā brīvajā pasaulē vāc līdzekļus palīdzības darbam. Arī DV Hamiltonas nodaļa šogad izsūta DV KV aicinājumus ziedot. Būsim atsaucīgi, katrs pēc savām spējām. Ja vēlaties saņemt kvīti ienākuma nodokļa vajadzībām, lūdzu par to atzīmējat uz ziedojuma lapiņas.

Kanadas DV teātŗa izrāde Hamiltonā sestdien, 4. decembrī, pl. 6.30 vak. Delewood skolā. Izrādīs E. Skujenieka komēdiju Diriģents. Ieeja 7 dol., studentiem un pensionāriem 5 dol. Bērniem un Hamiltonas latviešu skolas audzēkņiem brīva.

DV Hamiltonas nodaļas rīkotā Jaungada sagaidīšanas balle notiks 31. dec. pl. 8.30 vak. Roberta restorānā, Cecil Room (King un Sanford), ar siltām vakariņām. Ieeja 21 dol. no personas, studentiem 18 dol. — Priekšnesumi. — Biļetes pasūtināmas pie N. Pulciņas, tel. 522-6103 un V. Dābolina, tel. 383-8138.

BAZNĪCAS ZIŅAS

TORONTO

SV. JĀŅA DRAUDZE

Māc. I. Gaide, 12 Worthington Cr., Toronto, On. M4V 1J6, tāl. 766-5525. Sv. Jāņa draudze, tālrunis 921-3327, 200 Balmoral Ave.

Māc. I. Gaides runas stundas kancelejā: otrdienās un ceturtdienās no pl. 10 — 12.30 un trešdienās no pl. 18 — 20. Citā laikā pēc vienošanās.

27. novembrī, sestdienā, no pl.9.00 dāmu komitejas rīkotais Ziemsvētku tirdziņš.

28. novembrī pl. 11 I Adventa svētdienas dievkalpojums.

5. decembrī II Adventa svētdienas dievkalpojums. Liturģiskā pusstunda: Ziemas svētku vēsts dziesmās.

SV. ANDREJA DRAUDZE

Māc. J. Cālītis, Sv. Andreja draudze, tālr. 924-1563, Carlton St. un Jarvis St. krustojumā, Toronto, Ont. Tālr. mājā 482-8403, 8. Rolland Rd., Toronto, Ontario M4G 1V5. Māc. J. Cālīša jaunais runas stundu laiks kancelejā: trešdienās un ceturtdienās no pl. 10 — 12 un no 18 — 19. Citā laikā iepriekš sazinoties.

28. novembrī pl. 15 Pirmā adventa svētdiena. Garīgas mūzikas koncerts: Tam Kungam jauna dziesma. Šai 5. gadskārtējā koncertā piedalīsies jauniešu koŗi, ansambļi un solisti.

5. decembrī plkst. 13 dievkalpojums angļu valodā ar dievgaldu. Otrā adventa svētdienā plkst. 14 Jauniešu grupas sanāksme. Plkst. 15 dievkalpojums, spredikos māc. prof. V.Klīve no Ohio, ASV. Pēc dievkalpojuma dāmu komitejas organizēta draudzes pēcpusdiena, referēs prof. V. Klīve: Kristīgā ticība citu reliģiju starpā.

AUSTRUMU DRAUDZE

Māc. A. Celms: 47 Lord Roberts Drive, Scarborough, Ontario M1K 3W1, tālrunis 267-3507. Toronto Austrumu draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Barnaba baznīcā 361 Danforth Avenue.

28. novembrī pl. 13 Pirmā adventa dievkalpojums.

5. decembrī pl. 13.30 adventa koncerts, piedalās vīru koris Viesturs.

12. decembrī pl. 13 Adventa dievkalpojums.

19. decembrī pl. 15 draudzes bērnu eglīte ar bērnu priekšnesumiem un apdāvināšanu baznīcas zālē.

24. decembrī pl. 18 Svētvakara dievkalpojums.

31. decembrī pl. 18 Vecgada vakara dievkalpojums ar dievgaldu.

BRAMPTONA

Māc. A. Briedis, 44 Marrylin Cr., Toronto, Ont. M4B 3C6, tālr. 757-2739.

Bramptonas latviešu ev. lut. draudzes dievkalpojumi notiek Grace United Church dievnamā: 156 Main Street North, Brampton, Ont.

KATOĻU DRAUDZE

Prāvests Dr. B. Kokins, 28 Wigar Rd., M8X 1J4, tālr. 239—5741. Toronto katoļu vienības dievkalpojumi notiek Kristus Augšāmcelšanās (lietuviešu) baznīcā, 1021 College St. Dievkalpojumi katra mēneša otrā svētdienā, pl. 13.00.

BAPTISTU DRAUDZE

Māc. A. Arājs, 9 Kingsbridge Court, Apt. 402, Willowdale, Ont. M2R 1L6; tālr. 638-3822. Toronto latviešu baptistu draudzes sanāksmes Walmer Rd. baptistu dr. dievnamā.

Svētdienas skola katru svētdienu pl. 15. Bībeles studiju lūgšanas sanāksmes katru trešdienu pl. 19.30.

Toronto latviešu baptistu draudzes dievkalpojumi notiek katru svētdienu pl. 16 Walmer Rd. baptistu draudzes dievnamā.

„Gaismas telefons" ticības stiprināšanai **635-8582** darbojas 24 stundas. Programmas ieskaņojums latviešu valodā, un to maina katru otro dienu.

28. novembrī pl. 16 dievkalpojums ar tematu: Bībeles raksturi — Sidonijas atraitne.

5. decembrī pl. 16 dievkalpojums ar Sv. vakarēdienu.

HAMILTONA

Hamiltonas latviešu ev. lut. Kristus draudze — 18 Victoria Ave. South. Māc. K. Kuškēvics, 53 East 44th St., Hamilton, Ont. L8T 3G6, tālrunis 385-9838.

Māc. K. Kuškēvica runas stundas baznīcas telpās ceturtdienās no pl. 19.30 — 21.30. Tālr. 527-5810. Ieeja birojā no baznīcas aizmugures.

28. novembrī — 1. adventa svētdienā, pl. 16 svētdienas skola un bībeles klase. Pl. 16 draudzes dievkalpojums. Pl. 10 dievkalpojums angļu valodā kopā ar igauņu draudzi.

5. decembrī — 2. adventa svētdienā, pl. 10.30 bērnu dievkalpojums, svētdienas skola un bībeles klase. Pl. 11— draudzes dievkalpojums. Pl. 12—dāmu komitejas Ziemsvētku tirdziņš.

MONTREALA

Prāv. A. Voitkus, 3438 Rosedale Ave., Montreal H4B 2G6, P.Q. Tel. 489-3224. Montrealas latv. ev. lut. Trīsvienības dr., Sv. Jāņa baznīcā, 4345 Marcell Ave.

28. novembrī pl. 11.00 I. Adventa svētbrīdis draudzes namā; dziesmu lapiņas. Sadraudzības stunda.

5. decembrī pl. 13.30 II. Adventa dievkalpojums.

12. decembrī pl. 13.30 III. Adventa dievkalpojums.

18. decembrī pl. 17.00 Ziemsvētku eglīte Ansgara baznīcā

19. decembrī pl. 13.30 IV. Adventa dievkalpojums.

OTAVAS MIERA DRAUDZE

Māc. E. Lange, 364 Pleasant Pk. Rd., tel. 733-3906. Otavas latv. ev. lut. Miera draudze Sv. Pētera lut. baznīcā, 400 Sparks ielā.

LATVIEŠU MISIJAS RADIO RAIDĪJUMS
„BRĪTIŅŠ AR DIEVU"
nepārtraukti
27. gadu gājumā
katru svētdienas rītu no
pl. 9 — 9.30
Vilnis 1270 AM
no Niagaras WHLD raidītāja
Vadītājs A. Laksmanis
106 Dorset Rd., Scarboro,
Ont., tālr. 261-4218
Latviešu misijas

KLAUSAITIES GARĪGOS RAIDĪJUMUS
Global TV 6. un 22. stac.
100 Huntley St., Toronto,
no pirmd. — piektd. pl. 9.30 no rīta, sestd. pl. 10 no rīta
Bafalo TV stac. 29, 700 Club,
ik dienas pl. 11.30 no rīta un pl. 9.30 vakaros.
Radio FM CBN 107.1
24 stundas. Tel. 889-3126.

KLAUSIETIES „LABĀS ZIŅAS" RAIDĪJUMU
uz īsajiem viļņiem 6155 KHZ
49 metr. band
Sestdienās plkst. 10.30 vakarā
Vadītājs Dāvids Miķelsons,
60 Stevenson Rd., Rexdale, Ont.
M9V 2B4
tālr. 749-0832

Daugavas Vanagu nams
PIEDĀVĀ ZĀLI
DAŽĀDIEM SARĪKOJUMIEM
PIEPRASIET TELEFONISKI
SVĒTDIENĀS DZĒRIENI TIKAI PIE MALTĪTĒM — $4.50

125 Broadview Ave.
Tel. 465-5225

Daugavas Vanagu klubs
ATVĒRTS BIEDRIEM UN VIESIEM
no pirmdienas — trešdienai, iesk.,no pl. 14 — 22,
ceturtd. no pl. 14 — 24,
piektd., sestd. no pl. 12 — 24,
svētdienās no pl. 12 — 21.

Fotografisks uzņēmums ar atzītu kvalitāti.

(416) 863-1166 — BENJAMIN FILM LABORATORIES LTD. — 247 Richmond St. E., Tor., Ont. M5A 1P2

We believe every picture counts

Town & Country Real Estate Ltd.
V. Palma — pārstāvis

41 Heathcote Ave., Willodale, Ont. M2L 1X9
Tel. **444-2447**

Pērkot un pārdodot savu nekustamu īpašumu, zvaniet nesaistošai informācijai 444-2447. Mājas lielā izvēlē visā pilsētā. Palīdzam sagādāt obligācijas un iemaksas māju pirkšanai uz izdevīgiem noteikumiem.

KALUBE
JEWELLERY LTD.
Zeltkaļi
ALDONA KORMS un
TĀLIS KIVLENIEKS B.Sc. G.J.
VEIKALĀ UN DARBNĪCĀ — Tālr. (416) 595-1125
College Park, 444 Yonge St., Toronto, Ont. M5B 2H4

PIEMINEKĻI
487-2147, vakaros 445-8955
Kvalitātes darbs un
eiropiešu mets
Igauņu uzņēmums
YONGE MEMORIAL LTD.
2044 Yonge St., Toronto
M4S 1Z9
Starp Eglinton un Davisville

BROADVIEW DELICATESSEN
141 Danforth Ave., Toronto, Ont.
Tel.: (416) 465-9905
POKO'S MEAT
376 College St. (netālu no Bathurst ielas), Toronto, Ont.
Tel.: (416) 922-1300

Abos veikalos dabūjamas augstākās kvalitātes preces par mērenām cenām.

Izdarait pasūtinājumus jau labi laikus savam svinīgajam gadījumam.

Svaiga gaļa un gaļas produkti. * Importēti eiropiešu produkti lielā izvēlē. * Viss ir svaigs, tīrs, gaumīgs!

Īpašnieki Ausma un Jānis Miķelsoni.

DOWNTOWN WOOLS, ARTS & CRAFTS
Īpašn. Elza Avots
9 Queen St. East (pie Simpsona un Yonge).

Lielā izvēlē dažādu rokdarbu materiāli.
Padomi rokdarbu jautājumos.
TEL.: 368-5011

Latviešu nams Toronto

IZĪRĒ TELPAS
SARĪKOJUMIEM UN VIESĪBĀM

Pēc vēlēšanās nama dāmu komiteja rīko
GODĪBU GALDUS
491 College Street, Toronto, Ont. M6G 1A5
Tel. 922-2931

SAIŅI UZ BALTIJAS VALSTĪM un P.S.R.S.
Mēs pārsūtām apdrošinātus drēbju un apavu sainīšus līdz 19 2/3 mārc. netto
LIELA MANTU IZVĒLE MŪSU VEIKALĀ
Biroja laiks — pirmd., otrd., ceturtdien un piektdien no pl. 9.00 — 17.00.
Piektdienās vēlāka laikā — iepriekš sazinoties pa telefonu
Sestdienās no pl. 9.00 — 16.30, trešdienās birojs slēgts.
Jūnijā, jūlijā un augustā — atvērts trešdienās, slēgts sestdienās.
BALTIC Exporting Co.
482 Roncesvalles Ave., Toronto, Ont. M6R 2N5
tālr. 531-3098

OPTICAL STUDIO
R. Schmid, Optician
VĀCU OPTIĶIS —

Speciālizējies kontaktlenžu nozarē. Lielā izvēlē eiropiešu aceņu rāmji.

1586 Bloor St. W., Toronto, vienu bloku no Latviešu kreditsab. Dundas - Bloor nodaļas. Tel. 535-6252.

Ātri, glīti un lēti
iespiežam
dažādus ielūgumus
Tel. 466-1514

Alcan Building Products — Authorized Dealer — ALCAN

Māju īpašnieki!

Ir trīs veidi, kā var ietaupīt ar ALCAN SIDING
Sazinieties ar uzņēmuma īpašnieku —
bez starpniekiem

1) **Ietaupa darbu un laiku**
2) **Instalācijas un apkures izdevumus**
3) **Uzlabo izskatu un līdz ar to palielina mājas vērtību, ieskaitot ALCAN 20 gadu garantija**

- LIETUS NOVADA CAURULES
- LOGUS
- DURVIS
- MARĶĪZES (Awnings)
- JUMTA PĀRKARES (Sofit and fascia)

CENTURY ALUMINUM INSTALLERS

534-2864 *Īpašnieks Artūrs Mīme*
2226 Dundas St. W., Toronto, M6R 1B3

Murray E. Newbigging
BĒRU MĀJA
- **Izjusti personīgi pakalpojumi**
- **Pastāvīga kapella**

M. WAYNE HAMILTON
Funeral Director
733 Mount Pleasant Rd., pie Eglinton Ave.
Auto novietošana. Tel. **489-8811, 489-8002**

R. S. KANE Ltd.
APBEDĪŠANAS BIROJS
4812 Yonge Street
(Sheppard Avenue tuvumā)
Willowdale, Ont.
221-1159

Andrejs M. Stikuts
B.A., L.L.B.
ADVOKĀTS
20 Queen Street West, Suite 1104, Box 48, Toronto, Canada M5H 3R3
Tel. (416) 977-8720

Čikagas baptistu draudzes jubileja

Draudze dibināta 1907. g. oktobrī. Lieli nopelni draudzes dzīvē ir dibinātājam un ilggadējam priekšniekam Viljamam Mareniekam. Draudzes darbam viņš veltījis visu dzīvi, kā arī devis prāvus personiskus līdzekļus. Viņa darbības laikā draudze ieguva savā īpašumā dievnamu, kas gan pēc vairāk nekā 40 gadiem bija jāpārdod sakarā ar apkārtnes straujo maiņu. Kopš tā laika, ar 1972. g., draudzes dievkalpojumi notika vienā no lielākām Čikagas baptistu baznīcām Oak Parkā. Sākuma gados draudzi apkopa māc. Fr. Blumbergs. Draudzes dibinātājs Marenieks mira 1980. g., sasniedzis 94 g. vecumu.

Draudzei lieli nopelni īpaši trimdas sākuma gados, kad tā parakstīja tautiešiem simtiem galvojumu par iecelošanu Amerikā un sūtīja palīdzības saiņus bēgļu nometnēm Vācijā. Sevišķi draudzes darbība uzplauka trimdas sākuma gados, kad Čikagā ieradās tautieši no aizjūras zemēm. Kopš tā laika draudzē par mācītājiem kalpojuši Dr. E. Gallens, A. Stefenbergs, R. Andermanis un ar nelieliem pārtraukumiem 36 gadus māc. Valdis Landmanis.

Pie draudzes darbojas māsu pulciņš ar priekšnieci Martu Cakari un jaukts koris dir. R. Kalnmaļa vadībā. Bez kārtējiem dievkalpojumiem draudzes vadība un mācītājs aktīvi piedalās Čikagas sabiedriskā dzīvē. Lielu rūpi draudze veltī saviem vecajiem draudzes locekļiem, kuŗi ar vadības gādību vecumdienas pavada veco ļaužu namā. Vecākā un vienīgā draudzes locekle kopš dibināšanas ir Anna Kupere, kuŗai jau pāri 80 gadiem. Par draudzes priekšnieku darbojas H. Kalnmalis.

Jubilejas svinības ievadīja ar svinīgu dievkalpojumu. Atklāšanas vārdus teica draudzes mācītājs V. Landmanis, bet svētku runu Amerikas latviešu baptistu draudžu prezidents māc. Fr. Čukurs. Svinības kuplināja Čikagas un Klīvlandes baptistu draudžu apvienotie koŗi diriģentu R. Kalnmaļa, S. Aisteres, B. Ukstiņa un V. Mūrnieka vadībā. Par solistiem piedalījās V. Landmane, M. Cakare un V. Ūsis.

Draudzi 75 gadu jubilejā sveica Čikagas baptistu apvienības izpildu vadītājs māc. V. E. Nelsons un amerikāņu draudzes māc. Dr. W. H. Goddards. Pēc akta baznīcas lejas zālē notika sadraudzības brīdis, ko vadīja O. Cakars. Draudzi jubilejā sveica Bukskaunitijas draudzes pārstāvis K. Kalažs, Klīvlandes draudzes B. Ukstiņš, no Čikagas Sv. Jāņa draudzes māc. A. Rautenšilds un draudzes priekšnieks Birkens. No Ciānas draudzes — J. Pūliņš, katoļu draudzes — prāv. Baginskis, Sv. Pāvila draudzes — L. Kalniņš, Grand Rapidu baptistu draudzes — M. Lolberga un no Čikagas organizāciju apvienības priekšsēdis I. Bergmanis. M. Mūrnieka, kuŗa tikko bija ieradusies no Latvijas apciemojuma, nodeva sveicienus no dzimtenes baptistiem. Vēl sveica Čikagas pensionāru biedrības priekšn. J. Zvejnieks u. c. Bija daudz rakstveida apsveikumu. Svinībās piedalījās ap 3000 tautiešu, organizāciju un draudžu pārstāvji.

Arnolds Burgis

GRAND RAPIDI

● Grand Rapidu latviešu ev. lut. draudzē dažādas garīgās aktīvitātes pēdējos gados jūtami augušas un vēl meklē ceļus, lai pēc iespējas piesaistītu baznīcai vairāk garīgā darba darītājus. Jūtami pavairojies dievkalpojumu apmeklētāju skaits, rēgulāri notiek bībeles stundas, lūgšanas stundas, garīgie saieti un citāda veida pulcēšanās. Arī šinī gadā Reformācijas svētku ietvaros draudzes dāmu komiteja rīkoja garīgu pēcpusdienu tūliņ pēc dievkalpojuma 31. oktobrī baznīcas lejas telpās. Dievkalpojumu vadīja māc. J. Mednis, divas dziesmas nodziedāja viešņa no Čikagas, — Marta Cakare. Pēc tam viņa kuplam klausītāju pulkam sarīkojumu zālē runāja par tematu: Dievs un mana tauta. Referente iesāka savu stāstījumu ar bībelnieku pieeju, norādot, ka tauta ir Dieva iestādījums. Dievs veido, kopj, izsijā grūtos brīžos un vienmēr vada savu tautu. Tautas liktenis atrodas Dieva rokās. Tad referente norādīja vietas senlatviešu ticējumos, cik tie parallēli Kristus mācībai, kaut arī senie latvieši Kristu nepazina. Viņu ticējumi bija tikai morāles centieni — būt labam. Beigu daļā viešņa nolasīja vairākus savus dzejoļus un pastāstīja, kādos apstākļos tie radušies. Jauku dzejoli M. Cakare bija uzrakstījusi Mežvidiem, par skaisto pārdzīvojumu vienā no garīgiem saietiem. Dzejniece to bija rakstījusi, izjūtot dziļu dvēseles saviļņojumu. Pēc tam visi pakavējās sadraudzīgas stundā pie pašu sanestā groziņu azaida. Kavējoties pārrunās, Gaŗezera padomes priekšsoēdis Olģerts Cakars pastāstīja klātesošiem par nodomiem un plāniem Gaŗezerā, aicinot neaizmirst šo lielo un skaisto latviešu pulcēšanās vietu. Māc. J. Mednis savukārt informēja par nākotnes iecerēm Mežvidos, mudinādams bērnu vecākus sūtīt bērnus uz vasaras nometni, sevišķi gados jaunākos, norādīdams, ka tā ir ideāla vieta mazajiem nometnotājiem un daudz pienērotāka nekā plašais Gaŗezers. Runātājai pateicās dāmu komitejas priekšniece L. Jansone, pasniedzot piemiņai grāmatu un ziedus. Sarīkojumu atklāja un ar referenti iepazīstināja I. Medne.

V. Zirnītis

No mums šķīrusies 1982. gada 7. novembrī

Emīlija Anna Karlivans,

dzim. Kaktiņš

Dzimusi 1892. gada 17. jūlijā Rencēnos.

Viņu mīļā piemiņā paturēs
meita, znots, mazdēls un draugi.

Mans sirsnīgais draugs un zvejas biedrs

Arvīds Bambers

miris

Kā aiziet mūžs, kā pazūd dienas,
Tu stāvi, brīnies —nupat vēl bij,
Un te — jau Tavu zemes dzīvi
Pret mūžību Dievs Svētais mij...

Viņu piemiņā paturēs
Eduards Tiltiņš

Kaŗa lidotājs

virsltn. Arvīds Bambers

dzimis 1906. gada 27. janvārī Rīgā,
miris 1982. gada 15. novembrī Toronto

Latviešu Virsnieku apvienība Kanadā

Latvijas Kaŗa Aviācijas pulka
kaŗa lidotājs

vltn. Arvīds Bambers

dzimis 1906. gada 27. janvārī Rīgā,
miris 1982. gada 15. novembrī Toronto.

Viņu mīļā piemiņā paturēs
Aviācijas pulka bijušo kaŗavīru saime.

Viņš mūs izglāba nevis taisnības darba dēļ, ko mēs būtu darījuši, bet pēc savas žēlsirdības, ar mazgāšanu atdzimšanai un atjaunošanos Svētajā Garā. (Tits 3:5) :21)

Bezmaksas kristīgu literātūru un kasetes ar garīgu dziesmu ierakstiem jūs varat saņemt, rakstot māc. J. Šmitam, Box 465, Surrey, B.C. V3S 5B7.

SAVIENOTĀS VALSTIS

ŅUJORKA

● Ņujorkas latviešu ev. lut. draudzes dāmu komiteju 35 gadu darbības atceri atzīmēja 7. novembrī Betlēmes baznīcā Brooklinā ar dievkalpojumu un sarīkojumu. Māc. R. Zariņš spredikī norādīja, ka ne katrreiz atzīti draudzes darbinieku nopelni. Arī mācītāja darbs dažreiz palicis neievērots, tas palicis tukšām rokām bez atzinības. Viņš nolasīja dāmu komitejas priekšnieču vārdus, kas aizgājušas mūžībā. Draudze ar klusuma brīdi viņas pieminēja. Jubilejas sarīkojumu vadīja J. Riekstiņš. Draudzes priekšnieks I. Vijums savā uzrunā norādīja uz dāmu komiteju darbu. Dāmu komiteja dibināta 1947. gada 18. februārī ar 18 darbiniecēm. Savā 86 gadu pastāvēšanas laikā Ņujorkas draudze krietni augusi. Kad 1951. gadā Ņujorkas ostā ienāca 278 kuģi un 86 lidmašīnas ar dīpīšiem, Ņujorkas draudze pieauga piecos gados no 200 līdz 2000 locekļiem. Vēlāk sešdesmitos gados izveidojušās piecas atsevišķas novadu dāmu komitejas, kas darbojas vēl tagad.

Ilggadējais bijušais revīzijas komisijas priekšs. V. Cerbulis savā sveicienā ieteica dāmu komiteju pārdēvēt par Mājasmāšu komiteju. M. Stotta dāmu komitejai nodeva skaņu plašu komplektu. P. Zālītis atcerējās dāmu komitejas dāvināto karogu draudzes korim (tagad vairs nedarbojas) ar iegravētiem koristu vārdiem uz kāta plāksnes. Bija vēl daudz citu sveicienu. Rasma Gaile ziedoja sava vīra Jaņa Gaiļa gleznu „Klinšainais krasts". Iekšpilsētas dāmu komitejas priekšniece A. Audriņa pateicās līdzstrādniecēm un mācītājam R. Zariņam. Koncerta daļā soprāns Laila Saliņa nodziedāja piecas dziesmas un vienu piedevu Ingrīdas Šturmas-Kobles klavieŗpavadījumā. Dāmu komiteja priekšzīmīgi bija sagatavojusi auksto galdu, cepumus un kafiju. Apmeklētāju ap 170.

● DV namā 6. novembrī notika Latviešu fonda sēde priekšsēža G. Siliņa vadībā. Pārrunāja tehniskus jautājumus un noteikumus par projektu pieteikumiem. Nākamajā gadā fonds paredzējis sadalīt 35.000 dol. Projekti piesakāmi līdz 1983. gada 1. martam.

● Dr. Jāņa Kļaviņa un G. Stolova ģimenes 7. novembrī Ziemeļu Selemas galerijā Vestčesterā bija rīkojušas kokteiļu pieņemšanu austriešu māksliniekam Aleksandram Ručam. Viņš 19 gadu vecumā bija solists baritons Vīnes operā, bet tad pievērsies gleznošanai. Tagad guvis ievērojamus panākumus gleznu, portretu un skulptūru veidošanā. Viņš gleznojis Pikaso portretu, kur Pikaso uzlicis savu parakstu. Ručs galerijā bija izstādījis 50 darbu.

● Lāčplēša piemiņas dienas aktu 6. novembrī Dv namā atklāja apvienības priekšnieks A. Braunfelds. Uldis Grava savā svētku runā norādīja, ka kara laikā latviešu tauta savas varonības spējas ir parādījusi. Tagad nekaro, tāpēc panākumi jāmeklē citādā veidā. Grūta ir dzīve zem okupācijas dzimtenē, trimdā notiek asimilācija. Radies vēl trešais drauds, kad notiek cīnīšanās vienam ar otru. Būtībā nevienai pusei nekādu nopietnu atšķirību mērķu sasniegšanā nav. Galvenais mērķis ir latviešu tautas pastāvēšana. Tagad esam sākuši viens uz otru šaut, it kā no liela trokšņa pretinieks varētu nobīties. Viņš aicināja cīnīties savā veidā tālāk tā kā to katrs atzīst par pareizāku. Aktā bija ieradušies lāčplēši A. Jurka, A. Padegs un V. Vuškalns, kam vanadzes piesprauda baltu neļķi. Sekoja jauno mākslinieču Kristinas Zārdas un Irīnas Kacas koncerts, ko klausījās ap 50 apmeklētāju.

● Gleznotājs A. Upelnieks kopā ar pāris simt citiem amerikāņu mākslinieciem piedalījās ar savu darbu kopējā izstādē no 2. līdz 13. novembrim Salmagundi kluba izstādē Piektā avēnijā Manhatenā. Uz kokteiļu viesībām 7. novembrī bija ieradušies pāri par 300 apmeklētāju kaut izstādi dienā apmeklē ap 500 mākslas cienītāju. A. Upelnieks bija arī šīs izstādes darbu žūrijas priekšsēdis. Viņš 27. novembrī dodas uz Pitsburgu, kur izstādē rādīs gleznošanas noslēpumus un lasīs lekcijas par šo tematu. Viņam bija personīga izstāde Vašingtonas draudzes telpās Rokvillē 11. un 12. septembrī, kur viņš no izstādītiem 50 darbiem pārdeva 14.

● Tautiete M. Vanaga novembra vidū aplaupīta savā dzīves vietā Bronksā. Pārnākot no iepirkšanās, mājas priekšnamā viņai uzbrukuši divi melnie jaunieši, kas prasījuši atdot naudu. Kaut ārdurvis bijušas aizslēgtas, jaunieši kaut kādā veidā ielavījušies namā un gaidījuši uz izdevīgu brīdi. Vanaga atdevusi savu naudu, pavisam 8 dol. Jaunieši nav bijuši apmierināti ar mazo guvumu un prasījuši, lai dod vairāk. Viņa atteikusi, ka viņai vairāk nav, un jaunieši aizgājuši, nenodarot nekādu ļaunumu. Vanaga dzīvo rajonā, kas kādreiz bija latviešu visbiežāk apdzīvotais ne vien Bronksā, bet visā Ņujorkas pilsētā, un skaitījās labs rajons. Šī gada pavasarī ap 15 blokus tālāk kāda cita tautiete cieta smagāk. Viņai uzbrucēji atņēma ne vien naudu, bet sasita tā, ka bija lauzti daži kauli; viņai bija jāpavada slimnīcā ilgāks laiks.

● Ņujorkas latviešu organizāciju padomei Averija Fišera zāles īre Linkolna centrā varētu būt ap 7.000 dolaru. Galīgā cena atkarīga no tā, cik daudz pakalpojumus rīkotāji izlietojuši, cik ilgi zāle bija vajadzīga mēģinājumiem un dažādiem citiem sarīkojumu uzdevumiem. Par katru minūti, kas būtu vajadzīga zāles lietošanai pēc pl. 5, būtu jāmaksā 300 dolāri. Īres naudas maksas aprēķina dēļ diriģenti šo vēlēšanos nevarēja izpildīt.

● Kad Ņujorkā valsts svētku sarīkojumiem īrēja lētās skolu zāles vai viesnīcu sarīkojumu zāles, apmeklētāju bija ap 200 vai 300, kas maksāja divu vai trīs dolaru ieejas maksu. Pēdējos gados šie sarīkojumi notikuši slavenākajās un dārgākās Ņujorkas koncertzālēs ar ieejas maksu no 10 līdz 25 dolariem. Apmeklētāju nekad nav bijis zem tūkstoša, parasti tuvojas otram tūkstotim. Sarīkojums ar augsto īres maksu vienmēr devis atlikumu, bet apmeklētājiem bijusi svinīgāka svētku sajūta. Nedaudzie igauņu un lietuviešu viesi vērojuši latviešu valsts svētku sarīkojumus izskatīgās telpās. Arī kaimiņiem radās vēlēšanās rīkot sarīkojumus līdzīgās zālēs, bet kad tie dzirdēja par īres maksu, vēlēšanās izsika. Lietuviešiem nav izdevies sarunāt zāli iecerētai lietuviešu operas izrādei, ko bija paredzējuši šī gada rudenī.

● Ņujorkas apvienotais latviešu koris izrādīs operas Baņuta atkārtojumu dziesmu svētkos Milvokos nākamā gada jūlijā. Par financiālo pusi atbildīgs koris, ne dziesmu svētku rīkotāji. Simfoniskā orķestra dalībnieki būs no Milvokiem, solisti tie paši, kas piedalījās Ņujorkā šī gada jūnijā. Labās preses atsauksmes pārliecinājušas svētku rīkotājus Ņujorkas koŗa ierosinājumu pieņemt.

● Ņujorkas latviešu koris izkārtojis, ka sestdien, 1983. gada 14. maijā, izrādīs dziesmu spēli Masku balle Vēja kalnā, ar N. Kalniņa tekstu un D. Štauveres-Aperānes mūziku. Šo izrādi šovasar noraidīja Gaŗezerā, atzīstot izrādi par skolu jaunatnei nepiemērotu.

● Ņujorkas Latvijas valsts svētku sarīkojumā 13. novembrī ap 200 latviešu skolu jaunatnes un 130 koŗa dalībnieku, kā arī goda viesi un techniskie darbinieki, ieejas maksu nemaksāja. Skolu jaunatnei šādos gadījumos ieeja vienmēr bijusi brīva.

● Latvijas valsts svētku sarīkojumā Longailendas skola nodeva skolu karogu Ņuarkas skolai glabāšanā uz vienu gadu. No Longailendas skolas runāja pamatskolas skolēns Ēriks Lismanis, no Ņuarkas—Andrejs Delle. Latviešu gaidu nodarbībās gatavotais karogs vieno Ņujorkas ev. lut. draudzes latviešu skolas.

● Ņujorkas vanadzes bija dāvinājušas dažas ieejas biļetes valsts svētku sarīkojumā čaklām vanadzēm, kas piedalījušās daudzu vanadžu sarīkojumu sekmēšanā. Biļešu saņēmējas bija pensionāres.

● Amerikas žurnāls Esquire decembŗa numurā, rakstot par dažādu reibinātāju dzērienu rašanos, atzīmē, ka ķimelis radies Baltijas valstīs. To sākumā gatavojis Pēteris von Pālēns savā muižā, destilējot rudzus un garšai pievienojot ķimenes. Vecākais liķieris esot Benediktine, ko mūki jau 1510. gadā gatavojuši Benediktines klosterī Normandijā, bet franču revolūcijā receptē pazudusi. To atraduši tikai pēc 200 gadiem un atkal atsākuši slavenā liķieŗa gatavošanu.

● Latvijas neatkarības atceres akta starpbrīdī 13. novembrī tautieši varēja parakstīt Dr. Velmeres petīciju prezidentam Rēgenam, lūdzot palīdzību viņas divu dēlu izceļošanai no okupētās Latvijas. Parakstītāju vidū bija vairāki tautieši no Kanadas, kā arī no Vašingtonas un Filadelfijas. Bija arī iespējams parakstīt un nosūtīt iepriekš sagatavotas pastkartes uz Maskavu apcietinātā sirdsapziņas cietumnieka Žaņa Skudras aizstāvēšanai. Abas akcijas vadīja DV apvienības pr-ks A. Braunfelds, bet varēja vēlēties lielāku tautiešu atsaucību šo akciju atbalstīšanai.

● Pēc 14. novembŗa dievkalpojuma Jonkeru baznīcā Ņujorkas latviešu ev. lut. draudzes Ziemeļu novada dāmu komiteja pacienāja lāčplēšus ar kafiju un cepumiem. Cienastā piedalījās lāčplēši A. Jurka, A. Padegs un V. Vuškalns ar tuvākiem piederīgiem.

ČIKAGA

Vk

● Čikagas vanadžu kopas gadskārtējais Ziemsvētku tirdziņš notiks 5. decembrī plkst. 13, Latviešu namā. Pēc tam plkst. 15 būs apvienības rīkotais Ziemas svētku eglītes vakars ar svētbrīdi. Bērnu priekšnesumus sagatavo Māra Antēna. Ieradīsies arī Ziemsvētku vecītis ar dāvanām. Ieeja pret ziedojumiem.

● Daugavas Vanagi ik gadus pirms Ziemas svētkiem vāc ziedojumus, lai kaut ar mazu naudas dāvanu Ziemas svētkos iepriecinātu mūsu slimos, trūkumā nonākušos vecos ļaudis. Ziedojumu lapas jau izsūtītas, un apvienība gaida uz tautiešu sirsnīgu atsaucību un devīgām rokām, kā katru gadu.

● DV Mēnešraksta un laikraksta Latvija Amerikā jaunus abonentus un maksājumus pieņem A. Zaube, 3353 N. Avers Ave. Chicago, IL. 60618. Tel.: 588-4002. Aicina visus biedrus šos vērtīgos izdevumus abonēt. **A. Zaube**

Apbalvoto grupa DV apvienības Klīvlandē gada svētkos un Bērzainei veltītā sarīkojumā Rudens zelts 23. oktobrī. No kreisās: Elza Priciņa ar DV organizācijas zelta nozīmi, Jānis Priciņš ar Apvienības goda rakstu, Vera Kubuliņa — mūža biedre, Juris Zikmanis ar Centrālās valdes goda rakstu, Pēteris Noviks ar Apvienības goda rakstu un mūža biedri Vera Balode, Elvīra Rūda, Apvienības pr-ks Viktors Zemesarājs, Līga Zemesarāja, Jānis Zemesarājs, Vilnis Kubuliņš un Aldis Kubuliņš. Foto A. Nešpors.

LATVIJA AMERIKĀ APGĀDS

lūdz abonentus laikā kārtot 1983.g. abonementa maksas, kas paliek nemainītas. ASV un citu zemju abonenti, kas maksā ASV dolāros, lūgti maksājumu summu nesamazināt par kursa starpību, jo laikraksta sūtīšana ārpus Kanadas gadā maksā 15 dol. vairāk nekā Kanadā. Piezīmējam, ka sūtīšanas pasta nodeva ir augstāka tiem abonentiem, kas maksājumus nav nokārtojuši.

Labas sekmes skolēniem

ALA Izglītības biroja latviešu skolu audzēkņu pārbaudījumos par teicamām sekmēm balvas piešķirtas 30 audzēkņiem vidusskolu grupā un 21 audzēknim pamatskolu grupā, bet atzinības raksti 38 vidusskolniekiem un 32 pamatskolniekiem. Pārbaudījumus sagatavoja Sacensību komisija A. Lejiņas vadībā. Pārbaudījumi notika 24. aprīlī, atskaitot vasaras vidusskolas, kur tie notika vasaras beigu posmā, piedaloties Beverīnas un Gaŗezera 171 audzēknim. Pavasaŗa pārbaudījumā piedalījās 21 pamatskolas 149 audzēkņi un 9 vidusskolas ar 79 dalībniekiem. Vērtēšanas komisijā darbojās A. Lejiņa par priekšsēdi un komisijas locekles A. Blumfelde un S. Grava. Pārbaudījumi rāda skolēnu zināšanas ticības mācībā, latviešu valodā un literātūrā, Latvijas ģeografijā un vēsturē, kā arī sabiedriskās zinātnēs.

Vidusskolu grupā ASV apjomā godalgoti ar ALA balvām:

1. v. un 80 dol. balvu ieguvusi Vita Slaidiņa no Oklandes latviešu skolas; 2. v. un 80 dol. Ilga Šķiņķe no Ņujorkas draudzes Bronksas skolas; 3. v. Juris Jēgens no Čikagas Kr. Barona skolas ar 60 dol. balvu; 4. vietā Laila Jurevska ar 50. dol. balvu no Oklandes skolas; 5. v. Lūkass Franklins no Čikagas Kr. Barona skolas ar 40 dol. balvu.

Labākie skolēni ticības mācībā Pēteris Bīns un Andrejs Turjāns no Oklandes skolas un Anna Franklina no Kr. Barona skolas Čikagā, katrs saņemot 50 dol. LELBA balvu; latviešu valodā Aija Leimane no Beverīnas vasaras vidusskolas ar 50 dol. ALA balvu; latviešu literātūrā Laila Savele no Oklandes skolas ar 50 dol. Latviešu Palīdzības fonda balvu; Latvijas ģeografijā Laura Vanaga Gaŗezera vasaras vidusskolā ar 50 dol. ALA balvu; Latvijas vēsturē Richards Skulte no Ņujorkas dr. Bronksas vidusskolas, iegūstot DV ASV valdes balvu 50 dol.; sabiedriskās zinātnēs Roberts Grava Ņujorkas draudzes Bronksas vidusskolā, Marisa Ramane Oklandes skolā un Lisa Sniedze Ročestras Krusta draudzes skolā, katram 30 dol. ALA balva.

Labākie pa apgabaliem ar 25 dol. ALA balvu:

Austrumu apgabalā: Liāna Grāvere, Dags Steģis, Dāvis Kaņeps, Andra Raudsepa, Annija Reinberga, Aina Irbe (labākā arī pamatskolu grupā) no Beverīnas: Mār Klausa Ņujorkas draudzes Longailendas skolas, Ingrida Cubina no Ročestras Krusta draudzes skolas.

Vidienes apgab.: Astrs Indāne un Maira Albertiņa no Čikagas Kr. Barona skolas, Andris Boršteins no Detroitas skolas, Kalvis Cers, Dainis Sīka un Mārs Grotiņa no Gaŗezera, bet rietumu apgabalā Ieva Celle no Oklandes skolas.

Atzinības rakstus vidusskolas grupā saņem:

Austrumu apgabalā: Gundars Jēgers no Ņujorkas dr. draudzes skolas, Linda Beiniķe no Ņujorkas draudzes Longailendas skolas, Irēne Karlsone un Rebeka Serdane no Ročestras Krusta draudzes skolas. No vasaras vidusskolas Māra Abene, Līga Mežaraupa, Ivars Embrekts, Sarma Gaide, Raimonds Baumanis, Sandra Aistara, Lars Alversons, Jana Kancīte, Anna Krūmiņa un Ilze Melngaile.

Vidienes apgabalā: Jānis Kalniņš, Vija Vītola un Anna Franklina no Čikagas Kr. Barona skolas, Reinis Sīpols no mājmācības Detroitā. No vasaras skolas Ilze Bērziņa, Sandra Bērzupe, Vanda Daukste, Ilze Kalniņa, Ansis Kaugars, Ēriks Kronītis, Selga Pētersone, Dauma Pūliņa, Laila Šmidchena, Sandra Lizlova, Baiba Blūma, Kārlis Kaugars, Harolds Petričeks, Inese Rsdziņa, Roberts Sventeckis, Ēriks Kākulis, Ivars Kuškēvics, Edmunds Reineks. Rietumu apgabalā: Alda Staprāne, Andrejs Turjāns un Maija Vīnerte no Oklandes skolas, Zina Sankele no Sietlas skolas.

Pamatskolu grupā ASV apjomā godalgoti skolēni:

Pirmo v. un 60 dol. ALA balvu ieguvusi Aina Irbe no Sirakūzu latviešu skolas; 2. v. Anna Krūmiņa no Vašingtonas draudzes skolas ar 50 dol. ALA balvu; 3. v. un 40 dol. Latviešu akadēmisko kopu savienības balva Baibai Franklinai Čikagas Kr. Barona latviešu skolā; 4. v. un 30 dol. ALA balva Sandrai Aistarai Sirakūzu latviešu skolā; 5. v. un 25 dol. ALA balva Ingridai Baumanei Ņujorkas draudzes Ņuarkas skolā.

Labākais skolēns ticības mācībā un 25 dol. LELBA balva Ēriks Plato no Vašingtonas draudzes skolas; latviešu valodā ar Latviešu akadēmisko kopu savienības 25 dol. balvu Ilona Grāvere no Ņujorkas draudzes Ņuarkas pamatskolas; latviešu literātūrā Mārcis Jansons no Ņujorkas draudzes Bronksas skolas un Raimonds Pavlovskis no Vašingtonas draudzes skolas,saņemot katrs 25 dol. — balva no Latviešu Palīdzības fonda; Latvijas ģeografijā Juris Zinbergs no Dienvidkalifornijas latviešu biedrības skolas ar 25 dol. ALA balvu: Latvijas vēsturē Pēteris Albertiņš no Čikagas Kr. Barona skolas un Elmārs Osītis no Oklandes skolas ar 25 dol. DV ASV balvu katram; Sabiedriskās zinībās Ilze Melngaile no Bostonas skolas ar 20 dol. ALA balvu.

Labākie skolēni pa apgabaliem ar 25 dol. ALA balvu:

Austrumu apgabalā: Inta Šķiņķe, Dauma Grava un Ingrida Jurēvica no Ņujorkas draudzes Bronksas skolas, Kristīne Olševska no Sirakūzu skolas, Lars Alversons un Valdis Stiebriņš no Ņujorkas draudzes Ņuarkas skolas un Jana Kancīte no Vašingtonas skolas.

Vidienes apgabalā balvu nepiešķīra.

Rietumu apgabalā: Māra Kanašēvica no Oklandes skolas.

Atzinības rakstus pamatskolu grupā saņem:

Austrumu apgabalā: Karīna Subača un Rita Zandberga no Bostonas skolas, Aija Keiša no Mančestras draudzes skolas,Ģints Klīmanis, Pēteris Zārds un Aija Braunfelde no Ņujorkas draudzes Bronksas skolas, Nils Students un Andrejs Delle no Ņujorkas draudzes Ņuarkas skolas. Vidienes apgabalā: Anita Freimane, Māra Priede, Larisa Saleniece, Katrīne Streipa un Daina Šmidchena no Čikagas Kr. Barona skolas, Lars Richters no Detroitas skolas, Laura Markēvica no Grand Rapidu skolas, Merija Jansone un Ronalds Subris no Indianapoles skolas, Ilze Kēlere no Klīvlandes skolas, Ērika Avene, Sonja Burģele, Arnis Kākulis un Vija Upīte no Milvoku plkv. Kalpaka skolas, Līga Jātniece, Marks Rudzītis un Valda Vikmane no Mineapoles St. Paulas skolas, Līgita Skostiņa un Pauls Skostiņš no Saginavas skolas.

Rietumu apgabalā: Katrīna Cilne, Dace Dābola, Paulis Janavs no Dienvidkalifornijas latviešu biedrības skolas, Maija Auguste un Velta Savele no Oklandes skolas. V. I.

Atzinība par centību un darbu

Annija Reinberga

Māra Klausa

Liāna Grāvere

Dags Steģis

Juris Jēgens

Laila Jurevska

Lūkass Franklins

Andrejs Turjānis

Aija Leimane

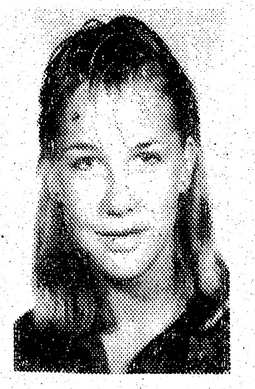
Laila Savele

Roberts Grava

Marisa Ramane

Lisa Sniedze

OĻĢERTS LIEPIŅŠ

TĀLOS ATSPULGOS

... apskata ilgāku laika posmu ar daudz un dažādām personībām — valstsvīriem, rakstniekiem, dzejniekiem un kultūras darbiniekiem, tos laizdams caur atmiņu prizmu un tā panākdams ļoti patīkamu atmosfairu par tā laika notikumiem un sasniegumiem. Oļģerts Liepiņš šo grāmatu ir uzrakstījis tā, lai lasītājam nebūtu ne mazākās gaŗlaicības, jo visi notikumi un personības skrien kā filmā cauri pagātnei līdz mūsu nesaprotamam iztapšanas laikam.

Egīla Hermanovska vāka iekārtojums. Grāmata aptveŗ 649 lp.

Cena $ 24.00 ASV un Kanadā

DAUGAVAS VANAGU KANADĀ IZDEVUMS

Pasūtināma **DV Grāmatnīcā — 491 College Street, Toronto, Ont. M6G 1A5, Canada**

GRĀMATU GALDIEM ATLAIDE

Trinity Mews VETERINARY CLINIC

ANITA I. MINIATS, D.V.M., sākusi strādāt TRINITY MEWS mazo dzīvnieku klinikā.

465 KING ST.E. TORONTO, M5A 1L6

TEL.; 861—1250

Pieņem ar iepriekšēju pieteikšanos.

Indianapoles DV apvienības 30 gadu jubileja

Indianapoles DV apvienības priekšnieks Visvaldis Jansons.

DV organizācijas darba sākums Indianapolē atrodams jau 1951. gada 19. augustā, kad toreizējais DV pārstāvis ASV par DV pilnvaroto Indianapolē iecēla mag. iur. Kārli Vanagu, kas šos pienākumus veica līdz 1952. gada 18. aprīlim, kad, viņam atsakoties, par pilnvarnieku iecēla Jāni Lazdiņu. Viņa ierosmē, piepalīdzot Aleksandram Bolšteinam, 1952. gada 9. novembrī Indiānas latviešu biedrības mājā notika Indianapoles DV apvienības dibināšanas sapulce, kur piedalījās 23 interesenti. Apvienības pirmajā valdē ievēlēja J. Lazdiņu — priekšnieks, A. Bolšteinu — priekšnieka vietnieks, K. Sventecki — sekretārs, A. Burģi — kasieris un J. Melnbārdi — biedrzinis.

Kopš šīs dienas aizgājuši jau 30 gadi, 23 dibinātāju lielais pulciņš sakuplojis jau gandrīz seškārtīgā saimē, apvienības pašreizējam biedru skaitam sasniedzot jau 132, un novembŗa pirmajā sestdienā Indianapoles Latviešu sabiedriskā centra Nacionālajā zālē notika plaša un svinīga apvienības 30 gadu pastāvēšanas atcere, pulcinot nepieredzēti kuplu apmeklētāju skaitu.

Aktu ievadīja ar ASV un Latvijas karogu ienešanu un Indianapoles latviešu ev. - lut. draudzes māc. Pēteŗa Nesaules lūgšanu. DV svinīgo solījumu pie Latvijas karoga teica jaunās paaudzes pārstāvji Gvido Burģis, Nora Ceriņa-Overbey un Māris Kārkliņš. Apvienības priekšn. Visvaldis Jansons teica uzrunu, pasvītrājot un apliecinot apvienības nelokāmo nacionālpolitisko nostāju un Cēdelgēmas gara ideoloģijas turpināšanu.

Apsveikumu garo rindu ievadīja V. Jansona nolasītā DV goda priekšnieka Viļa Hāznera vēstule, kuŗā norādīts: ,,Un Indianapoles Daugavas Vanagu saime lai paliek par priekšzīmes rādītāju mums visiem, tāpat kā tas bijis līdzšinējos gados!''

Sveica Klīvlandes DV apvienības priekšnieks Viktors Zemesarājs, pirmās latviešu organizācijas Indianapolē — Indianas latviešu biedrības priekšnieks Eduards Bērziņš, Indianapoles Latviešu sabiedriskā centra priekšnieks Konstantīns Sventeckis, Indianapoles latviešu organizāciju padomes priekšsēdis Jānis Sventeckis, Indianapoles latviešu ev. - lut. draudzes priekšnieks Nikolajs Ozols, Indianapoles latviešu pensionāru biedrības vārdā Jānis Pūtelis, sen., tāpat sveica DV Kanadas valdes vārdā un DV ASV vanadžu priekšniece Aīda Ceriņa.

Ar rakstu bija sveicis DV Centrālās valdes priekšnieks Jānis Frišvalds, DV ASV priekšnieks Andrejs Spārniņš, DV globālā vanadžu priekšniece Austra Liepiņa, DV Kanadā vanadžu priekšniece Nora Pulciņa un daudzi citi.

Apbalvojumu daļā V. Jansons vispirms izsauca jauniestājušos apvienības biedrus, tiem pasniedzot DV nozīmi. DV Centrālās valdes piešķirto atzinības rakstu saņēma Ērika Slīpā, goda rakstus — Māra Caune un Daina Melbārde, bet Indianapoles DV apvienības pateicības rakstus — rinda rosīgāko apvienības biedru. Īpašu pateicību saņēma māc. P. Nesaule. Nodēvējot viņu par ,,mūsu garnizona mācītāju'', V. Jansons viņam pasniedza dāvanu.

Svinīgajam aktam sekoja koncerts, kuŗā piedalījās tālu viesi — DV vīru koris Kanadā no Toronto diriģenta Dr. Ausekļa Pērkona vadībā. Patriotiskā, šim jubilejas gadījumam ļoti piemērotā programma izpelnījās dziļu klausītāju piekrišanu, gan koŗa dziesmu, gan duetu (P. Līcītes ,,Kalnā kāpu raudzīties'' un J. Mediņa ,,Naids'') izpildījumos, gan patriotiskajā deklamācijā.

Programmas otrā daļā — ,,Kanaku vakars Indianapolē'' — viesi sniedza ainas no diviem uzvedumiem — Edgara Kraujiņa ,,Reiz tālu kaujas laukā'' un Tonijas Krūkas ,,Jau saule riet'', 9 ainās un 18 dziesmās pārstaigājot latviešu leģionāru likteņgaitas.

Īpašu atzinību izpelnījās ļoti piemērotie telpas un galdu dekorējumi. Nacionālās zāles ārējo sienu sedza ļoti lielu izmēru Latvijas karogs, skatuves sienu greznoja trīs DV nozīmes, iespaidīgs bija skatuves dekorējums, visus galdus sedza latviskiem rakstiem greznoti apklāji un rudens ziedi ar svecēm. Par to jo īpaša pateicība vanadžu kopai un tās priekšniecei Līvijai Jansonei, tāpat apvienības pašreizējai valdei (V. Jansons, Laimonis Martinsons, Ērika Vītoliņa, Arvīds Freimanis, Roberts Circenis, Anna Lagzdiņa, Vigo Burģis un Vilis Grābants, jun.,).

Jubilejas gadījumā apvienība izdeva īpašu 28 lp. biezu, bagātīgi illustrētu brošūru, kur skatāmi daudzi apvienības 30 darbības gadu iezīmīgākie momenti.

Gundārs Grīslītis

Atceroties Portlandes dziesmu svētkus

Rudenī, kad krīt dzeltenas lapas un pie loga grabina lietus pilieni, ir jauki pakavēties atmiņās un pārdomāt pagājušās vasaras notikumus.

Šo vasaru varētu nosaukt par dziesmu svētku vasaru: Vispirms Portlandē, tad Līdsā, tad dziesmu dienas Gaŗezerā un beidzot jaunatnes dziesmu svētki Klīvlandē. Es zinu ,,profesionālos'' svētku apmeklētājus, kas piedalījās visos šajos krāšņajos svētkos.

Portlandē sabrauca daudz labu latviešu, pārstāvot visus kontinentus. Tagad, atskatoties uz pagājušajiem svētkiem, gribas teikt mīļu paldies ne tikai visiem svētku rīkotājiem un programmu izpildītājiem, bet arī visiem daudzajiem viesiem. Bija patiešām liels prieks saņemt daudzās pēcsvētku vēstules un dzirdēt, ka jums Portlandē patikies.

Visus svētku sarīkojumus skaņu lentēs ieskaņoja divi latviešu profesionāli darbinieki: Leo Zariņš un Dainis Ķivlenieks. Šo darbu ar līdzekļiem atbalstīja Kultūras fonds unPortlandes dziesmu svētku rīkotāji.

Tagad mēs piedāvājam tautiešiem divas 90 minūšu kasetes:

1. No Lielā koncerta ar kokori, simfonisko orķestri un solistiem.
2. Izlasi no solistu un garīgā koncerta.

Cena ik kasetei ar piesūtīšanu ir 8 dol. Laipni lūdzam izrakstīt čekus uz West Coast Latvian Song Festival Com., 3700 SE Ellis St., Portland, Otregon 9702.

KAŖAVĪRU DAUDZINĀJUMS

SESTDIEN, 27. NOVEMBRĪ, PLKST. 19.30

DV namā, 125 Broadview Ave, Toronto.

Piedalās:

Ņina Trubača — daudzinājuma runa.
DV Apvienības Detroitā vanadžu ansamblis Dziesma Astras Kalniņas vadībā ar deklamācijām un dziesmām.
Eižens Lizlovs — klavieŗu pavadījumi un solo.
Alberts Vītols — vakara vadītājs.

Pilna bufete. Saviesīga dzīve. Kopīgas dziesmas.

Ieeja: **8 dolāri,** **ieskaitot cienastu.**

Ielūdz DV TORONTO NODAĻAS VALDE.

Jaunie autori!

Jūsu sacerējumus lietpratīgi sagatavo publicēšanai.

* **Izvērtē**
* **Novērš valodas kļūdas**
* **Rediģē**
* **Sagatavo salikumu**
* **Iekārto manuskriptu iespiešanai**
* **Palīdz aprēķināt publicēšanas izmaksu vai sagādā izdevēju**

Kvalificēti lietpratēji romānu, atmiņu, dzeju grāmatām kā arī organizāciju periodiskiem izdevumiem.

Tuvāka informācija:

Latvian Publishing Consultants
38 Morningside Ave.
Toronto, Ontario
M6S 1C4 Canada

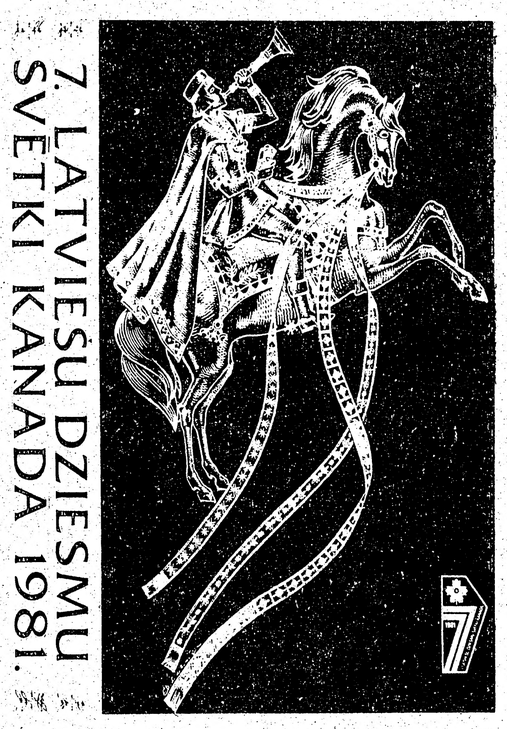

7. LATVIEŠU DZIESMU SVĒTKU KANADĀ

SKAŅU PLAŠU ALBUMS (3 plates)

ar ļoti labu daļēju kopkoncerta, garīgā koncerta un izlases koncerta ieskaņojumu.

Albumu cena: $18 (Kanadas), $15.60 (ASV) plūs pasūtināšanas izdevumi. Koŗiem un tautas deju grupām, pasūtinot kopīgi, kā arī atkalpārdevējiem — atlaide.

Sūtīšanas izdevumi:

KANADĀ	ASV
1 — 2 albumi $2.00	$3.60 (U.S.)
3 — 5 albumi $3.35	$6.00 (U.S.)
6 — 9 albumi $4.80	$8.25 (U.S.)

Pasūtinājumus ar PIEVIENOTU SAMAKSU sūtīt Latviešu dziesmu svētku biedrības Kanadā sekretārei: Mrs. I. Bulmane, 23 Markland Drive, Etobicoke, Ont., Canada M9C 1M8. Tel.: (416) 621-0898.

Čekus vai naudas pārvedumus rakstīt ar Latvian Song Festival Association vārdu.

Anna Strauta

MĀJAS MĀTEI

Frikadeļu vira

400 gr. maltas vērša gaļas, 100 gr. cūkas gaļas (ja vēlas), 1 sīpols, pipari, pēc vēlēšanās var pielikt muskatrieksta.

Maltajai gaļai pieliek garšvielas un labi sasmalcinātu sīpolu, kā arī sāli. Labi izmīca un veido mazas, apaļas bumbiņas. Katliņā sālsūdenī vāra sagrieztus burkānus, kamēr mīksti, pieliek sagatavotas frikadeles. Kad ūdens vārās, vēl pievieno nūdeles un saldētos zirnīšus. Frikadeles vāra apm. 5 min. verdošā ūdenī. Garšai var pievienot buljona kubiņu.

Kāpostu vīstokļi

10—12 kāpostu lapas, 1 mārc. maltās gaļas, 1 tase rīsu, 1 smalki sagriezts selerijas kāts, 1 smalki sagriezts sīpols, garšvielas, buljona kubiņi vai buljons.

Novāra rīsus buljonā pusmīkstus. Izņem kāpostu lapām cieto daļu, pārlej verdošu ūdeni un liek kādu laiku pastāvēt. Pa to laiku sajauc gaļu ar pusgataviem rīsiem, sasmalcināto selerijas kātu, sīpolu un garšvielām. Uz katras kāpostu lapas uzliek 2 ēdamkar. pildījuma. Satin kāpostu lapu un sasprauž ar zobu bakstāmo kociņu. Izkausē bagātīgu sviestu piku nedegamā traukā, saliek gaļas rullīšus cieši blakus vienu otram, bet ne vienu uz otra. Pārkaisa ar sāli un pipariem. Ielej 1 tasi buljona vai tomātu sulas traukā, uzliek vāku un cep 300 °F temp. apm. 3/4 stundu, šad tad pielejot šķidruma. Noņem vāku un cep vēl 1/2 stundu, šad tad aplaistot. Uzmanīgi izņem kāpostu vīstokļus, mērci apbrūnina pannā (var pielikt nedaudz sojas mērci), sabiezina ar miltiem, kas sajaukti ar saldu vai skābu krējumu, un pārlej vīstokļiem. Mērcei var arī pielikt nedaudz paprikas un selerijas sāls.

Cūkas karbonādes ar apelsīniem
(4 pers.)

4 cūkas karbonādes, 1 apelsīna saberzta miziņa, sāls, svaigi samalti pipari, 1/4 tējk. curry pulvera, 1 apelsīna sula, apm. 1/2 tase, 2 tējk. cukura, 2 tējk. kartupeļu miltu, 1 ēdamk. šerija.

Ieberž karbonādes no abām pusēm ar apelsīna mizu. Noliek karbonādes cepamā pannā, kas nedaudz apsmērēta ar cūkas taukiem. Cep 5 min. no katras puses, samazina siltumu un cep 10—15 min., vēlreiz apgriežot. Kad labi apcepušās, noliek uz silta trauka un apkaisa ar sāli un svaigi samaltiem pipariem. Notecina pannas taukus, pieliek curry pulveri, vāra 1 min., pielej apelsīnu sulu un pieliek cukuru. Labi apmaisa un ļauj uzvārīties. Pamazām pieliek kartupeļu miltus, kas sajaukti ar šeriju. Silda, kamēr mērce bieza un vārās, pieliek sāli un piparus pēc garšas, pārlej karbonādēm un liek galdā. Garnē ar apelsīna šķēlēm vai pētersīļiem. Pasniedz ar kartupeļu biezeni un zaļām saknēm.

Dāņu kafijas mūss
(4 pers.)

1/2 tase nesālīta sviesta, 2/3 tases piena, 1 tējk. želatīna pulvera, 1 ēdamk. karsta ūdens, 2 olas, atdalītas, 1/4 tase cukura, 2 tējk. stipras melnas kafijas.

Sagriež sviestu gabaliņos un līdz ar pienu liek katliņā uz ļoti maza siltuma, kamēr izkūst, šad tad apmainot. Remdeno pienu ielej blenderā un ar vislielāko ātrumu kuļ 30 sek. Šķidrumu atdzesē 1—2 stundas slēgtā traukā. Krējumu puto, kamēr stingrs.

Mazā traukā ar karstu ūdeni iekaisa želatīnu un maisa, kamēr izkusis. Sajauc olu dzeltenumus ar cukuru un karstā ūdens peldē maisa, kamēr gaiši un viegli. Pieliek kafiju un izkausēto želatīnu.

Saputo olu baltumus, kamēr stingri, un uzmanīgi iecilā kafijas maisījumā. Pievieno 2/3 no putu krējuma. Ielej bļodā vai atsevišķos traukos un atdzesē. Pirms likšanas galdā grezno ar atlikušo putu krējumu.

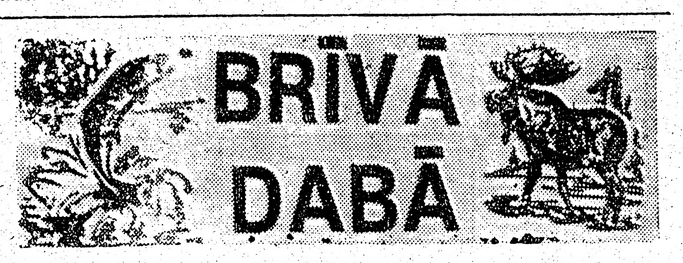

Viens bullis mazāk

No Hamiltonas saņemts šāds mazs komunikē:

Hamiltonas mednieku un makšķernieku kluba biedri šogad devās 2 grupās uz aļņu medībām un viena uz briežu medībām. Grupa, kas devās uz ziemeļiem — White River rajonā, palika tukšā sniega un sala dēļ, kamēr grupa, kas medīja Algonquin parka tuvumā, ieguva trofeju — aļņu bulli. Veiksmīgākais mednieks bija Hamiltonas kluba pr-ks R. Mūrkalns jr. Arī briežu mednieki palika tukšā lietainā laika dēļ.

Svētdien, 5. decembrī, klubs rīko ,,Tītaru šaušanu'', kur var piedalīties visi, kas vien vēlas, ar vai bez šautenēm. Sākums plkst. 10.00 kluba šautuvē Lielupē.

Kluba internās žibulēšanas sacīkstes notiks 18. decembrī. Tuvāka informācija pie makšķerēšanas sekcijas vadītāja Z. Upītes.

*

Kluba ilggadējam un aktīvam biedram R. Mierkalnam sen. 23. oktobrī piepildījās 80. mūža gads, ko viņš nosvinēja draugu pulkā. **Z.**

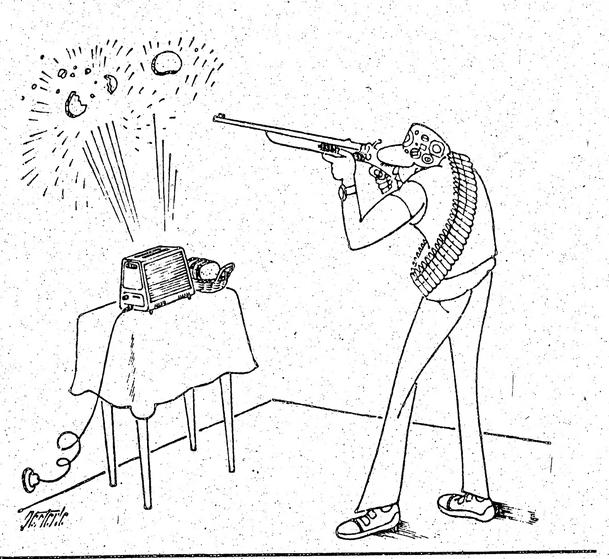

Balvu birums šāvējiem

DV CV rīkotās neklātienes šaušanas sporta meistarības izcīņa 1982. g. beigusies ar labiem panākumiem. Visi dati rūpīgi sakārtoti un laikus iesūtīti vadībai, informē sacensību vadītājs Jānis Treijs. Iepriekšējā gadā piedalījās 41 sporta kustības atbalstītājs, bet šogad dalībnieku skaits ir 58.

Par 1982. g. DV organizācijas šaušanas meistaru kļuva jaunās paaudzes šāvējs Pēteris Grauds no DV Toronto nodaļas, sašaujot 551 punktu no iespējamiem 600 p., 2. v. Raimonds Kalns no Sidnejas nod., Austrālijā, ar 543 p., 3. v. Mārtiņš Kalniņš no Milvoku apv. ASV ar 536 p. Pagājušā gadā meistaru klasē bija viens dalībnieks, bet šogad astoņi šāvēji no labāko sasniegumu vienībām.

Ekspertu klasē iedala visus šāvējus, kas spēj sašaut no 450 līdz 500 p. no iespējamiem 600 p. 1. v. ar 500 p. ir Oskars Zvirgzdgrauds no DV Toronto nodaļas Kanadā, 2. v. Arvīds Bebris ar 497 p. un 3. v. Georgs Malčānovs 494 p. — abi no Sidnejas nod. Austrālijā, seko pārējie 9 šāvēji ar ļoti mazu punktu atstarpi.

Snaiperu klasē, kur jāsašauj no 400 līdz 450 p. no iesp. 600, piedalījās 10 dalībnieku. 1. v. Ernests Krauze no Česterfildas nod., Anglijā, ar 444 p., 2. v. ar 442 p. ir Ivars Dambinieks no DV Londonas nod., Kanadā, bet 3. v. Roberts Dumpis no DV Sadberijas nod., Kanadā, ar 441 p., pārējie septiņi dalībnieki uzrādījuši nedaudz zemāku punktu kopskaitu.

Strēlnieku klasē iedalīti visi šāvēji, kas savus sasniegumus uzrāda zem 400 p. no iesp. 600. 1. v. Olģerts Pļaviņš ar 395 p., no DV Sadberijas nod., Kanadā, 2. v. Arturs Paegle no Sidnejas nod., Austrālijā ar 395 p. (vietu izšķir visu trīs poziciju sasniegumi), 3. v. Alfrēds Grava no DV Milvoku apv. ar 389 p. Seko pārējie 6 šāvēji. Veterāņu klasē iedala šāvējus, kas vecāki par 60 g. un izteikuši vēlēšanos piedalīties šajā grupā. Šogad tādi bija trīs: Voldemārs Miķelsons — 404 p., Arvids Beitāns — 369 p. un Ojārs Zers ar 298 p., visi no DV Londonas nod. Kanadā.

Jauniešu klasē: zēni un meitenes vecumā no 15 līdz 18 g. Divi dalībnieki — Igors Malčānovs no Sidnejas nod., Austrālijā, no iesp., 400 p., sašāva 342p. un Tādis Saplets no Kesvikas ieguva 341 p. Jauniešu klasē iedalīti visi, kas sasnieguši 10 līdz 15 g. v. Iespējami 200 p. Šaušanu izdara no guļus pozicijas, lietojot atbalstu: Dāniels Malčānovs sašāva 198 p., Sarmīte Vētra 198 p., — abi no DV Sidnejas nod. Austrālijā, bet Šanis Saplets no DV Kesvikas nod., arī ar 197 p. Pārējie 3 zēni un meitenes seko ar nelielu punktu starpību. Jauniešu sasniegumi ir apbrīnojami labi.

Dāmu klasē šaušanu izdara guļus no atbalsta ar iespējamiem 200 punktiem. Pirmā vietā ir Sarmīte Vētra, Sidnejā, Austrālijā, ar 192 p., Ēva Atāle — Gēteborgas nod., Zviedrijā, ieguva 2. v. ar 189 p., bet Susanne Atāle no tās pašas vienības ierindojās 3. v. ar 186 p., pārējām piecām dāmām nedaudz mazāks punktu skaits.

Šogad piedalījās 6 komandas, (pag. g. 3), Sidnejas, Austrālijā, komanda sasniegusi 2027 p., Gēteborgas komanda Zviedrijā — 1984 p., Milvoki, ASV — 1910 p., Sadberija, Kanadā — 1670, Londona, Kanadā — 1616 un Kalamazū, ASV, 1537 punktus. DV Globālo šaušanas sac. vadība cer, ka nākošā gadā arī DV Toronto nod. piedalīsies ar savu komandu, tāpat kollēgas Anglijā, Vācijā u.c. neatteiks savu līdzdalību. DV CV Sporta vadība un globālo lietu kārtotāji izsaka savu latvisko paldies šaušanas sporta vadībai uz vietām un sevišķi dalībniekiem, kas sekmējuši visu mūsu organizācijas koplietu. Tuvākā laikā visi šaušanas materiali tiks izsūtīti vienībām. Jāņem vērā, ka attālumi vadības starpā ir lieli un pasts darbojas lēni, tāpēc kopsarakstus var sagaidīt vēlākā laikā.

Krievu diplomāts pārbēdzis pie angļiem

Uz rietumiem pārbēgušais Pad. savienības diplomāts Vladimirs Kusizkins nodevis angļu slepenajam dienestam MIG svarīgu informāciju par krievu spiegu darbību tuvējos austrumos.

Sīkākas ziņas par jūnijā pārbēgušo krievu diplomātu Londonas valdības iestādes neatklāj. Vladimirs Kusizkins ir 35 gadu vecs, darbojas Pad. savienības vēstniecībā Teherānā zem vicekonsuka aizsegas. Patiesībā viņš darbojās krievu slepenā dienesta speciālajā nodaļā ,,Direktorāts S''. Šī nodaļa kontrolē padomju aģentu darbību ārzemēs.

Kusizkina uzdevums Irānā bija veicināt komūnistu partijas pagrīdes darbību, radīt chaosu, lai izdevīgā brīdī partija varētu pārņemt valstī varu. Tas ir sens Maskavas plāns.

Kādā veidā Kusizkins pārbēdzis pie angļiem, valdības iestādes Londonā neatklāj. Jūnija vidū Teherānā atrada krievu diplomāta auto. Nav arī zināms, kādā ceļā Kusizkins izkļuvis no Irānas. Viņa sieva Londonā neieradās.

Padomju diplomāta pārbēgšanas sekas drīz vien parādījās Irānā. Tur Teherānas iestādes apcietināja vairākus svarīgus komūnistu vadoņus, kas dzīvoja un darbojās pagrīdē. **P. B.**

PĀRDODAMS

pie Saulaines ceļa, iepretim Saulaines nometnei, **97.5 akru zemes gabals**, daļēji ar mežu, smilšu uzkalniem un zivju dīķi.

ALFREDS STIKUTS,
REALTOR
752-1770

Kārļa Suntaža būvdarbi,
Metro lic. B 2494
Būvē jaunas mājas un vasarnīcas. Izdara pārbūves, remontus, krāsošanas un mūrēšanas darbus. Sagādā atļaujas.
Zvanīt 751-6829.

Var tikai zīlēt

ALEKSANDRA ĶEGUMNIEKA SPECIĀLRAKSTS LATVIJAI AMERIKĀ

Despotu maiņa Kremlī vēl joprojām ir pasaules uzmanības degpunktā. Par to nav jābrīnās, jo Padomju savienība militārā ziņā ir varenākā, un komūnisma dogmas pamata mērķis ir pasaules revolūcija — varas sagrābšana globālā mērogā.

Protams, ka pēc Brežņeva nāves rietumos sākās zīlējumi par to, kas iesēdīsies Sarkanās imperijas troņa krēslā. Daudzie pareģojumi par kollektīvo galma kungu valdību vai par gadiem ilgu iekšēju cīņu pašā polītbirojā, pēc kuŗas tad izkūņojies jaunais despots, izrādījās aplami. Reizē ar Brežņeva sēru lentēm appušķoto sarkano karogu uzvilkšanu skatuvē uznāca bijušais čekas priekšnieks Jurijs Andropovs, lai uzņemtos jauno lomu. Ar kompartijas ģenerālsekretāra amatu viņš kontrolē jau tagad visu Padomju savienības polītisko un administrātīvo aparātu, un nemaz nav pārspīlēts apgalvojums, ka viņa rokās ir katra padomju pilsoņa liktenis.

Visas zīmes rāda, ka, tāpat kā Brežņevs, viņš zem savas cepures valstī pievāks arī ceremoniālo prezidenta goda amatu. Centrālkomiteja Andropovu jau ievēlējusi Augstākās padomes prezidijā, un vēl nav piedzimis tāds pārdrošnieks, kas šajā pseudoamatā runātu pretī polītbirojam.

Lai gan Andropovs ir čekas ģenerālis, tieši ar to viņš nedižojas. Gluži otrādi — viņš visiem spēkiem mēģina no savas galvas aizdzīt čekista oreolu. Varbūt ka kopā ar medaļu birumu vēlāk Andropovam piešķiŗ sarkanā maršala titulu, tādejādi viņš nodrošinās sev vietu sarkanās armijas vadoņu izlases klubā.

Augsti mācīti rietumu komūnisma pētītāji un septītās lielvalsts pasaules preses vziņi vēl nav beiguši Andropova polītisko vaibstu analizes. Daudzos gadījumos viņi Andropovā saskatīja to, ko labprāt vēlētos redzēt, bet kas patiesībai nestāvēja pat tuvumā. Intelliģents, mākslas mīļotājs, apslēpts liberāls reformātors nav Andropovs bijis un arī nebūs. Slīpēts, cietsirdīgs un nežēlīgs intrigants un karjērists —tie ir nepatīkami, bet patiesi jaunā sarkanā caŗa personības vaibsti.

Viņš pazīst komūnistu partijas varas labirintu, un tikai tā viņš nobīdīja, vēl Brežņevam dzīvam esot, malā visus sāncenšus — paša Brežņeva izvēlētos troņmantiniekus ieskaitot.

Tagad pasaule jautā, kā Andropovam pārņemot varu, veidosies tālāko notikumu attīstība pasaulē. Vai pasaule ies pretī jauna kaŗa ugunsgrēkam? Vai lielgabalu vietā padomju vergu miljoni beidzot saņems biezāku maizes riecienu? Vai rietumi iekritīs vēl dziļāk Kremļa propagandas slazdos?

Varbūt vispareizākā atbilde pagājušā nedēļā nāca no amerikāņu jaunā ārlietu ministra Džordža Šulca mutes. Pēc apspriedēm ar sovjetologu, Kremļa lietpratēju stābu, viņš izteicās: ,,Visi lietpratēji kopā, par to, kas notiks, var pateikt tikpat maz kā es. Mēs varam tikai zīlēt. Arī varenie mūsu pretspēlētāji Kremlī var tikai zīlēt. Tieši viņiem plānu neīstenošabnās plāksnē ir bagāta pieredze.''

Pagājušā nedēļā pasaule uzmanīgi sekoja ne vien notikumiem Maskavā, bet arī Vašingtonā. Abu lielvaru konfrontācija daudziem šķiet esam lielākais drauds pasaules mieram. Kremļa propaganda turpina prezidentam Rēgenam uz pleciem uzmest kaŗa kūdītāja un ekspansijas ārprāta apsēsta fanātiķa mēteli. Patiesībā amerikāņi neplāno ne vien agresiju, par uzbrukumu Pad. savienībai nevar būt runas. Amerikāņi vēlas mieru, kā to pagājušā pirmdienā deklarēja Rēgens, bet šo mieru var nodrošināt tikai militāro spēku līdzsvars. Rēgena pieteiktā jauno MX raķešu uzstādīšana ir aizsardzības soļi, kas attures uzbrucēju no bīstamākās dēkas pasaules vēsturē. Ir tiesa, ka Kremlis ir pagaidām aizsteidzies priekšā, un taisni tādēļ var apdraudēt rietumus.

Visu pēckaŗa laiku lielvaru militārā spēka samērs bijis nozīmīgs. Atbruņošanās sarunām būs tikai tad panākumi, kad spēkā līdzīgas lielvaras soli pa solim sāks pārkalt zobenus arkļos un tankus traktoros.

Rēgens savā runā apliecināja amerikāņu gatavību turpināt atbruņošanās sarunas Ženēvā, Vīnē, un, ja nepieciešams, tad vēl augstākā līmenī. Vašingtona ir Maskavai jau nākusi pretī ar nevīltotu palmas zaru rokā.

Tajā pašā laikā Maskavā Andropovs komūnistu partijas centrālkomitejas sēdē solījies darīt visu iespējamo detantes paturēšanai. Vai ar detantes vārdu Andropovs saprot Brežņeva vienpusīgo rietumu vazāšanu aiz deguna, kapitālistu gotiņas slaukšanu, komūnisma paglābšanu no saimnieciska bankrota? Vai šo vienpusīgo detanti viņš domā apmainīt ar patiesi miermīlīgu sadarbību? Vispirms viņam būtu jāizbeidz savas tautas barošana ar neesošā imperiālistu uzbrukuma briesmām. Grūti iedomāties, ka rūdītais čekists, kuŗa rokās bijuši visi slepenie starptautiskās polītikas noslēpumu pavedieni, pats tam ticētu.

Mēs varam tikai zīlēt, vai Andropovs nopietni domā par attieksmju uzlabošanos ar Vašingtonu un arī Pekingu.

Centrālkomitejā viņš pieskārās sāpīgām imperijas iekšējās saimniecības problēmām: pārtikas un rūpniecības plānu pildīšanas klibo. Stāvokli glābt var tikai vai nu drastiskas reformas vai pātaga.

Ne brīdi nedrīkst aizmirst, ka Andropovs ilgus gadus pārraudzījis komūnisma stratēģiju visā pasaulē. Viņš aizkulisēs ir diriģējis internacionālo komūnismu, bijis formāli likvidētā, bet joprojām eksistējošā kominterna komandieris.

Grūti ticēt, vai viņš apturēs dezinformācijas dienesta koordinēto pacifistu un ieroču iesaldēšanas kustību rietumos.

Mēs varam tikai zīlēt, pie tam ar ne pārāk rožainām acenēm. Nav jāaizmirst, ka Andropovam ungāru patrioti 1956. gada revolūcijā piešķīra Budapeštas bendes vārdu. Suns met spalvu, bet komūnisti bez Ļeņina sludinātā naida un terrora dogmas nevar pastāvēt.

Neaizmirsīsim arī to, ka arī despotiem nāves priekšā jākapitulē. Andropovam nāve jau pāris reizes klauvējusi pie durvīm. Pēc viņa pasaules zīlētājiem atkal būs pilnas rokas darba.

Aleksandrs Ķegumnieks.

23. novembrī mirušo Alvīni Matildi Auguli pēdējā gaitā uz Jorkas kapiem māc. I. Gaide izvadīs sestdien, 27. novembrī, pl. 10 no rīta no Rosara bēŗu nama.

Valstssvētku pieņemšana Latviešu Namā

Kā katru gadu, arī šogad notika LNAK rīkotā valstssvētku pieņemšana Latviešu namā, kurā mūsu organizāciju un draudžu pārstāvjiem, sabiedriskajiem un kultūras darbiniekiem bija izdevība tikties ar aicinātiem Kanadas polītiķiem, ārvalstu diplomātiem un etnisko grupu vadītājiem, kuŗus angļu valodā uzrunāja Latvijas goda konsuls Dr. E. Upenieks. Viņš minēja, ka šogad atzīmējam Latvijas 64 gadu atceri, bet mūsu valsts vēl joprojām nav brīva un nevar svinēt savus svētkus aiz dzelzs aizkara. Mēs turpinām cīņu par savas tautas un valsts brīvību un ar ilgošanos gaidām, kad tur atvērsies arī mūsu tautas cietums.

No lietuviešiem pirmais sveica Lietuvas konsuls J. Žmuidzinas, bet no igauņiem ģenerālkonsuls I. Heinso, pieminot, ka Igaunijai ar Latviju bijušas kopējas robežas jau 4000 gadus pie Baltijas jūŗas, ar savām tradicijām un nacionālo kultūru. LNAK valdes priekšsēdis T. Kronbergs sveicināja viesus, kuŗu vidū bija arī federālās un Ontario provinces valdību, kā arī pašvaldību pārstāvji. Viņš brīdināja brīvās rietumu valstis, to vidū arī Kanadu, ka arī tās var zaudēt savu brīvību, ja nebūs pietiekami modras to nosargāt.

No Ontario valdības un premjēra Viljama Dēvisa sveicienus nodeva provinces parlamenta loceklis J. Šimko, no Ont. daudzkultūru padomes — Dr. M. Burka. Federālā parlamenta loceklis M. Vilsons uzrunā sacīja, ka tagadējais Pad. savienības vadītājs Andropovs 1956. gadā vadījis Ungārijas nemieru apspiešanu. „Tie ir tie paši, kas apspieda Baltijas valstis, Afganistānu, Čechoslovakiju un Poliju." Vēl sveicināja Ontario liberālais parlamenta loceklis Tonijs Ruprechts, Baltijas tautu federācijas Kanadā priekšsēdis L. Leivāts, no Apspiesto nāciju bloka poļu kongresa prezidents J. Kosjuba.

Goda viesu vidū bija arī archibīskaps A. Lūsis, MPP loceklis Al. Kolins, Ontario cilvēku tiesību komitejas priekšsēdis B. Purcels, Senegales konsuls G. Bastions u. c.

Margareta Upeniece uz arpas atskaņoja latviešu komponista Alfreda Štromberga un franču komponista skaņdarbus.

Programmu pieteica A. Kaliņš. Gaumīgu azaida galdu bija klājusi Latviešu nama dāmu komiteja ar priekšnieci Sofiju Zaķi.

V. S.

Ticība...

(turpinājums no 1. lp.)

esam viena vienota tauta. Mūsu vidū nav svešinieku.

Lai dzēstu nacionālisma dzirksti, pašlepnumu un ieķļautu mūs padomju masās, padomju vara pārkrievina mūsu valodu, jo līdz ar valodu, kā mēs paši to svešumā ļoti labi apzināmies, zūd arī tauta.

Mēs neesam klaida latvieši, kā okupanti mūs dēvē. Mēs esam latvieši trimdā, kuŗu uzdevums ir cīnīties par tautas brīvību un pašu valsti. Trimdu nenosaka laika sprīdis, bet gan uzticība savai tautai, darbi Latvijai. Kamēr tu skaiti sevi par latvieti, kamēr tu svešumā cīnies par Latvijas brīvību un pret tās apspiedējiem — tu piederi savai tautai. Savam mērķim — brīva tauta neatkarīgā valstī — varam kalpot arī svešumā.

Mūsu uzdevums ir skaidrs — mums jābūt apspiesto brāļu un māsu aizstāvjiem brīvajā pasaulē. Mums ar pretinieku nav jāsadzīvo, bet gan jācīnās.

Latvijas likteni neizšķirs tikai notikumi tēvzemē, bet visur, kur ir tās piederīgie. Tādēļ mēs nedrīkstam vienaldzīgi vērot okupētās tēvzemes cīņu ar sarkano bruņinieku. Palīdzēsim Latvijas sargiem okupētajā Latvijā pretoties pārkrievināšanai.

Kā savas tautas aktīvi locekļi, mēs nedrīkstam pieņemt, ka pārkrievināšana i neizbēgama un pretestība veltīga. Nevaram pievienotie: uzskatam, ka latvju kultūras, valodas un vēstures pārkrievināšana ir okupētās Latvijas industrializācijas nelabvēlīgas sekas, tāpat kā gaisa un ūdens piesārņošana. Tā ir apzināta, nenoliedzama akcija, vērsta pret latviešiem, lai radītu šo „jauno padomju cilvēku". Tas ir genocīds.

Nenoklusēsim padomju varas noziegumus un mūsu tautas ciešanas. Cīņa kaujas laukā ir tikai viens veids, kā cīnīties par tēvzemi. Pacelsim savas balsis visur un vienmēr! Neviens par mums nerunās, ja mēs paši klusēsim. Neviens par mums neiestāsies, ja mēs to neprasīsim. Mēs nevaram cerēt, nedz gaidīt, lai citi ziedojas mūsu vietā. Mūsu darbi lai sagatavo ceļu neatkarīgai Latvijai. Lai latvji, kam zeme piederējusi un pieder, reiz atkal valdītu šai valstī. Ne par velti šo zemi sauc par Latviju! Nekas mums nav dots, nekas nav iekritis rokās nepelnīts. Ikvienam no mums ir jāsaprot, ka mūsu pašu drosme, neatlaidība un darbs, savienots ar vienprātību, ir labākie pamati latviešu tiesībām.

Lai šodien atceramies un pārdomājam, lai paši izprotam brīvības cīnītāju pierādīto patiesību: Nekas nav neiespējams, ja ir stipra, kopīga griba, ticība savam uzdevumam un plecu pie pleca tiek veikts darbs! Dievs lai mūs sarga no brīžiem, kad, paguruši vienaldzībā, šīs vērtības aizmirstam. Ticība Latvijai ir mūsu spēka avots, ticība Latvijai ir vadījusi mūs visus šos gadus, un ticība Latvijai paliks mūžīgi!

Vīru ansambļa **KALVIS**

koncerta atkārtojums

svētdien, 5. decembrī pl. 17
Latviešu Namā, 491 College ielā
Ieeja $ 6.00

Laikraksta LATVIJA AMERIKĀ atsevišķus numurus var pirkt Toronto latviešu veikalos un DV grāmatnīcas nodaļās Latviešu Namā un Centrā, kā arī spiestuvē.